

U D O M S A I N

อุดมชนบท

ปีที่ 90

ฉบับที่ 90 ประจำเดือนธันวาคม 2553/2010 ราคา 40 บาท

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2010

เดือนกรกฎาคม

เพื่อทุกๆ ประเทศในโลก จะดำเนินการเลือกตั้งผู้แทน
ด้วยความยุติธรรม โปร่งใส และซื่อสัตย์
โดยการต่อเสรีภาพในการตัดสินใจของประชาชน

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงเห็นว่าที่ศีรษะของเด็กทารก
ขณะโปรดศีลล้างบาป พระภารกิจของพระองค์ที่ต้องกระทำมีมากมาย
ตลอดปี แต่จะมีอยู่วันหนึ่งที่พระองค์ทรงปฏิบัติงานอภิบาลของคุณพ่อ
เจ้าอาวาส โดยโปรดศีลล้างบาปแก่ลูกๆ ของสัตบุรุษ ณ โบสถ์น้อยซิสทีน
กรุงวาติกัน และทรงฟังแก้บาปในการโปรดศีลอภัยบาป ณ มหาวิหาร
นักบุญเปโตรด้วย ภาพนี้ถ่ายต้นปี ค.ศ. 2008

ปกหน้าใน

นักท่องเที่ยวยุคแสวงบุญคริสตังชาวเกาหลี ร่วมกันถวายมิสซาบูชา
ขอบพระคุณที่ภูเขาซีนาย ซึ่งทั้งคริสตชน ชาวยิว และชาวมุสลิม เชื่อ
เหมือนกันว่า เป็นสถานที่ที่โมเสส ได้รับพระบัญญัติ 10 ประการ จาก
พระเป็นเจ้า หลังจากได้นำประชาชนชาวอิสราเอลพ้นจากการเป็นทาส
ออกมาจากประเทศอียิปต์ มองขึ้นเหนือไปนั่นก็คือ “แผ่นดินแห่งพระสัญญา”
ที่พระเป็นเจ้าประทานให้แก่ประชากรของพระองค์ ตามพระสัญญา

(ภาพจากหนังสือ “The Holy Land, National Geographic” ฉบับ
พิเศษ 2010)

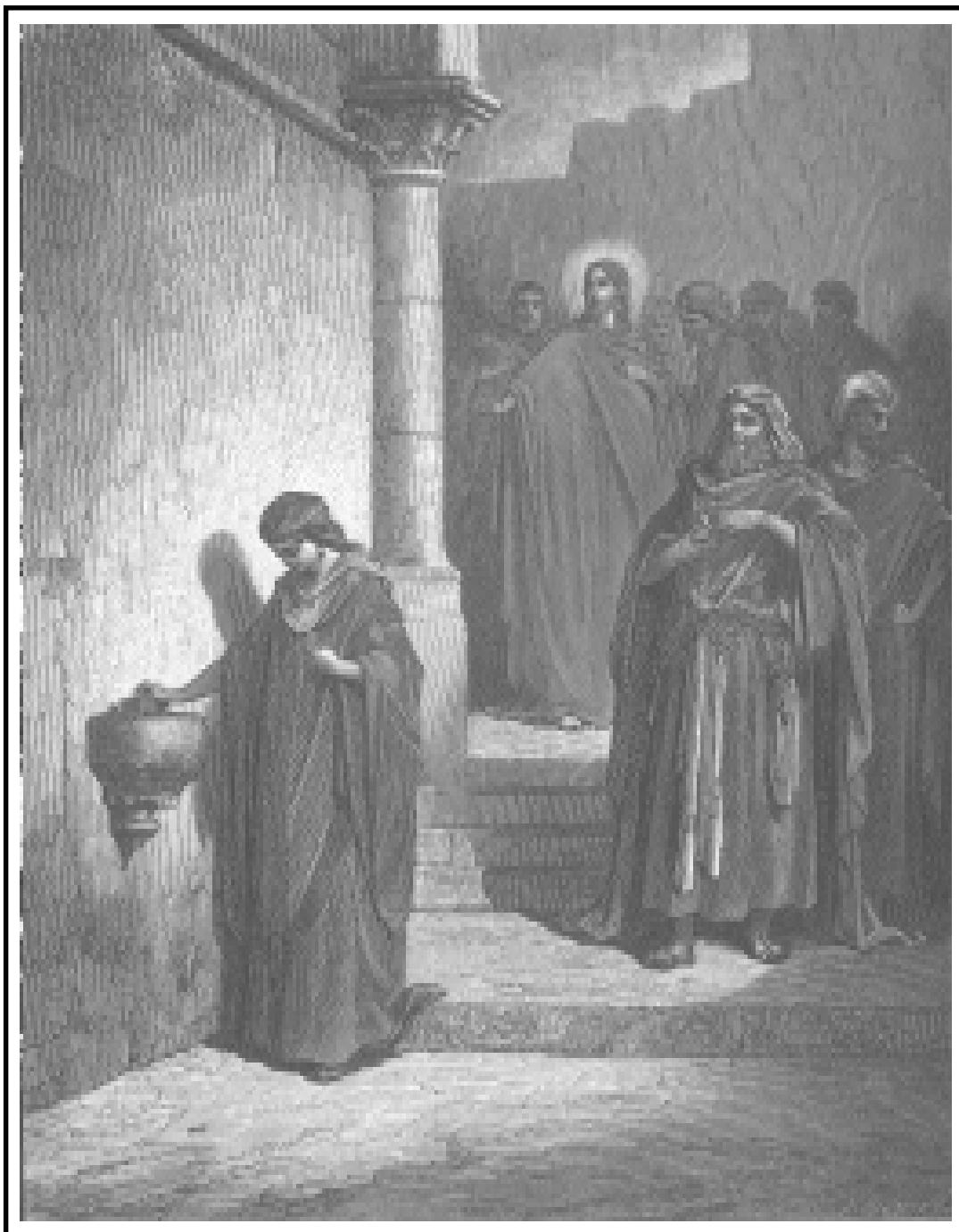
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งในเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

ทานหมดหัวใจ

มก 12:41-44

พระเยซูเจ้าทรงปฏิรูปศาสนา มิให้ทำบุญแต่ภายนอก แต่ต้องทำด้วยหัวใจที่สะอาดบริสุทธิ์ ค่านิยมของสังคมทุกยุคทุกสมัยที่มองว่า การให้มากย่อมสูงค่ากว่าการให้น้อย แต่พระองค์สอนเราว่าการวัดที่จำนวนมาน้อยอย่างเดียวไม่พอ แต่ต้องดูที่หัวใจ เพราะบางคนมีน้อยแต่ให้ทั้งหมดที่มีแด่พระเป็นเจ้า ในขณะที่บางคนแม้ให้มาก แต่ก็ให้ส่วนที่เหลือจากที่มีแด่พระองค์ คุณค่าจึงอยู่ที่การเสียสละแม้สิ่งที่จำเป็น เพราะรักพระเป็นเจ้า

แน่นอนว่าพระเยซูเจ้ามิได้รังเกียจคนรวย การให้แก่สังคมมาก เพื่อช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากลำบากย่อมเป็นสิ่งดีแน่ แต่การละเลยไม่เห็นค่าทานจำนวนเล็กน้อยของคนที่ไม่หมดทั้งชีวิต ย่อมทำให้ศีลธรรมผิดเพี้ยนบิดเบี้ยวอย่างแน่นอน

ข้าแต่พระเจ้า...พระบุตรของพระองค์เสด็จมาในโลกนี้ เพื่อทำให้ทุกสิ่งสมบูรณ์ขึ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้มนุษย์มีมโนธรรมละเอียด มองเห็นวิญญาณสำคัญกว่าร่างกาย จิตใจสูงกว่าวัตถุ และความรักต่อพระเจ้าสุดดวงใจ ยิ่งใหญ่กว่าจำนวนข้าวของที่ให้ไป

(ข้อความจากพระคัมภีร์)

เศษเงินของหญิงม่าย

มก 12:41-44

ขณะที่พระองค์ประทับนั่งตรงหน้าผู้แทน ทอดพระเนตรเห็นประชาชนใส่เงินลงในตู้ทาน คนมั่งมีหลายคนใส่เงินจำนวนมาก หญิงม่ายยากจนคนหนึ่งเข้ามาเอาเหรียญทองแดงสองเหรียญใส่ลงในตู้ทาน พระองค์จึงทรงเรียกบรรดาศิษย์เข้ามาตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า หญิงม่ายยากจนคนนี้ได้ทำทานมากกว่าทุกคนที่ได้ใส่เงินลงในตู้ทาน เพราะทุกคนเอาเงินที่เหลือใช้มาทำทาน แต่หญิงคนนี้ขัดสนอยู่แล้ว ยังนำเงินทั้งหมด นำทุกอย่างที่มีอยู่สำหรับเลี้ยงชีวิตมาทำทาน” ✠

ทักทาย

ความรู้สึก ของหน้าต่อจากนี้

สิ่งที่ไม่มีการจัดอันดับผู้ที่ส่งบทความเข้าสู่ ไม่นั่นผมเองคงคิดหนึ่งในห้าแบบนอนมาเลยทีเดียว งานเขียนเป็นงานที่ต้องใช้อารมณ์เหมือนกัน เวลาเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือพล็อต ประเด็น นำเสนอ หรือพูดให้ง่ายก็คือเนื้อหานั่นเอง

จริงๆ แล้วบทความหน้านี้ไม่จำเป็นต้องคิดเนื้อหาให้สมองเมื่อยก็ได้ เพราะเราเพียงอยากทักทาย บอกเล่าเรื่องราว และเปิดประเด็นให้เห็นว่า ในหน้าถัดไปท่านผู้อ่านจะเจออะไรกันบ้าง จะมีอะไรที่เป็นไฮไลท์หรือท่อนการบรรเร้า (บางทีถึงขนาดบรรทวน) ของท่านบรรณาธิการไม่ได้ต้องเอาใจเธอสักหน่อย แต่เรียนตามตรงเลยนะครับ ผมไม่อยากทักทายแบบนั้น เพราะผมเชื่อว่า ทุกบรรทัดในหนังสืออุดมสานต์ ล้วนมีคุณค่า ไฮไลท์ทุกบรรทัด ทุกคอลัมน์ ไม่มีใครกินใครลงแน่ๆ พูดกันแบบภาษาฟุตบอลโลกกัน เลย เพราะกำลังจะรู้ผลแล้วว่าใครจะเป็นเจ้าบอลโลกในปีนี้

ช่วงที่ผ่านมาผมเดินทางเยอะเหมือนกัน พักหลังมีหลายกลุ่มองค์กร หลายๆ โรงเรียน หลายๆ สถาบันเชิญชวนผมไปร่วมแบ่งปันข้อคิด ประสบการณ์ ชีวิตในมุมหลากหลาย ทั้งเด็ก ทั้งเยาวชน ผู้ใหญ่ ครู ชิสเตอร์ เนอร์ ผู้ฝึกหัด พี่น้องต่างความเชื่อ นิสิต นักศึกษา พลมารี ฯลฯ ถ้าฟังความสามารถที่ผม ไม่ได้คิดว่าเป็นเหตุผลหลัก แต่ผมคิดว่าเขาเหล่านั้นคงอยากฟังความคิดของเรา ผมก็ไปเล่าสิ่งที่ผมอ่าน ผมเขียน ผมคิด สิ่งที่ผมมีประสบการณ์ สิ่งที่ผมดำเนินชีวิต สิ่งที่ได้รับการศึกษาอบรม ซึ่งผมคิดว่าจริงๆ แล้วมันไม่หนีไปจากคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าเลย สิ่งที่น่าจะทำให้ภูมิใจมากที่สุดคงได้แก่เมื่อเรา คิดแล้วมีคนฟัง จะเชื่อจะไม่เชื่อ จะคล้อยตาม จะนำไปปฏิบัติ หรือแค่ฟังแล้วผ่านเลย นั่นเป็นความ รับผิดชอบของคนที่ได้รับฟังเรา แต่ในส่วนผู้พูดต้องพยายามที่จะรับผิดชอบต่อให้มากที่สุด

ผมคิดว่าทุกคอลัมน์ของอุดมสานต์ก็ยังไม่ต่างจากแนวคิดข้างต้น มีความหลากหลายทางความคิด บางทีอาจมาจากการเดินทางแสวงบุญทั้งในและนอกประเทศ มีข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ มีข้อคิดจาก คริสตชน บทสัมภาษณ์ บทกวี หน้าของเด็กๆ ที่เป็นความหวัง เป็นอนาคตของพวกเรา ปกิณกะ ตอบคำถาม หลากหลายเหล่านี้ล้วนมีเรื่องราวดีๆ ที่อยากจะแบ่งปันบนพื้นฐานของความเชื่อคาทอลิก ผู้เขียนจึงพยายามรับผิดชอบต่อในบทบาทของตนอย่างเต็มที่ และความรับผิดชอบต่อถัดไปก็เป็นเรื่องที่ผู้อ่าน จะเก็บไปจรรโลงใจ รับรู้รับทราบเพื่อเป็นความรู้ หรือจะถึงขนาดปรับพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต กันเลย นั่นเป็นเรื่องของพลังแห่งการเขียนและการงาน แต่พวกเราที่เหมือนดินในนิทานเปรียบเทียบ ของพระเยซูเจ้าล่ะครับ เราเป็นดินชนิดใดกัน ผลที่เกิดขึ้นก็ต่างกันไปตามคุณภาพของมัน

ชวนคุยกันมาจนถึงบรรทัดนี้ ก็ยังยินดีรับคำแนะนำ ดิชมจากท่านผู้อ่านทุกท่าน และขอเรียนให้ ทราบกันว่า อุดมสารและอุดมสานต์ในปีที่ระบบสื่อสารทำให้ชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงไปกันบ้าง เรา ไม่ได้เปลี่ยนอะไรเพียงแค่เพิ่มพื้นที่ของงานแพร่ธรรมลงไปในโลกออนไลน์ ด้วยการจัดทำ “อุดมสาร แพลตฟอร์ม เฟซบุ๊ก” ในวันที่ผมเขียนบทบรรณาธิการอยู่นี้ มีผู้สมัครเป็นสมาชิกแล้ว 455 คน จาก 15 ประเทศ มีคำถามจำๆ อยู่คำถามหนึ่งว่า “ไม่มีเฟซบุ๊กเป็นแฟนอุดมสารได้ไหม?” จริงๆ แล้วอุดมสาร- อุดมสานต์ พร้อมจะเป็นเพื่อนกับคาทอลิกไทยทุกคนอยู่แล้วครับ จะอยู่แห่งหนตำบลใด ประเทศไทย หรือประเทศนอก ขอให้เราได้มีโอกาสรับใช้ท่านในฐานะสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย อย่างมีจุดยืน แบ่งปันข่าวดี ความจริงและความรัก ผมน่าจะถามกลับไ้มากกว่าว่า “ทำอย่างไรคาทอลิกไทยทุกคน ทุกครัวเรือนจะมาเป็นเพื่อนกับเราได้?”

อุดมตาแป๊ะ

ประธานลุ่มมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :

พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ซาเนล,
อ.ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมสานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท

รณานิธิในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์

ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาครสุวรรณ ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา

กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Naak Suwan, Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-3900 ext. 1802

E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th

Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เลขที่ :

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สติปั/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 แสวงบุญสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในฝรั่งเศส
- 19 เขาคือบรรดาอัครบิดรของพระสันตะปาปา
- 37 นิราศพนมเปญ เขมร (ตอนที่ 1)
- 46 จาก “สารสาสน์ เป็น อุดมสานต์”
บนเส้นทางอักษร 90 ปี จุฬารัตน์คริสตังไทย

พระคัมภีร์

- 48 วันละก้าวกับพระเยซู
- 50 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

- 51 ข้างธรรมาสัน
- 52 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 54 ระหว่างเดือน
- 56 เรื่องเล่าของชวนา
- 59 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 63 คุยกับเกศจักร
- 64 ดนตรีกับชีวิตคริสตชน
- 66 บันทึกธรรมทูต
- 68 คู่มือ
- 70 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 72 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 75 พจนมาลา
- 76 ภาพเคียงคำ
- 77 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 78 สโมสรอุดมสานต์
- 79 การ์ตูนกรุต้อย
- 85 คุยกันฉันเพื่อน
- 89 ผ่อนคลายสไตล์ฟู้ด
- 91 มุมเด็กศิลป์
- 94 ขวณคิดชวนอ่าน

จิปาะ

- 96 จดหมายจากผู้อ่าน
- 98 บทความชวนคิด

แสงบุญ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในฝรั่งเศส วัดนักบุญอันนา อารามนักพรตเบเนดิกติน และอารามนักบุญแบร์นาเด็ต

ฉบับส่งท้ายการเยือนสักการสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในฝรั่งเศสนี้ ขอนำท่านผู้อ่านย้อนรอยประวัติศาสตร์เกี่ยวกับนักบุญอันนาซึ่งเริ่มต้นในศตวรรษที่ 5 แม้ในพระคัมภีร์จะไม่พบข้อความกล่าวถึงนักบุญอันนาแต่อย่างใด จากนั้นจะไปชมอารามคลุณีของนักพรตเบเนดิกตินศูนย์การเรียนรู้และศิลปวิทยาที่สำคัญ ปัจจุบันอารามที่ยิ่งใหญ่ในอดีตมีอาคารเหลือให้เห็นเพียงหนึ่งในสาม แต่นักพรตเบเนดิกตินมีบทบาทโดดเด่นในการปฏิรูปพระวินัยนักพรตที่อารามทั่วยุโรปยึดปฏิบัติ แล้วจะ

อารามซิสเตอร์คณะเมตตาธรรมที่นักบุญแบร์นาเด็ตเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคณะฯ ที่เมืองเนอแวร์ส์ ก่อนที่คณะแสงบุญซาเลเซียนจะสิ้นสุดตารางการเดินทางครั้งนี้ที่สักการสถานแห่งลูร์ดอีกหนึ่งวันเต็มเพื่อร่วมการวิ่งตามอัธยาศัยเท่าที่เวลาและโอกาสอำนวย จะอาบน้ำศักดิ์สิทธิ์ ร่วมพิธีแห่ศีลมหาสนิท สวดภาวนาหน้าพระแท่นแม่พระชมบ้านเกิดนักบุญแบร์นาเด็ต หรือจะหาไคม์ในยามค่ำและสวดภาวนาร่วมกันในภาษาท้องถิ่นหลายหลากของตน เป็นกิจกรรมแสดงออกถึงเอกภาพในความแตกต่างของวัฒนธรรมด้านภาษาที่ประทับใจไม่รู้ลืม

ณ หลักกิโลเมตรที่ 17 ของเมืองโอเรย์ เป็นที่ตั้งของ วัดนักบุญอันนาแห่งเมืองโอเรย์ (Saint Anne D'Auray) สักการสถานสำคัญที่สุดแห่งเบรอตายู แคว้นเอกทางตะวันตกเฉียงเหนือของฝรั่งเศส สักการสถานที่ดึงดูดความสนใจของคนจำนวนมากให้แสงบุญมาที่เมืองนี้ โดยเฉพาะวันที่ 26 กรกฎาคม เพื่อร่วมมิสซาและแห่พระรูปนักบุญอันนา

วัดนักบุญอันนาแห่งเมืองโอเรย์

นักบุญอันนาซึ่งเป็นมารดาของพระแม่มารีย์ ได้รับการเคารพจากชาวเบรอตานู ตั้งแต่ศตวรรษที่ 5 แต่ผู้เชื่อศรัทธาเริ่มเดินทางมาแสวงบุญที่นี่ในศตวรรษที่ 17 เมื่อนักบุญอันนาประจักษ์แก่ชาวนาใน ค.ศ. 1625 และได้พบพระรูปโบราณของท่านนักบุญที่ทำด้วยไม้ โดยรองมหาวิหารหลังปัจจุบันสร้างบนที่ซึ่งเคยเป็นวัดน้อยหลังแรกนั่นเอง

นักบุญอันนาไม่ได้เป็นชาวเบรอตานู แต่เป็นชาวยิว อาศัยไม่ห่างจากเมืองนาซาเร็ธมากนัก ท่านเป็นภรรยาของนักบุญยอฮานัม เป็นมารดาของแม่พระ และเป็นยายของพระเยซูเจ้าพระผู้ไถ่มนุษยชาติ

ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสักการสถานนักบุญอันนาที่เมืองโอเรย์ ย้อนไปในสมัยศตวรรษที่ 17 เมื่อ “สตรีสูงศักดิ์” ที่ศักดิ์สิทธิ์ ได้ประจักษ์หลายครั้ง แก่นายอีฟ นิโคลาซิก ชาวนาธรรมดาๆ ที่ศรัทธาคนหนึ่ง ในหมู่บ้านเคอร์-อันนา (Ker Anna) ซึ่งแปลว่า “หมู่บ้านนักบุญอันนา” สตรีท่านนี้คือนักบุญอันนานั้นเอง

อีฟ นิโคลาซิก เกิดวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1591 ตรงกับวันอาทิตย์ไอบลาน และรับศีลล้างบาปในวันเดียวกัน บ้านพักอยู่ตรงข้ามศาลาว่าการเมืองซึ่งห่างจากวัดประมาณ 200 หลา อีฟถึงแก่กรรมวันที่ 13 พฤษภาคม ค.ศ. 1645 ขณะอายุ 54 ปี ปัจจุบันบ้านหลังนี้ได้ดัดแปลงใช้เป็นพิพิธภัณฑ์

ชุมชนเคอร์-อันนา เป็นหมู่บ้านเล็กๆ มีประชากรราว 50 คน ใน 6 ครอบครัว นิโคลาซิกเป็นคนศรัทธา ถ่อมตน ให้การดูแลช่วยเหลือผู้ยากไร้เสมอ จึงได้รับการยกย่องจากชาวบ้านที่อาศัยในชุมชนเดียวกัน อีฟปฏิเสธที่จะเรียนภาษาฝรั่งเศส และยินดีใช้ภาษาท้องถิ่นแทน เพราะปรารถนาจะดำเนินชีวิตเรียบง่ายธรรมดาๆ และนี่คือผู้ที่พระเป็นเจ้าทรงเลือกสรรพิเศษให้เป็นพยานการประจักษ์ของมารดาของพระแม่มารีย์ และเปิดเผยให้สร้างวัดเพื่อถวายเกียรติแด่พระมารดาของแม่พระ

นักบุญอันนาประจักษ์มาครั้งแรกในคำวันหนึ่งของเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1623 หลังเสร็จจากงานในทุ่งนา นิโคลาซิก จูงฝูงวัวไปดื่มน้ำในแอ่งน้ำก่อนนำไปพักในคอกวันนั้น เลอ-รุช ซึ่งเป็นน้องชายของภรรยาอยู่ที่นั่นด้วย เขาทั้งสองแลเห็นสตรีสูงศักดิ์ท่านหนึ่งมีแสงรัศมีส่องโดยรอบ สตรีท่านนั้นส่งยิ้มให้โดยไม่ได้พูดแม้แต่คำเดียว

การประจักษ์ครั้งสำคัญเกิดขึ้นในปีต่อมา วันที่ 25 และ 26 กรกฎาคม ค.ศ. 1624 ครั้งนี้นักบุญอันนากล่าวแก่นิโคลาซิกว่า “อีฟ นิโคลาซิก จงอย่าได้กลัวเลย ฉันชื่ออันนา เป็นมารดาของแม่พระ ในอดีตเคยมีวัดน้อยอุทิศถวายแก่ฉันในบริเวณนี้ ฉันจึงขอให้เธอสร้างวัดขึ้นใหม่ และช่วยดูแลวัดนี้ด้วย เพราะเป็นพระประสงค์ของพระเป็นเจ้าที่จะมอบเกียรตินี้แก่ฉัน”

ฤดูหนาวปีต่อมา วันที่ 7 และ 8 มีนาคม ค.ศ. 1625 อีฟ นิโคลาซิก และ

นักบุญอันนาสอนแม่พระ
อ่านพระคัมภีร์

พระแท่น อีฟ นิโคลาซิก

ชาวบ้าน เดินทางแสวงเทียนไปยังที่นาซึ่งเรียกว่า เลอ โบเซนโน ได้จุดพบพระรูปไม้สลักโบราณของนักบุญอันนาในบริเวณซึ่งเชื่อว่าเคยประดิษฐานในสถานที่ที่เป็นวัดน้อยหลังแรกที่สร้างถวายแด่ท่านในศตวรรษที่ 6

เมื่อสอบสวนถึงอสังกรย์ที่เกิดขึ้นจนเป็นที่กระจ่างชัด พระสังฆราชเซลาเตียน เดอ โรสมาเด จึงก่อสร้างวัดหลังใหม่ในที่ซึ่งเคยเป็นวัดน้อย สักการสถานแห่งนี้เป็นที่นิยมของผู้แสวงบุญในเวลาอันรวดเร็ว วันที่ 26 กรกฎาคม ค.ศ. 1625 เป็นมิสซาลองครั้งแรกสำหรับผู้แสวงบุญ ประชาชนประมาณ 100,000 คน ร่วมในพิธี สักการสถานแห่งนี้มีชื่อเสียงดึงดูดคนจำนวนมากให้เดินทางมาแสวงบุญ ทำให้โอเรย์เป็นเมืองที่มีคุณค่าด้านจิตวิญญาณของแคว้นเบรอตานู

ข่าวนี้ได้แพร่กระจายไปทั่วแคว้นเบรอตานู และเป็นที่มาของชื่อเสียงและความนิยมที่ผู้แสวงบุญจำนวนมากเดินทางมาสักการสถานพระธาตุนักบุญอันนาภายในวัดนักบุญอันนาแห่งโอเรย์

เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1628 พระสังฆราชท้องถิ่นได้เชิญคณะนักพรตคาร์เมไลท์ให้มาก่อตั้งอารามเพื่อเป็นศูนย์กลางด้านจิตวิญญาณของชุมชน

นำเสียดายที่พระรูปที่พบถูกไฟเผาเสียหายในเหตุการณ์ปฏิวัติฝรั่งเศส ค.ศ. 1789 จึงนำซากที่เหลือมาเป็นแบบของพระรูปจำลององค์ปัจจุบัน การเปิดเขียนศาสนาระหว่างเหตุการณ์ปฏิวัติฝรั่งเศสและการปล้นสะดม สักการสถาน กลับทำให้คริสตชนมีความเชื่อเข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งขึ้น มีการจัดตั้งกลุ่ม “ซุอัส” ต่อต้านการปฏิวัติ นำโดยฌอง ซุอัส

ในศตวรรษที่ 19 จำนวนผู้แสวงบุญที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้จำเป็นต้องสร้างวัดให้ใหญ่กว่าเดิม รอมหาวิหารนักบุญอันนาแห่งโอเรย์หลังปัจจุบันจึงก่อสร้างขึ้น ระหว่าง ค.ศ. 1865-1872 และใน ค.ศ. 1914 พระศาสนจักรได้ประกาศแต่งตั้งนักบุญอันนา เป็นองค์อุปถัมภ์ของชาวเมืองเบรอตานู

พื้นที่ที่มาถึงเมืองโอเรย์ ก่อนจะร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณพร้อมกัน เรารับเข้าไปชม

ภายในรอมหาวิหารนักบุญอันนา มีพระแท่นนักบุญอันนา แกะสลักสวยงามบนหินอ่อนที่ตีเลืกรากการารา ประเทศอิตาลี หลายคนจุดเทียนหน้าพระแท่นพร้อมภาวนาส่วนตัว ด้านขวาของพระแท่นนักบุญอันนา เป็นรูปปั้น อีฟ นิโคลาซิก ผลงานไม้แกะสลักฝีมือจิตรกรชาวฝรั่งเศสจากเมืองโอเรย์ ใน ค.ศ. 1922 บริเวณเสาด้านซ้ายมือเป็นพระธาตุแขนนักบุญอันนา ตำนานเล่าว่าเป็นของขวัญประทานจากกษัตริย์หลุยส์ ที่ 13 ใน ค.ศ. 1639 ซึ่งพระธาตุนี้นำมาจากกรุงคอนสแตนติโนเปิล ระหว่างสงครามครูเสด ค.ศ. 1232 บริเวณเสาด้านขวาของพระแท่นเป็นที่บรรจุพระธาตุนักบุญอันนาเช่นกัน ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ประทานให้ใน ค.ศ. 1893

ไม้แกะสลักส่วนใหญ่เป็นผลงานชิ้นเอก ซึ่งฝ่ายจิตรศิลป์ให้การรับรอง และได้รับการบูรณะใน ค.ศ. 1990 เช่น บัลลังก์พระสังฆราช พระแท่นเทศน์ ตราสัญลักษณ์ปิดทอง มงกุฎสามชั้น กุญแจ และระฆัง เป็นต้น

พระธาตุนักบุญอันนา

รอบบริเวณวัดนักบุญอันนาแห่งโอเรย์มีอนุสรณ์สถานภายในสวนสร้างขึ้นเพื่อระลึกถึงชาวเบรอตานู 240,000 คน ที่เสียชีวิตในสงครามโลกครั้งที่ 1 (ค.ศ. 1914-18) ทุกวันที่ 26 กรกฎาคม พระสังฆราช พระสงฆ์ และสัตบุรุษกว่า 30,000 คน มาร่วมพิธีแห่พระรูปนักบุญอันนา นอกนั้นยังมีสกาลา ชังดา ศาลาอเนกประสงค์ซึ่งนักพรตคาร์เมไลท์ สร้าง ใน ค.ศ. 1662 เป็นอาคารเปิดโล่ง สองข้างเป็นบันไดซึ่งผู้แสวงบุญมักนิยมเดินเข้าขึ้นไปยังพระแท่นด้านบน ระหว่างนั้นก็สวดภาวนาและรำพึงถึงพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าเพื่อเป็นการใช้โทษบาป

สกาลา ชังดา

แต่ละปีมีผู้แสวงบุญนิยมเดินทางมายังสักการสถานนักบุญอันนาที่เมืองโอเรย์เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ประมาณปีละ 800,000 คน โดยเฉพาะวันที่ 26 กรกฎาคม ซึ่งตรงกับวันฉลองท่านนักบุญอันนา จึงเป็นเหตุผลที่สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ทรงเชื่อว่า รองมหาวิหารนักบุญอันนาแห่งโอเรย์ เป็นสถานที่แสวงบุญสำคัญที่สมควรเสด็จเยือน และพระองค์ได้เสด็จเยือนเมื่อวันที่ 20 กันยายน ค.ศ. 1996 มีผู้แสวงบุญ 150,000 คน มาร่วมพิธีกรรม

คณะแสวงบุญใช้เวลาสำรวจรอบๆ บริเวณวัดนักบุญอันนนานพอสสมควร แล้วจึงเดินตามกันไปรับประทานอาหารกลางวันในห้องอาหารหรูภายในโรงแรมโลแบร์จที่ตั้งอยู่ไม่ไกลนัก ทันทีที่เข้าภายในอาคารได้พบภาพสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ทรงมอบของที่ระลึกแก่แซนดรีน เลอกรองด์ ลูกสาวพ่อครัวใหญ่และผู้จัดการห้องอาหารที่คอยอำนวยความสะดวกให้กับคณะแสวงบุญได้นำประทับใจอย่างยิ่ง พุดคุยกันจึงรู้ว่า “ลูกมือ” ในครัว ล้วนเป็นญาติๆ พ่อครัวใหญ่ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นภรรยา ลูกชาย ลูกสาว ลูกสะใภ้ ลูกเขย ส่วนงานที่สมเด็จพระสันตะปาปาทรงใช้รับประทานอาหาร มีคำจารึกวันเดือนปี วางอยู่เคียงข้างรูปถ่ายที่ประดับเหนือตู้เก็บของที่ระลึกของโรงแรม

ผู้เขียนได้มีโอกาสคุยกับแคทรินเพื่อนชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งทำงานในเมืองไทย จึงทราบว่าคำว่า “โลแบร์จ” หมายถึงบ้านเก่าขนาดใหญ่มีสวนงดงาม ที่เจ้าของนำมาดัดแปลงเป็นที่พักแรม เป็นกิจการภายในครอบครัวที่สมาชิกทำร่วมกัน ในอดีตราคาค่าที่พักจะถูกกว่าปัจจุบันมาก พอทราบที่มาที่ไปแล้วจึงเข้าใจว่า เหตุใดแซนดรีนจึงบอกว่า ลูกมือในครัวเป็นญาติๆ กันทุกคน และจอง-ลุก ซาวัร์ (Jean-Luc Savoir) พ่อของเธอก็เป็นเจ้าของกิจการนั่นเองโดยมีภรรยาเป็นแม่แรงสำคัญในการบริหารจัดการ ถ้าเปิดเข้าไปในเว็บไซต์ของโรงแรม จะเห็นจอง-ลุก และภรรยา เปิดประตูเชื้อเชิญนักท่องเที่ยวด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม คูอบอุ่นเป็นกันเองดี ขอบขอบคุณแคทรินสำหรับข้อมูลที่น่าสนใจนี้ “*Merci Bien, Catherine.*”

จอง-ลุก พ่อครัวเอกฝีมือเยี่ยมที่ได้รับเกียรติให้ปรุงอาหารถวายสมเด็จพระ-

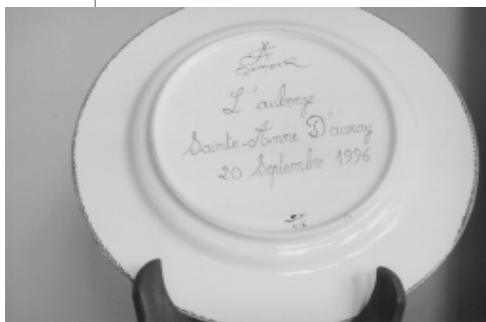

พระสันตะปาปากับแซนดรีน

แซนดรีน

สันตะปาปา เป็นผู้แสดงฝีมือปรุงอาหารให้พวกเราทานกันในวันนี้ แซนดรีนเล่าด้วยประกายตาที่ฉายแววความภูมิใจอย่างยิ่งว่า “วันที่ 20 กันยายน ค.ศ. 1996 เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เสด็จเป็นประธานถวายมิสซาบูชาขอบพระคุณ ณ โรมมหาวิหารนักบุญอันนาแห่งเมืองโอเรย์ ครอบครัว

จานที่พระสันตะปาปาทรงใช้

ชาวัรวร์ พร้อมลูกเขย ลูกสะใภ้ ได้รับเกียรติยิ่งใหญ่ให้รับผิดชอบจัดอาหารถวายสมเด็จพระสันตะปาปาและคณะติดตาม คิฉัน ดันเด็นและศิโจนบอกไม่ถูกที่คุณพ่อไว้ใจให้เสิร์ฟอาหารถวายพระสันตะปาปา พวกเราปลื้มมากและตั้งใจทำกันสุดฝีมือ แม้เพื่อเหตุผลด้านความปลอดภัย พระองค์ท่านจะไม่ได้เสด็จมารับประทานอาหารที่โรงแรมโลแบร์จก็ตาม สำหรับภาชนะที่พระองค์ทรงใช้เราก็เก็บไว้เป็นที่ระลึก ถือว่าเป็นบุญอย่างยิ่ง”

อาหารมื้อนี้จึงเป็นอาหาร “ผู้ดีฝรั่งเศส” ครบชุด เริ่มด้วยขนมปังลูกเต๋าก่อนจื๊วทานกับทูน่า จานต่อมาเป็นปลาหนึ่งชิ้นเล็กพอคำ เคียงด้วยผักสลัด ราดซอสปรุงจากมะเขือเทศ แล้วทานไอศกรีมเชอร์เบทขนาดเล็กเท่าลูกปิงปองเพื่อ

พี่ไทยวางมาดชิมอาหารเมืองผู้ดี

ล้างควาปลา ก่อนจะเสริมซุปรักเย็นด้วยเล็กเพียง 4 ช้อนโต๊ะ ตามด้วยเมนูหลักเป็นแฮมชิ้นไม่ใหญ่นัก เสิร์ฟกับมันฝรั่งและแอปเปิ้ลอบอย่างละครึ่งลูกพอดีอิ่ม แล้วจึงปิดท้ายด้วยของหวานเป็นมูสเผือก กับแอมแกลร์อีกคนละ 2 ชิ้นเล็กพอคำ อาหารที่เพียบพร้อมด้วยคุณค่าทางโภชนาการมื้อนี้ กินกันจนเพลินและอิมอร่อยไม่รู้จบ ลืมเรื่องน้ำหนักตัวกันไปเลย ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณ คุณชาร์ค สารถิชาวฝรั่งเศสที่คอยให้ความรู้ในเรื่องธรรมเนียมการรับประทานอาหารฝรั่งเศสขนานแท้ น่าเสียดายที่ชาร์คอยู่กับเราเพียงไม่กี่วันก็เริ่มเป็นหวัดอย่างแรง และมีคนขับรถคนใหม่มาขับแทน

ญอง-ลูก และครอบครัว กับคณะแสวงบุญ

หลังจากแวะเยี่ยม “ท่านยาย” กันเป็นเวลาพอควร คณะผู้แสวงบุญครอบครัวชาเลเซียน เดินทางต่อไปยังอารามคลูนิของคณะนักพรตเบเนดิกติน ในแคว้นบูร์กอญ หรือเบอร์กันดี เป็นแคว้นที่มั่งคั่งสมบูรณ์ เป็นศูนย์รวมความเชื่อศรัทธาในศาสนาของยุคกลาง เป็นอาคารผลงานชิ้นเอกรูปแบบสถาปัตยกรรมโรมานเนสที่มีอยู่ทั่วฝรั่งเศส เช่นที่ เวเซเลย์

ฟอนเตอเน และคลุณี

คลุณี เมืองเล็กๆ ทางตะวันออกของฝรั่งเศส หรือตั้งอยู่ตอนเหนือของลิญซึ่ง เป็นเมืองหลวงของแคว้นโรห์น อารามคลุณี โบราณเคยมีอิทธิพลมากที่สุดว่าเป็น รากฐานการดำเนินชีวิตพรต นอกจากชื่อเสียงด้านการปฏิรูปพระวินัยคณะนักพรตที่ เคร่งครัดแล้ว อารามที่คลุณีและอารามนักพรตเบเนดิกตินอื่นๆ ในฝรั่งเศส ยังมี บทบาทสำคัญส่งเสริมการแสวงบุญด้วยการสร้างวัดและสักการสถานเก็บรักษาพระธาตุ นักบุญที่มีคุณค่าด้านจิตใจให้คริสตชนผู้เชื่อศรัทธาและเคารวะ โดยจัดที่พักไว้บริการ แก่ผู้แสวงบุญที่เดินทางไกลซึ่งจำเป็นต้องแวะพักระหว่างทาง

เค้าน์วิลเลียม ที่ 1 แห่งโอแวร์ญ สร้างอารามนักพรตหลังแรกใน ค.ศ. 910 หลังจากนั้น 200 ปี คือราวศตวรรษที่ 11 คณะนักพรตเบเนดิกตินมีอิทธิพลอย่าง มากต่อความมั่งคั่งของสังคมชาวยุโรป และมีเอกลักษณ์โดดเด่นเรื่องแนวทางการ ดำเนินชีวิตสันโดษของนักพรตในยุคกลาง จากการเป็นศูนย์กลางปฏิรูปพระธรรม วินัยของนักพรต ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตพรตของชาวตะวันตกซึ่ง บังคับใช้ตามอารามของคณะที่มีอยู่ทั่วไป และเป็นแบบอย่างการดำเนินชีวิตคริสตชน อารามคลุณีถูกทำลายในเหตุการณ์การปฏิวัติฝรั่งเศส (ค.ศ. 1789-99) ปัจจุบันส่วนของ อาคารที่เหลือมีเพียงหนึ่งในสาม

แตกต่างจากผู้ที่เป็นองค์อุปถัมภ์ของอารามท่านอื่นๆ เค้าน์วิลเลียม ที่ 1 ไม่ ทรงเรียกร้องการตอบแทนใดๆ ยกเว้นคำภาวนาเพื่อดวงวิญญาณของท่าน แม้จะเป็น เรื่องปกติที่องค์อุปถัมภ์ของอารามมักขอให้แต่งตั้งเครื่องบูชาของตนเป็นอริการอาราม แห่งหนึ่งแห่งใด จึงไม่พบว่าฆราวาสเข้ามาทำบุญกฐินที่อารามคลุณี ดังเช่นที่อารามหลายแห่งประสบ อริการอารามที่คลุณีนับบนอบเชื่อฟังและมีความ สัมพันธ์ที่ดีต่อสมเด็จพระสันตะปาปาทุกพระองค์ พระสันตะปาปา 4 องค์ เคยเป็น อริการอารามคลุณี

คลุณีเป็นอารามขนาดใหญ่มาก มีโรงพยาบาลรองรับผู้ป่วยได้ประมาณ 100 คน หอพักสร้างเหนือคอกม้าไว้อำนวยความสะดวกให้กับฆราวาสผู้แสวงบุญที่เดินทาง ผ่านมา มีวัดน้อยอยู่ใกล้กับสุสานของอาราม ในบริเวณที่จะสร้างโบสถ์ประจำอารามใน ค.ศ. 1088 ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในทวีปยุโรป ก่อนที่จะสร้างมหาวิหารนักบุญ เปโตรที่กรุงโรมในศตวรรษที่ 16 รอบๆ อารามมีส่วนที่งดงามเป็นบริเวณกว้าง และพิพิธภัณฑรูปแบบสถาปัตยกรรมโรมานเนสเก็บรักษาผลงานศิลปะที่มีคุณค่า

นักพรตเบเนดิกตินซึ่งพักประจำอารามที่คลุณี ยึดถือพระวินัยของคณะอย่าง เคร่งครัด คุณลักษณะพิเศษประการหนึ่งคือการผูกมัดตนเองในการสวดภาวนาตาม ระเบียบของคณะเพื่อความก้าวหน้าด้านจิตวิญญาณ ควบคู่ไปกับการทำงานและการ ร่วมกิจกรรมอื่นๆ ของอาราม เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างสม่ำเสมอ

อารามที่คลุณีเป็นศูนย์กลางของคณะนักพรตเบเนดิกติน ในศตวรรษที่ 12

ทางเข้าอารามคลูนี

สมัยที่รุ่งเรืองที่สุดคณะมีสมาชิก 10,000 ท่าน ในอารามกว่า 100 แห่งทั่วยุโรป ตั้งแต่โปแลนด์ ประเทศทางตะวันออก จนถึงสกอตแลนด์ ประเทศทางตะวันตก และมีผืนนาเพาะปลูก 40 แห่ง อารามที่คลูนีซึ่งเป็นศูนย์กลางคณะนักพรตเบเนดิกตินจึงเป็นอาคารขนาดใหญ่เพื่อรองรับสมาชิกจำนวนมากที่มาเยือน

บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาอูร์บัน ที่ 2 (ค.ศ. 1088-1099 - สถาปนาบุญราศี 14 กรกฎาคม 1881) ทรงประกาศว่าอารามคลูนี “เป็นแสงสว่างส่องโลก” ทำให้ไม่รู้สึกแปลกใจที่เหตุใดประตูทางเข้าอารามจึงเป็นที่รู้จักดีในชื่อ “ประตูแห่งเกียรติยศ” (Porte d'Honneur)

สวนที่รื้อร่นและอาคารที่ยังใช้ในปัจจุบัน

เมื่อเดินทางมาถึงอาราม พวกเราก็ตกใจตามคุณพ่อไกส์ จิตตภาบาลไปดูแบบแปลนอารามส่วนที่เหลือในปัจจุบัน และเดินชมสถานที่ต่างๆ พร้อมทั้งฟังคำอธิบายมาถึงตรงนี้แล้วรู้สึกได้ว่านักพรตเบเนดิกตินมีประวัติความเป็นมาที่ยิ่งใหญ่อย่างคาดเดาไม่ถึงจริงๆ เท่านั้นไม่พอ คุณพ่อยังเล่าต่ออีกว่า “ค.ศ. 1806 จักรพรรดินโปเลียน โบนาปาร์ต แห่งฝรั่งเศส (ค.ศ. 1804-15) ได้ดัดแปลงปึกที่อยู่ฝั่งตรงข้ามกับแปลนรูปไม้กางเขนที่เหลืออยู่ในปัจจุบัน ให้เป็นศูนย์เพาะพันธุ์ม้าแห่งชาติ โดยนำวัสดุ

จากอารามที่ถูกทำลายมาก่อสร้างศูนย์แห่งนี้

อาคารที่เคยใช้เป็นโรงเก็บแป้งหลังคาไม้โอ๊คสีน้ำตาลเข้มทั้งดงามปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์แสดงรูปจำลองอารามคลูนีที่ยิ่งใหญ่ในอดีต ผลงานศิลปะที่โดดเด่นหลายชิ้น เช่น หัวเสาปูนปั้นสูง รูปแบบโรมานเนส ขนาด 80 เซนติเมตร จำนวน 8 หัวเสา นอกนั้นยังมี ภาพวาดเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ เช่น ภาพอาดัมและเอวา ภาพอับราฮัมถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา และภาพสัตว์หลายชนิดในเทพนิยาย

อาคารบางหลังที่เหลืออยู่รวมถึงหอสมุดสำหรับนักพรต บ้านพักอธิการอารามปัจจุบันเป็นสถานที่จัดแสดงประติมากรรมชิ้นเอกรูปแบบโรมานเนส สำหรับบ้านเรือนของชุมชนรอบๆ อาราม เป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมโรมานเนสและกอธิคของยุคกลาง”

จึงมีคำถามเกิดขึ้นในใจว่า เหตุใดสถาบันทางศาสนาที่มั่นคงจึงพบกับความล่มสลายได้มากถึงเพียงนี้? สารานุกรม วิกิพีเดีย ให้ข้อมูลในเรื่องนี้ว่า “สองเหตุการณ์สำคัญที่นำความล่มสลายสู่อารามคลูนีที่ยิ่งใหญ่ ได้แก่ เหตุการณ์การแตกแยกของพระศาสนจักรตะวันออกและตะวันตก ระหว่าง ค.ศ. 1378 ถึง ค.ศ. 1409 พระศาสนจักรมีผู้อ้างตนเป็นพระสันตะปาปาที่ถูกต้อง 2 องค์ คือ พระสันตะปาปาที่อวัญอง และที่กรุงโรม เป็นสาเหตุให้เกิดความหยาบคายในการยึดถือวินัยคณะ การ

ปฏิวัติฝรั่งเศสในศตวรรษที่ 18 เป็นช่วงเวลาที่อารามคลุณีได้รับความเสียหายอย่างหนัก อารามบางแห่งถูกยึดเป็นของรัฐ อารามคลุณีถึงกับล่มสลายทำให้ต้องปิดอารามและตัดแปลงเป็นเหมืองหิน”

ปัจจุบันแม้อารามคลุณีที่เคยยิ่งใหญ่ในอดีตยังคงเหลืออยู่ไม่มาก แต่ซากปรักหักพังยังคงบอกถึงขนาดและความรุ่งเรืองของอารามในจุดสูงสุด ผู้แสวงบุญสามารถจินตนาการว่าครั้งหนึ่ง ในอดีตอารามคลุณียิ่งใหญ่และดึงดูดความสนใจของผู้แสวงบุญได้มากเพียงใด

ส่วนของอาคารที่ยังคงอยู่ได้แก่ ปีกด้านข้างของแปลนรูปไม้กางเขนของโบสถ์ที่สร้างในศตวรรษที่ 12 อาคารบ้านพัก อธิการอารามที่สร้างในศตวรรษที่ 15 และอารามหลังที่สร้างในศตวรรษที่ 18 และอาคารพิพิธภัณฑสถาน โดยรอบๆ อาคารดังกล่าวมีส่วนร่วมรื้อนนำชม

เมื่อชมอารามจนเป็นที่พึงพอใจ ก็ได้เวลาสำรวจเมือง โดยนัดหมายพร้อมกันที่รถบัส เพื่อใคร “ทำเวลา” ได้ดี ก็สามารถเลือกซื้อของได้ตามสะดวก ถ้าใครถูกใจสินค้าร้านไหนและอยากใช้เวลาไม่นานก็บอกเพื่อนๆ เพราะเราร่วมงานกันเป็นทีม ตลอดเส้นทางจากอารามถึงที่จอดรถจะมีกลุ่มของเราคอยชี้ทางให้ผู้ที่ต้องการตัวช่วย รับรองไม่มีหลง หากซื้อของเพลินแล้วหาใครในกลุ่มไม่เจอ ก็รู้กันว่า “ขอให้ยืนอยู่กับที่” ถ้าผิดเวลาคุณพ่อท่านก็จะ “ย้อนรอยกลับมาตามหาลูกแกะที่หลงทางได้เสมอ” แต่ขอให้เตรียมใจเล็กน้อยเมื่อทำผิดข้อตกลงเป็นเหตุให้เพื่อนสมาชิกต้องคอย ก็เป็นธรรมดาที่สมควรจะถูก “ต่อว่าต่อขาน” กันไปตามระเบียบ

ก่อนเดินทางไปยังสักการสถานลูร์ดที่ยึดเหนี่ยวจิตใจคริสตชนทั่วโลกโดยเฉพาะผู้ป่วยจำนวนมากที่มาขอพระพรการรักษาจากแม่พระ คณะผู้แสวงบุญ**แวงเมืองเนอแวงร์ ชม** **สถานที่เก็บศพ วัดเก่า พิพิธภัณฑสถาน และอาราม** เรียนรู้เรื่องการประจักษ์ของแม่พระแก่นักบุญแบร์นาแด็ต

นักบุญแบร์นาแด็ต ชูบิรุส เกิดวันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 1844 ที่เมืองลูร์ด ประเทศฝรั่งเศส บิดาชื่อฟรังซัวส์ มารดาชื่อหลุยส์ ขณะอายุ 11 ปี เธอล้มป่วยด้วยโรคระบาด เมื่อหายดีแล้วก็ไปจนตลอดชีวิต ด้วยสภาพครอบครัวที่ยากจน แบร์นาแด็ตจึงไม่ได้เรียนหนังสือ

ขณะแบร์นาแด็ต อายุ 14 ปี เธอเข้าไปภายในถ้ำที่มัสซาบีแอล พร้อมกับน้องสาวและเพื่อนอีกคนหนึ่ง เพื่อเก็บฟืนมาใช้ให้ความอบอุ่นภายในบ้าน วันที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858 ประมาณ 11.00 โมง เธอเห็นแม่พระประจักษ์เป็นครั้งแรกในจำนวนทั้งสิ้น 18 ครั้ง ซึ่งครั้งสุดท้ายเกิดขึ้นวันที่ 16 กรกฎาคม

สภาพอาคารบ่งบอกถึงอายุการใช้งาน

นั่งรถม้าชมเมือง

เหนื่อยนัก...พักสั่งกาแฟดำดื่มให้ได้บรรยากาศ

ค.ศ. 1858 ตรงกับวันสมโภชพระนางพรหมจารีมารีย์แห่งภูเขาการ์เมล

วันที่ 15 กรกฎาคม ค.ศ. 1860 เบร์นาเด็ตถูกนำตัวส่งโรงพยาบาลลูร์ด ด้วยอาการหอบหืดอย่างหนัก และพักรักษาตัวจนกระทั่งย้ายเข้าอารามที่เมืองเนอแวย์ร์สในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1866

วันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 1866 มงซินญอร์ลอแรนเซ พระสังฆราชแห่งตาร์เบส ได้ทำพิธีเสกถ้ำแห่งลูร์ด และเป็นครั้งแรกที่พระศาสนจักรจัดพิธีทางศาสนาตอบรับการประจักษ์ของแม่พระซึ่งตรัสกับเบร์นาเด็ตว่า “ฉันประสงค์จะให้สร้างวัดน้อยหลังหนึ่ง” ในวันนั้นเบร์นาเด็ตได้ไปร่วมพิธีโดยไม่เปิดเผยตัวแก่ผู้ใด

วันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1866 ก่อนที่จะเข้าอารามซิสเตอร์คณะเมตตาธรรมแห่งเนอแวย์ร์ส (Sisters of Charity in Nevers) ประมาณ 800 กิโลเมตรจากเมืองลูร์ด เบร์นาเด็ตได้ไปสวดภาวนาหน้าถ้ำแม่พระที่มีสาขาบีแอลเป็นครั้งสุดท้าย เพราะหลังจากนั้นเธอไม่มีโอกาสได้กลับมาที่นี่อีก เมื่อเข้าอารามในอีก 3 วันต่อมา เบร์นาเด็ตต้องปรับตัวอย่างมาก และถูกดูแลจากเพื่อนสมาชิกบางคน เธอเตือนตนเองว่า “อย่าลืมสิว่าฉันเกิดในโรงโม่แป้งที่ลูร์ดฉันจึงถูกโม่ให้ละเอียดคงเมล็ดข้าวสาลี” เบร์นาเด็ตสามารถทนรับความทุกข์ยากเหล่านี้ด้วยความช่วยเหลือของพระแม่มารีย์ผู้ปฏิสนธิในมด จนได้รับเลื่อนในวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 1867 พร้อมกับเพื่อนโนวิส ซึ่งแต่ละคนจะได้รับมอบหมายงานให้รับผิดชอบ เบร์นาเด็ตทำหน้าที่เป็นพยาบาลประจำหอผู้ป่วยภายในอารามที่เนอแวย์ร์ส และช่วยงานในโรงครัว ซึ่งเป็นงานหนัก เบร์นาเด็ตน้อมรับทุกสิ่งด้วยความเสียสละ และมอบตนไว้ในความดูแลของแม่พระอย่างสิ้นเชิง ก่อนจะป่วยหนักด้วยโรคหอบหืด และมรณภาพวันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 1879 ขณะที่สายตาจ้องมองที่กางเขนกล่าวว่า “พระเยซูเจ้าผู้ทรงถูกตรึง คือพลังกำลังของลูก” ศพของซิสเตอร์เบร์นาเด็ตถูกฝังไว้ที่สวนภายในอาราม

นาน 30 ปี หลังมรณภาพ ได้มีการขุดศพเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นบุญราศีในเดือนกันยายน ค.ศ. 1090 เดือนเมษายน ค.ศ. 1919 และ เดือนเมษายน ค.ศ. 1925 พบว่าศพยังคงสภาพเดิม วันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1925 จึงได้นำศพไปเก็บรักษา ภายในวัดน้อยของอารามซิสเตอร์คณะเมตตาธรรมแห่งเนอแวย์ร์ส

สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 11 ทรงประกาศสถาปนาซิสเตอร์เบร์นาเด็ตเป็นนักบุญ วันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 1933 ตรงกับวันสมโภชแม่พระบังเกิด และใน ค.ศ. 2009 โอกาสครบ 130 ปี มรณภาพของซิสเตอร์เบร์นาเด็ตเราจึงขอพรจากท่านนักบุญผู้เคยพูดเสมอว่า “ฉันไม่ละเลยคำวอนขอของผู้ใดเลย”

ทุกวันนี้ผู้แสวงบุญที่เดินทางมาชมพระธาตุนักบุญเบร์นาเด็ตจึงได้เห็น “ใบหน้าที่ซึ่งดูพระแม่มารีย์ 18 ครั้ง มือทั้งสองที่ขุดพื้นดินให้น้ำไหลจากด้านหลังถ้ำ และริมฝีปากที่เล่าเรื่องราวของพระแม่มารีย์ผู้ปฏิสนธิในมดและสารแห่งลูร์ด”

ทุกวันที่ 18 กุมภาพันธ์ มีการแห่พระธาตุนักบุญเบร์นาเด็ตที่ลูร์ด จากวัดในชุมชนไปยังพระแท่นที่แม่พระประจักษ์

คณะแสวงบุญชาวเลเขียนเดินทางมาถึงอารามซิสเตอร์คณะเมตตาธรรมแห่งเนอแวร์ส์ในตอนบ่าย เพื่อให้ได้บรรยากาศ คุณพ่อไกส์นำพวกเราไปฟังคำอธิบายที่ทางเข้าหลักของอาราม ประตูที่แบร์นาแดดเดินเข้าอารามเมื่อสมัครเป็นผู้ฝึกหัด เหนือจั่วหลังคาอารามเป็นกางเขนได้กางเขนมีคติพจน์ของคณะว่า “พระเจ้าคือความรัก” (DEUS CARITAS EST) ตรงกับหัวข้อพระสมณสาส์นฉบับแรกของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

ซิสเตอร์แบร์นาแดดเขียนไว้ในสมุดบันทึกประจำวันว่า “อยากจะเป็นซิสเตอร์มานาน แต่ไม่ได้เรียนหนังสือจึงคิดว่าเป็นไปไม่ได้ และไม่เคียดเคืองใจใส่พระเป็นเจ้าแต่ปัจจุบันอยู่เพื่อพระองค์ และดำเนินชีวิตใจกว้างแก่ทุกคน”

เมื่ออธิการคณะถามถึงเหตุผลที่อยากเป็นซิสเตอร์ แบร์นาแดดกล่าวว่า “ครอบครัวดิฉันยากจนมาก ดิฉันจึงเข้าใจความรู้สึกและรักคนจน อยากดูแล เอาใจใส่พวกเขา จึงตั้งใจเลือกสมัครเข้าเป็นสมาชิกคณะนี้”

ฟังคำอธิบายจากคุณพ่อจิตตาภิบาลให้พอมิพื้นความรู้บ้างแล้ว จึงเดินตามกันไปชมรอบๆ บริเวณเริ่มตั้งแต่ถ้ำจำลองที่อยู่ใกล้กับรูปปั้นนักบุญแบร์นาแดดเห็นคณะครูนำเด็กนักเรียนกว่า 60 คน ถือนมุดแบบฝึกหัดคนละเล่ม ขำเสียงดูเป็นแบบฝึกหัดคำถามคำตอบ โดยนักเรียนจะหาคำตอบจากการเดินชมสถานที่ต่างๆ พร้อมกับการเรียนนอกสถานที่เช่นนี้ทำให้นักเรียนสนุกกับบทเรียนการได้เห็นสถานที่จริงช่วยให้จำได้แม่นยำ ทั้งยังเป็นการฝึกความรับผิดชอบอีกด้วย ผู้เขียนพยายามไป “จีบ” อาจารย์ที่นำนักเรียนมาทัศนศึกษา เพราะอยากจะได้ตัวอย่างแบบฝึกหัดสักเล่ม แต่ต้องผิดหวังเพราะทางอารามให้มาเท่าจำนวนนักเรียน ไม่ขาดไม่เกิน

เสร็จจากการร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณภายในวัดน้อยของอารามที่อยู่ใกล้ๆ ถ้ำจำลองแม่พระแห่งลูร์ดถึงเวลาแดดร่มลมตก อากาศเริ่มเย็น เป็นเวลาอิสระก่อนจะรับประทานอาหารเย็นพร้อมกัน คุณพ่อประสพและคุณพ่อมีชัยขันอาสาเพื่อนสมาชิกที่ยังพอมิแรง เดินชมเมืองกันเป็นที่สนุกสนาน เพื่อวันรุ่งขึ้นจะเดินทางไป

ประตูอาราม

DEUS CARITAS EST

เรียนคำสอนนอกสถานที่

ถ่ายภาพกับเด็กๆ ไว้เป็นที่ระลึก

เดินชมเมืองเนอแวย์ส์

“รวมพล” หน้าสักการสถานลูร์ด

สักการสถานลูร์ดจุดหมายปลายทางสุดท้ายของการแสวงบุญ เลยเป็นโอกาสได้เก็บภาพ “รวมพล” หน้าสักการสถานไว้เป็นที่ระลึก เป็นบรรยากาศที่อบอุ่น จะดูสักกี่ครั้งก็อดนั่งยิ้มอย่างมีความสุขอยู่คนเดียวไม่ได้

แม้ปัจจุบันคริสตชนคาทอลิกในฝรั่งเศสจะมีประมาณ 60% ของประชากร และไม่ใช่ทุกคนที่ปฏิบัติศาสนกิจสม่ำเสมอ สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งฝรั่งเศสแบ่งเขตปกครองเป็น 98 สังฆมณฑล มีพระสงฆ์ 20,523 องค์ อภิบาลสัตบุรุษ สักการสถานที่มีอาคารสถาปัตยกรรมทั้งงดงามเป็นเลิศระดับโลกหลายแห่ง เครื่องหมายแห่งความยิ่งใหญ่และเป็นความภาคภูมิใจของพระศาสนจักรคาทอลิก เช่น อาสนวิหารนอเตรอดามแห่งปารีส อาสนวิหารชาร์ตร โรมมหาวิหารพระหลุยส์ของพระเยซูเจ้า อนุสรณ์สถานมงต์แซงต์มิเชล มีบางแห่ง เช่นสักการสถานแม่พระประจักษ์ที่เมืองลูร์ดที่ผู้แสวงบุญไปเยือนมากถึง 5 ล้านคนในแต่ละปี นักบุญหลายองค์มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักดีและมีคริสตชนภาวนาวอนขอความ

ช่วยเหลือด้วยความเชื่อศรัทธา เช่น นักบุญเทเรซาแห่งลิซียเออซ์ นักบุญยอห์น มารีเยียนเนย์ นักบุญโจน ออฟ อาร์ค กษัตริย์หลุยส์ ที่ 9 แห่งฝรั่งเศส และนักบุญแบร์นาเด็ต เป็นต้น

การเจาะลึกสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในฝรั่งเศสครั้งนี้ ทำให้เข้าใจว่า เหตุใดพระศาสนจักรแห่งฝรั่งเศส จึงได้รับการเปรียบเปรยว่าเป็น “ลูกสาวคนโตของพระศาสนจักร” อาศัยความเชื่อศรัทธาในศาสนาอย่างแน่นแฟ้นมั่นคงที่ชาวฝรั่งเศสยึดปฏิบัติสืบต่อกันมายาวนานตั้งแต่ศตวรรษที่ 2 โดยมีสมเด็จพระสันตะปาปาเป็นผู้นำด้านจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับคริสตชนคาทอลิกทั่วโลก

ขอขอบพระคุณ คุณประไพ ทวีชัย ที่ส่งรูปสวยๆ มาเสริมกับรูปฝีมือ น้องคิมห์ พูนตร์พาณิชย์ ช่วยสร้างสีสันให้เนื้อเรื่องน่าติดตาม ทั้งนี้เพราะน้องนุชนาถ สกุลทองช่างภาพฝีมือโปร “ขาประจำ” ที่เคยส่งรูปให้ผู้เขียนเสมอ และร่วมเดินทางไปด้วยกัน กำลังอยู่ระหว่างการพักรักษาสุขภาพ 🙏

คุณทวี ชัยท้าวแดง

ภราดร ดมรงค์นัย ม. โทษพาล

ดร.อภิชาติ ชัยท้าวชัย

ดร.วิมลพร พรหมพิริยะ

คุณนงนุช นามะ นามะ

เขาคือบรรดาอัครวิ ของพระสันตะปาปา

อัครวินคำที่มากับความคิดในเชิงปกป้องสถาบัน อยู่เคียงคู่บัลลังก์
ในศาสนาคริสต์มีอัครวินคู่บัลลังก์อยู่เหมือนกันแต่เป็นบัลลังก์แห่งการรักและรับใช้
ความดีงามและแบบอย่างตามคำสอนขององค์พระคริสตเจ้า ปีนี้ในประเทศไทย
ของเรามีผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นอัครวิน หรือพูดภาษาทางการได้ว่า บุคคลที่ได้รับ
เครื่องอิสริยาภรณ์แห่งสันตะสำนัก ประจำปี 2553 (ค.ศ. 2010) ฟังเรื่องราวของ
พวกเขาบางท่านจากชีวิตและประสบการณ์

ขอขอบคุณอาจารย์ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย อัครวินพระสันตะปาปา
นักบุญเกรโกรีผู้ยิ่งใหญ่ ขึ้นผู้บัญชาการสูงสุด บุคคลแรกๆ ของพระศาสนจักรไทย
สำหรับความรู้เกี่ยวกับเครื่องอิสริยาภรณ์แห่งสันตะสำนัก

พระสมณทูต และบรรดาพระสังฆราช ถ่ายภาพร่วมกับผู้ได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์แห่ง
สันตะสำนัก โอกาสฉลองปีที่ 5 แห่งสมณสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์
ที่ 16 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2010 ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ

ความรู้เกี่ยวกับเครื่องอิสริยาภรณ์แห่งสันตะสำนัก

เครื่องอิสริยาภรณ์แห่งสันตะสำนัก คือ เครื่องประดับเกียรติยศจากสมเด็จพระสันตะปาปา ที่สันตะสำนักจัดทำขึ้นสำหรับประทานให้กับผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้กับพระศาสนจักรและสังคมในสาขาต่างๆ โดยไม่จำกัดว่าต้องเป็นเฉพาะคาทอลิกเท่านั้น

เครื่องประดับเกียรติยศจากพระสันตะปาปา ที่มอบให้กับผู้ที่เป็นสามัญชน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1. เครื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาปานักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่ (Knight of the Order of St. Gregory the Great) เป็นเครื่องประดับที่สมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 16 ทรงตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2374 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกียรติแก่พลเมืองที่สมควรจะได้รับเกียรติในเขตแคว้นของพระสันตะปาปา เดิมทรงตั้งเครื่องประดับเกียรติไว้ 4 ชั้น ปัจจุบันเหลือเพียง 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นอัศวินกางเขนใหญ่ จากนั้นสูงขึ้นมาเป็นชั้นที่ 2 ชั้นผู้บัญชาการที่มีดาว และชั้นที่ 3 นับเป็นชั้นสูงสุดคือชั้นผู้บัญชาการใหญ่

2. เครื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาปานักบุญซิลเวสเตอร์ (Knight of the Order of St. Sylvester) เป็นเครื่องประดับที่สมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 16 ทรงตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2384 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แทนเครื่องประดับเกียรติเดี่ยวยทอง แต่แล้วกลับกลายเป็นเครื่องประดับเกียรติควบคู่กันไป สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 10 ทรงแยกออกมาและใช้ชื่อใหม่ เป็นเครื่องประดับเกียรติยศของพระสันตะปาปานักบุญซิลเวสเตอร์ เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2448 พร้อมกับทำการรื้อฟื้นมอบเครื่องประดับของนักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งด้วย โดยพระสันตะปาปาทรงมอบเครื่องเกียรติยศแก่ฆราวาสที่มีส่วนร่วมในงานของพระศาสนจักรโดยปฏิบัติหน้าที่การงานตามสายอาชีพของตน แบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ อัศวินกางเขนใหญ่ ผู้บัญชาการที่มีดาว และผู้บัญชาการใหญ่

เครื่องประดับเกียรติยศทั้งสองแบบมีความสำคัญและคุณค่าเท่าเทียมกัน ต่างกันเพียงชื่อเท่านั้น เดิมเครื่องประดับทั้งสองนี้ประทานให้เฉพาะกับผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอัศวิน ต่อมาภายหลังวาทิกันไม่มีความจำเป็นต้องมีทหารเพื่อให้ทำหน้าที่อัศวินเช่นในอดีต แต่ทว่ายังมีคริสตชนฆราวาสอยู่ไม่น้อยที่ทำความดีความชอบให้กับสังคมและพระศาสนจักร สมเด็จพระสันตะปาปาจึงทรงมอบเครื่องประดับนี้ให้ และผู้ที่ได้รับมอบก็มักจะเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าได้รับแต่งตั้งเป็นอัศวิน แต่ทั้งนี้หากเป็นระดับกษัตริย์ หรือพระสงฆ์/นักบวชจะเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง

3. เหรียญพระสันตะปาปา (Pontifical Cross “Pro Ecclesia et Pontifice”) เป็นเหรียญของสมเด็จพระสันตะปาปา ซึ่งไม่ใช่เครื่องประดับเกียรติยศเช่นอัศวิน แต่เป็นเครื่องหมายของการขอบคุณสำหรับการอุทิศตนช่วยเหลือพระศาสนจักร เหรียญมี 3 ชนิด คือ เหรียญทอง เหรียญเงิน เหรียญทองแดง โดยทำจากทองคำ เงิน ทองแดง ปกติพระสันตะปาปาจะประทานเหรียญทั้งสามแก่พระมหากษัตริย์หรือผู้นำประเทศ หรือเอกอัครราชทูตในโอกาส

ทรงเยือนประเทศนั้นหรือโอกาสสำคัญต่างๆ เหริยญพระสันตะปาปานิพนธ์ว่ามีคุณค่าทั้งด้านศิลปะ และด้านประวัติศาสตร์ เพราะเหริยญแต่ละรุ่นจะแสดงถึงประวัติศาสตร์และยุคของพระสันตะปาปาแต่ละองค์ ในปัจจุบันสันตะสำนักยังมอบเหริยญของสมเด็จพระสันตะปาปาให้แก่พระสงฆ์และนักบวช เป็นการขอบคุณที่ได้ทำคุณประโยชน์และรับใช้พระศาสนจักรอย่างยาวนาน นอกเหนือจากหน้าที่ปกติของตน

สำหรับเครื่องประดับเกียรติยศต่างๆ ซึ่งจัดทำขึ้นโดยสันตะสำนัก ประกอบด้วยเหริยญตรา เข็มกลัดแสดงเครื่องหมาย โดยตั้งแต่ขั้นที่ 2 ขึ้นไปจะมีสายสะพายให้ด้วย สมัยก่อนจะมอบเครื่องประดับพร้อมกับเครื่องแบบชุดอัศวิน โดยทางกรุงโรมจัดส่งมาพร้อมกับชุดเครื่องประดับเกียรติยศ แต่เนื่องจากในปัจจุบันเครื่องแบบชุดอัศวินมีราคาสูงมาก เนื่องจากต้องอาศัยการปักดิ้นลวดลายต่างๆ ด้วยมือด้วยความยากลำบากเนื่องจากเป็นวัสดุที่ละเอียดอ่อน การแต่งกายเข้ารับเครื่องประดับเกียรติยศในปัจจุบันจึงเป็นชุดสากลนิยม ผู้ที่เป็นคู่สมรสของผู้ได้รับเครื่องประดับเกียรติยศหากได้รับการเสนอชื่อในโอกาสดังนี้ จะได้รับเป็นเหริยญเงิน

อนึ่ง ในอดีตการมอบเครื่องประดับเกียรติยศหรือการแต่งตั้งอัศวินเป็นการมอบให้แก่ผู้ชายเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ในปลายสมณสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 พระองค์ทรงโปรดให้สตรีฆราวาสผู้ทำความดีช่วยเหลือสังคมและพระศาสนจักรมีโอกาสได้รับเครื่องประดับเกียรติยศเป็นอัศวินหญิงได้โดยให้เรียกชื่อว่า Dame of the Order of St. Gregory the Great

สำหรับขั้นตอนในการเสนอรายชื่อบุคคลที่สมควรจะได้รับเครื่องประดับเกียรติยศนั้น โดยปกติแล้ว เริ่มจากพระสังฆราชท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาอย่างรอบคอบ ก่อนที่จะเสนอชื่อต่อสภาพระสังฆราชฯ จากนั้นสภาพระสังฆราชฯ จะเป็นผู้ทำการพิจารณาถึงความเหมาะสมอย่างละเอียดก่อนนำเสนอให้พระสมณทูต ต่อมาพระสมณทูตทำการส่งเรื่องต่อไปยังกรุงโรมเพื่อการอนุมัติต่อไป อย่างไรก็ตาม เอกอัครสมณทูตก็มีสิทธิ์เสนอชื่อผู้ที่ท่านเห็นว่าสมควรและเหมาะสมได้ด้วยเช่นกัน การเสนอรายชื่อแต่ละครั้งไม่จำกัดจำนวน ขึ้นอยู่กับโอกาสและความเหมาะสม

พระศาสนจักรเห็นคุณค่าของบุคคลที่ทำงานเพื่อความสุขของส่วนรวมและเพื่อเป็นกำลังใจแก่ผู้ทำความดีอย่างสม่ำเสมอเนื่องยาวนาน พระศาสนจักรไม่ได้มองฐานะของบุคคลเป็นประการต้น แต่มองถึงคุณความดีที่ทำให้แก่พระศาสนจักรอย่างเสมอดันเสมอปลาย พยายามดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างแก่สังคม ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่ไม่ได้รับเครื่องประดับเกียรติยศจะไม่มีคุณค่าเพียงพอ พระศาสนจักรท้องถิ่นก็ตระหนักและยกย่องชมเชย แสดงความขอบคุณแก่บุคคลที่กระทำความดีแก่พระศาสนจักรและสังคมโดยขอใบพรพิเศษจากสมเด็จพระสันตะปาปาไว้ในโอกาสต่างๆ อยู่เสมอเช่นกัน

เครื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาปานักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่
ชั้นผู้บัญชาการใหญ่ (Knight Commander of the Order
of St. Gregory the Great) คุณอาเดรียโน กวี อังศวานนท์

- สถานภาพ** แต่งงาน มีบุตรหญิง 1 คน บุตรชาย 1 คน
ล้างบาป ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ เมื่อวันที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 1935
บิดา เปโตร เจริญ มารดา มาเรียเซซิลีอา สอิ่ง (โกกิลานนท์) อังศวานนท์
- การศึกษา** - โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ ป.1-ป.4
- โรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก ม.1-ม.8
- ปริญญาตรี (บช.บ.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- การทำงาน**
อดีต - ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี บริษัท บริดจสโตน จำกัด
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน บริษัท กมลสุโกศล จำกัด
- สมุห์บัญชี Fulbright Foundation, Thailand
ปัจจุบัน - ผู้จัดการ สำนักงานจัดการทรัพย์สินส่วนพระองค์
- ผู้อำนวยการ โครงการพัฒนาส่วนพระองค์
- ประธานกรรมการ บริษัท สุวรรณชาติ จำกัด
- ประธานกรรมการ บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)
- ประธานกรรมการบริหาร บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)
- งานสังคม**
อดีต - ประธาน ชมรมนักรุกกิกาทอลิก
ปัจจุบัน - กรรมการ มูลนิธิพระเยซูเจ้า (เยสุอิต)
- กรรมการ มูลนิธิหอสมุดดนตรีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9
- กรรมการ มูลนิธิมหาจักรีสิรินธรเพื่อคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ที่ปรึกษา ชมรมนักรุกกิกาทอลิก
- ประธาน สภาภิบาลวัดพระมหาไถ่ ซอยร่วมฤดี
- ชีวิตกับความเชื่อคริสตชน**
ชีวิตในครอบครัว
- คอยตักเตือนลูกๆ ให้ไปร่วมมิสซา และขอให้กลับใจแก้บาปรับศีล แต่ก็ไม่ได้เกิดผล
จึงหันมาภาวนาให้ทุกๆ วันแทน เพราะเชื่อในพระเมตตาอันหาที่สุดมิได้ของพระเจ้า
- รับผิดชอบแทนลูกๆ ในการจัดให้หลานๆ ได้เรียนคำสอนเพราะไม่ได้เรียนใน
โรงเรียนคาทอลิก

ชีวิตในสังคม

- แสดงตนให้สังคมรู้ว่าเราเป็นคริสตัง เช่น ไม่ทานเนื้อในวันศุกร์ ถือศีลอดอาหารในวันพุธรับเถ้า และในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์
- ไม่ยินดีเมื่อเขาพูด Dirty Joke และเมื่อมีโอกาสก็ยกพระวรสารมาบอกเล่าให้ฟังให้เข้ากับสภาพการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นประจำวัน
- ร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่ทางสภาภิบาลวัดหรือกลุ่มอื่นที่อยู่ภายใต้การดูแลของวัดจัดขึ้น

ประสบการณ์ดีๆ ในการปฏิบัติตนเป็นคริสตชนที่ดี

ในฐานะที่เป็นคริสตชนไทยคนหนึ่ง ได้มีส่วนในการประสานงานที่สำคัญให้กับสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย และสถานเอกอัครสมณทูตวาติกันประจำประเทศไทย คือ

1. เมื่อครั้งที่สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จงานฉลองครบรอบ 72 ชันษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และฉลองปี “ปีติมหากาญจน์” คริสตศักราช 2000 ซึ่งจัดให้มีขึ้นที่สนามกีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต

2. เมื่อครั้งที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเยี่ยมสถานเอกอัครสมณทูตวาติกันเป็นการส่วนพระองค์ และเสวยพระกระยาหารค่ำร่วมกับพระสมณทูตและพระคาร์ดินัล นับเป็นครั้งแรกตั้งแต่มีการสถาปนาทางการทูตระหว่างสันตะสำนักกับประเทศไทย

3. เมื่อครั้งที่พระศาสนจักรมรณงค์ให้สัตบุรุษส่งหลักฐานหรือพระคุณพิเศษที่ได้รับจากคุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง เพื่อรวบรวมส่งไปทางกรุงโรม เพื่อขอให้ทางพระสันตะปาปาแต่งตั้งให้เป็นบุญราศีนั้นผมเป็นผู้หนึ่งที่ส่งประสบการณ์พิเศษไปให้คุณพ่อสุรชัย ชุ่มศรีพันธุ์ด้วย เรื่องมีอยู่ว่าในวันสุดท้ายก่อนที่จะพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (สมเด็จย่า) นั้น ผมนั่งดูรายการถ่ายทอดพิธีทางศาสนาจากวัดพระแก้ว ขณะที่สมเด็จพระสังฆราชกำลังเทศน์อยู่นั้นท่านก็ทรงไต่ถามตลอดเวลา ผมนึกถึงเรื่องคุณพ่อนิโคลาส จึงอธิษฐานในใจว่าถ้าท่านเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์จริง ก็ขอให้สมเด็จพระสังฆราชหยุดทรงไต่เมื่ออธิษฐานเสร็จก็จ้องดูทีวีว่าผลจะเป็นอย่างไร... สมเด็จพระสังฆราชเทศน์ต่อไปได้เรื่อยๆ โดยไม่มีการไต่อีกเลย แม้คุณพ่อสิ้นไปนานแล้วแต่ด้านศาสนสัมพันธ์ท่านยังปฏิบัติอยู่

ความรู้สึกกับการได้รับแต่งตั้งครั้งนี้

- ไม่นึกไม่ฝันว่าจะได้รับเกียรติอย่างสูงยิ่งนี้จากสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 รู้สึกปลาบปลื้มเป็นที่สุดในชีวิต และนึกอยู่เสมอว่าตัวเองไม่เหมาะสมด้วยประการทั้งปวง คิดว่าเป็นความเมตตากรุณาของพระสมณทูต พระอัครสังฆราชชลาตอเร เปนนักกีโอ ที่ทำให้เรื่องดังกล่าวข้างต้นเกิดขึ้นได้

เครื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาปานักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่

(Knight of the Order of St. Gregory the Great)

ดร.คริสโตเฟอร์ อภิชาติ อินทวิศิษฐ์

สถานภาพ โสด ลำบากที่วัดพระมหาไถ่ แต่เป็นสัตบุรุษทุกวัด
ในกรุงเทพฯ บ้านอยู่ใกล้วัดแม่พระหรีญอัสจรรย

ประวัติศาสตร์ชีวิตกับความเชื่อคริสตชน

เป็นคริสตชนที่ “นอนมา” แต่เบาะาะ ชีวิตคริสตชนเริ่มจากครอบครัวของคุณแม่ คุณยาย เป็นคนนำชีวิตคาทอลิกเข้ามาในครอบครัว ตั้งแต่คุณยายเป็นนักเรียนที่เซนต์โยเซฟคอนเวนต์ คุณตาคุณยายและคุณแม่เข้มงวดในการปลูกฝังชีวิตคริสตชนของลูกหลานทุกคนมาตลอด ลูกหลานจึงเข้าเรียนโรงเรียนคาทอลิกกันทุกคน เมื่อโตขึ้นก็เห็นคุณแม่กับคุณน้าก็ทำงานรับใช้ พระศาสนจักรคาทอลิกตลอดจนทุกวันนี้ โดยเฉพาะในคณะคูร์ซิลโลแห่งพระคริสตศาสนา สมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส (กชมร.)

ผมเรียนโรงเรียนเซนต์ดอมินิกเป็นเวลา 10 ปี ตั้งแต่ชั้นประถมจนถึงมัธยม จึงเจริญชีวิตคริสตชนมาด้วยการดูแลของพระสงฆ์คณะซาเลเซียน

ประสบการณ์เด่นๆ ในการปฏิบัติตนเป็นคริสตชนที่ดี

ประสบการณ์ในชีวิตคริสตชนของผม ไม่ถือว่า “เด็ด” เพราะใครๆ ก็ทำกัน และทำมากกว่าผมทั้งนั้น ในช่วงชีวิตเยาวชนและวัยรุ่นผมไม่เคยเข้ากิจกรรมใดๆ ของวัดหรือพระศาสนจักร นอกจากการเข้าเฝ้าตามกำหนดของนักเรียนนักศึกษา แต่เมื่อมาเป็นสมาชิกคูร์ซิลโลฯ และปฏิบัติตามอุดมการณ์ของคณะฯ ว่าจะ “รักและรับใช้” ผมจึงรับทำงานให้พระศาสนจักรเมื่อมีโอกาส อาทิ ร่วมเป็นวิทยากรอบรมของคณะคูร์ซิลโลฯ ร่วมดำเนินรายการการประชุมนานาชาติขององค์กรศาสนา อาทิ การประชุมนักหนังสือพิมพ์คาทอลิกโลก “UCIP” (ค.ศ. 2004), งานชุมนุมการแพร่ธรรมแห่งเอเชีย “AMC” (ค.ศ. 2006) และการประชุมสื่อมวลชนคาทอลิกโลก “SIGNIS” (ค.ศ. 2009) นอกนั้นยังมีงานของสื่อสารมวลชนคาทอลิกที่ลงเสียงในสารคดีและดำเนินรายการโทรทัศน์อยู่เป็นครั้งคราว ความโดดเด่นของกิจกรรมเหล่านี้คงมิได้เกิดจากตัวผมเอง หากแต่เป็นน้ำพระทัยที่พระต้องการให้ผมเข้ามารับใช้ในงานที่โดดเด่นระดับชาติและนานาชาติ และเกิดจากความวางใจที่ผู้ใหญ่ในพระศาสนจักรมีต่อผม

หากจะทบทวนว่าประสบการณ์จากการทำงานเหล่านี้ ให้อะไรที่เป็นพิเศษแก่ชีวิตคริสตชนของผม ก็คงต้องบอกว่า พระเจ้าทรงทำอัศจรรย์ให้คุณพ่อผมกลับใจเป็นคาทอลิก ในช่วง 8 เดือนก่อนที่ท่านจะจากไป (ค.ศ. 2006) คุณพ่อเป็นชาวพุทธที่ศรัทธามาตลอดชีวิต 84 ปีของท่าน แต่คุณพ่อก็สนับสนุนการดำเนินชีวิตคริสตชนของแม่และลูกชายทั้งสี่คนเสมอมา คุณพ่อไม่เคยขัดหากแม่และลูกจะไปทำงานใดๆ ให้พระศาสนจักร แต่กลับภูมิใจและฟังครอบครัวสวดภาวนาด้วยเสมอ วันหนึ่งคุณพ่อก็บอกพวกเราว่าจะขอล้างบาป ผมคิดว่านี่คือความเมตตาที่พระเจ้าทรงมอบให้ และเราทุกคนในครอบครัวก็ต้องรับใช้พระองค์ต่อไปตามความสามารถ

ความรู้สึกกับการได้รับแต่งตั้งครั้งนี้

เมื่อแรกทราบข่าวก็ดีใจขณะเดียวกันก็รู้สึกว่ามีอีกหลายคนมากมายที่ทำงานแบบเดียวกับผม แต่ศรัทธากว่าและมุ่งมั่นมากกว่า เขาเหล่านั้นสมควรจะได้รับการยกย่องและรับรู้รับเห็นในสายตาของพระศาสนจักร ภายหลังมาคิดอีกว่า อัสริยาภรณ์นี้มีใช้การปูนบำเหน็จอย่างเดียว หากทำหน้าที่สามมิติในตัวผม กล่าวคือ เป็นเครื่องหมายยืนยันความรักและความศรัทธาที่ทุกคนในครอบครัวช่วยกันปลูกฝังให้ผม ประการที่สอง อัสริยาภรณ์นี้ได้แทนคำอุคมการณ์แห่งการรับใช้ ที่องค์กรศาสนาสถาบันการศึกษาที่ผมเล่าเรียนมาและมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญซึ่งผมทำงานอยู่ปัจจุบัน ต่างก่อเกื้อขึ้นในตัวผม และสุดท้ายคือ เป็นสัญลักษณ์เตือนใจให้ผมถือนางานของพระศาสนจักร เป็นพันธกิจไปตลอดชีวิต

เครื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาป่านักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่
อัครวิญญู (Dame of the Order of St. Gregory the Great)
คุณหญิงเทรซา ปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล

สถานภาพ สมรสกับ ดร. สมศักดิ์ ลีสวัสดิ์ตระกูล

ล้างบาปที่วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน

บุตรธิดา ค.ญ. สุจิตรัตน์ (เกรซ) ลีสวัสดิ์ตระกูล และ ค.ญ. สุรติพร (จอย) ลีสวัสดิ์ตระกูล

การศึกษา

- ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์คอนเวนต์
- Assumption Commercial College (ACC)
- ปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ การบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ประกาศนียบัตรหลักสูตร Wharton-NIDA Executive Leadership Program, University of Pennsylvania
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรผู้บริหารระดับสูงสถาบันวิทยาการตลาดทุน
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย: Director Accreditation Program (DAP), Director Certification Program (DCP), The Role of Chairman Program (RCP) และ Financial Statements for Directors

ตำแหน่งการทำงานปัจจุบัน

- กรรมการ บริษัท จี สติล จำกัด (มหาชน)
- กรรมการ บริษัท จี เจ สติล จำกัด (มหาชน)
- กรรมการ บริษัท โรงแรมโนมา กรุงเทพฯ จำกัด
- กรรมการ โรงแรม เฟลิกซ์ ริเวอร์แคว รีสอร์ท กาญจนบุรี

ตำแหน่งทางสังคมปัจจุบัน

- สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ประธานคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม
- ประธานชมรมผู้รู้คุณแผ่นดิน
- นายกสมาคมศิษย์เซนต์ฟรังซิสซาเวียร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ประธานกิตติมศักดิ์วงดุริยางค์ฟิลาฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย
- นายกิตติมศักดิ์และผู้ก่อตั้งสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย
- ประธานที่ปรึกษามูลนิธิมหาอุปการะกรุงเทพฯ
- ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ สมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทย
- ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ สมาคมศิษย์เก่าโยนออฟอาร์ค
- ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ สมาคมศิษย์เก่าอัสสัมชัญพาณิชย
- รองประธานมูลนิธิ ภคินีชาวเลเขียนแห่งประเทศไทย เพื่อคนยากจนคนหูหนวกและคนตาบอด
- อุปนายกสมาคมผู้ปกครองและครู โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ
- กรรมการที่ปรึกษาภาคประชาชน สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (พิเศษ)
- กรรมการที่ปรึกษาของสมาคมผู้ปกครองและครูเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์
- กรรมการอำนวยการ โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์
- กรรมการคณะกรรมการร่วมใจสงเคราะห์ชุมชน สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- เครื่องราชอิสริยาภรณ์ “จุตตจุลจอมเกล้า”
- เครื่องราชอิสริยาภรณ์ “ปฐมดิเรกคุณาภรณ์”
- เครื่องราชอิสริยาภรณ์ “ตรีตาภรณ์ช้างเผือก”
- เครื่องราชอิสริยาภรณ์ Goldenes Verdienstzeichen der Republik Österreich จากประเทศ
ออสเตรีย
- เครื่องราชอิสริยาภรณ์ Datin' Paduka Jiwa Mahkota Kelantan Yang Amat Mulia
(AI-Ismaili II) D.J.M.K จากกัลลันตัน ประเทศมาเลเซีย

ประวัติศาสตร์ชีวิตกับความเชื่อคริสตชน

คุณพ่อคุณแม่ของดิฉันเป็นคริสตชนที่มีความเชื่อในพระเจ้าอย่างเข้มแข็ง ในวัยเด็กคุณพ่อมักเล่ารายละเอียดกิจกรรมขององค์กรต่างๆ ของวัดที่คุณพ่อไปช่วยทำงานให้ดิฉันฟัง เช่น งานของสภาภิบาล คณะวินเซนต์เดอโพล คณะพลมารี คณะนักร้องของวัด คุณพ่อพาดิฉันไปร่วมร้องเพลงกับคณะนักร้องของวัด ที่บ้านคุณพ่อนำทุกคนสวดทั้งก่อนและหลังอาหารมื้อเย็นทุกวัน ทุกคืนก่อนนอนคุณแม่นำทุกคนสวดสายประคำหนึ่งสายพร้อมกันเสียงดังและตามด้วยบทสวดทุกบท ในหนังสือภาวนาตั้งแต่หน้าแรกถึงหน้าสุดท้ายและต่อด้วยการรำพึงภาวนาขอบพระคุณพระเจ้าเป็นเจ้าภาวนาเพื่อผู้อื่น และภาวนาให้แก่วิญญาณผู้ตาย คุณแม่เชื่อว่าการภาวนาทำให้พวกเรามีความสนิท

ใกล้ชิดกับพระ พวกเราสวดกันเป็นชั่วโมงๆ ทุกคืนก่อนนอน “ชีวิตดิฉันดำเนินมาเรื่อยโดยอาศัยการสวดภาวนาและภาวนาเช่นนี้มาตลอดชีวิตค่ะ”

ตั้งแต่เล็กจนก่อนย้ายบ้านออกจากเขตวัดสามเสน ดิฉันไปวัดร่วมพิธีมิสซา รับศีลมหาสนิท และหลั่งมิสซาไปคุกเข่าสวดภาวนาที่พระโตหน้าวัดทุกวันค่ะ จนปัจจุบันแม้จะมีภาระหน้าที่ทำให้ต้องทำงานหนักดิฉันหาเวลาไปวัดร่วมมิสซาตามวัดต่างๆ เกือบทุกวันค่ะ

ประสบการณ์เด่นๆ ในการปฏิบัติตนเป็นคริสตชนที่ดี

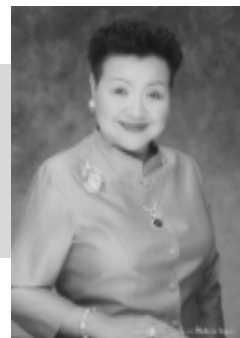
เมื่อหันกลับไปมองเส้นทางชีวิตที่ผ่านมาจนถึงวันนี้ ทุกวันในชีวิตของดิฉันคือประสบการณ์ดีๆ ที่ไม่เคยซ้ำกัน ทุกที่ทุกเวลาดิฉันสัมผัสอย่างชัดเจนถึงความรักและพระเมตตาของพระบิดาเจ้าที่ทรงมีต่อดิฉัน พระองค์ทรงเลี้ยงดูดิฉันมาตลอด พระองค์ทรงอยู่เบื้องหลังความสุข ความทุกข์ ความสำเร็จ และอุปสรรคต่างๆ พระองค์ทรงรู้จังหวะผ่อนหนักผ่อนเบากับการดูแลและประทับประคองชีวิตของดิฉันตลอดมา เมื่อใดก็ตามที่ดิฉันอ่อนแอ ท้อแท้ ต่อปัญหาและอุปสรรค ดิฉันมีพระบิดาเป็นหลักพึ่งพา พระองค์ทรงให้โอกาสดิฉันได้ใกล้ชิดพระองค์ด้วยความสนิทสนมและไว้วางใจ ดิฉันระบายและปรึกษาปัญหาทุกอย่างกับพระองค์ตลอดเวลาค่ะ

ความรู้สึกกับการได้รับแต่งตั้งครั้งนี้

ในฐานะลูกของพระเจ้าและคริสตชนธรรมดาคนหนึ่งของพระศาสนจักร ดิฉันย่อมรู้สึกปลาบปลื้มใจค่ะ เป็นพระพรอันยิ่งใหญ่และประเสริฐที่มาจากพระเจ้า โดยผ่านทางสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 และเอกอัครสมณทูตวาติกันประจำประเทศไทย มายังชีวิตของดิฉันและครอบครัวค่ะ

เป็นพลังและกำลังใจให้ดิฉันและสมาชิกทุกคนในครอบครัวมุ่งมั่นก้าวเดินต่อไปตามแบบอย่างชีวิตของพระคริสตเจ้าด้วยความเข้มแข็ง ปฏิบัติกิจศรัทธา ทบทวนสำรวจการดำเนินชีวิตของตนในการปฏิบัติหน้าที่ต่อพระเจ้า หน้าที่ต่อผู้อื่น และหน้าที่ต่อตนเอง หมั่นสวดภาวนา ทำกิจใช้โทษบาป พลีกรรม บริจาคทาน ช่วยเหลือคนที่ตกทุกข์ได้ยากตามความสามารถ แพร่ธรรม ส่งเสริมสนับสนุนกระแสเรียกและให้กำลังใจแก่พระสงฆ์นักบวชชายหญิงของพระศาสนจักร และแสดงความรักต่อเพื่อนมนุษย์อย่างป็นรูปธรรมในชีวิตอย่างแท้จริงค่ะ

**เรื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาปานักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่
อัครวิญญู (Dame of the Order of St. Gregory the Great)
ดร.เทเรซา วิรัชนี พรหมสุนทร**

ชีวิตการทำงานและการรับใช้พระเจ้ากับความปลื้มปิติ

ที่ได้รับตำแหน่งอัครวิญญูจากสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

ดิฉันมาเรีย เทเรซา วิรัชนี พรหมสุนทร เกิดวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2489 เป็นลูกคนโตในจำนวนพี่น้อง 4 คน ของคุณพ่ออรุณ และคุณแม่อาภาทรา จันทรา พรหมสุนทร คุณพ่อนับถือพุทธ เป็นนักการเมือง เป็นเทศมนตรีเทศบาลนครกรุงเทพฯ และทำธุรกิจเรือ Lighter ขนส่งสินค้า

ดิฉันศึกษาที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เซนต์ปอล ผดุงดรุณี และ St. Brigid College, Lesmurdie และ City Commercial College, Perth West Australia เข้าทำงานในองค์กรระหว่างประเทศ USOM เป็นอาจารย์สอนที่ Convent of the Holy Infant Jesus จากนั้นมาเปิดโรงเรียนเลขานุการ St. Theresa Secretarial College และขยายรูปแบบมาเป็นอาชีวศึกษา ดิฉันแต่งงานกับคุณสุวัฒน์ เบญจธรรมธร ซึ่งทำธุรกิจก่อสร้าง ต่อมาได้เข้ามาช่วยบริหารกิจการโรงเรียน

ในระยะต่อมาคุณสุวัฒน์ก็ได้มาเรียนคำสอนรับศีลล้างบาปและรับศีลกล่าวเมื่อ 16 ปีที่ผ่านมา ธิคาคนเดียว คือ ดร.ปิยะดา ซึ่งสมรสกับ ดร.ชัยภัฏ วรรณะสาร มีธิดา 3 คน

ตั้งแต่เริ่มทำธุรกิจและเปิดโรงเรียนเลขานุการ ชีวิตดิฉันก็เปลี่ยนไป ตั้งหน้าตั้งตาทำงาน และเริ่มสนใจในศาสนามากขึ้น ช่วงเจ็ดปีแรกกิจการโรงเรียนเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว แต่หลังจากนั้นก็เกิดปัญหาอุปสรรคเป็นระยะๆ ดิฉันเริ่มหันหลังให้งานสังคม และเข้าร่วมมิสซาทุกเช้าที่วัดพระมหาไถ่และได้รับการเชิญชวนให้เข้าสมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทยโดยท่านอดีตนายกสมาคมฯ ดร.ทิม พรรณศิริ และคุณทรงศักดิ์ บรรจงกิจ อดีตเลขาธิการ เข้าคณะกรรมการกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์ (อุดมสารและอุดมสานต์) โดยคุณสุเทพ จันทรสังสรรค์ ซึ่งมีศักดิ์เป็นคุณน้า และเข้าชมรมนักธุรกิจคาทอลิกโดยคุณชลธิชา มหากิจศิริ จากนั้นดิฉันเริ่มแสวงหาน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้าโดยอ่านพระวาจา โดยการฟังเทศน์และเสวนาธรรมกับพระสงฆ์ และเห็นความสำคัญของพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เมื่อพระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้แทนองค์พระเจ้าทำพิธีเสกปังและเหล้าองุ่นบนพระแท่น ท่านจบคำพูดว่า “จงทำดังนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด” นั่นคือพระประสงค์ขององค์พระเจ้า ดิฉันจึงพยายามเข้าร่วมมิสซาบ่อยเท่าที่โอกาสอำนวย จากการรำพึงถึงพระมหาทรมานของพระเป็นเจ้า ดิฉันได้เรียบเรียงหนังสือมรณาศักดิ์สิทธิ์เป็นไทย อังกฤษและพิมพ์แจกถึงสองครั้งรวม 8,000 เล่ม ดิฉันเชื่อว่าการเดินรูป คือ การเข้าร่วมส่วนในพระมหาทรมานขององค์พระเจ้าเป็นการบรรเทาพระทัยพระองค์ดังเช่นนักโทษประหารได้แสดงต่อพระองค์บนมหากางเขน และแอบหวังในใจว่าพระองค์จะทรงประทานสวรรค์เป็นรางวัลเช่นเดียวกัน จากพระเมตตาขององค์พระเจ้าและพระแม่มารีย์ ดิฉันสามารถพัฒนาโรงเรียนมาเป็นสถาบันอุดมศึกษาภายใต้ชื่อ วิทยาลัยนานาชาติ St. Theresa ช่วงนี้ปรากฏว่าองค์กรต่างๆ ได้เข้ามาหา ที่สุดดิฉันก็ได้เข้ามารับใช้พระศาสนจักรเกือบเต็มเวลาอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว

งานรับใช้พระศาสนจักรในองค์กรคาทอลิกต่างๆ

1. ที่ปรึกษาและอดีตนายกสมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทย
2. กรรมการคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส
3. อดีตเลขาธิการสภาบาลักรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ
4. รองประธานฝ่ายหาทุนชมรมนักธุรกิจคาทอลิก
5. อดีตกรรมการหาทุน บุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง
6. อดีตรองประธานหาทุนสร้างสักการสถานบุญราศีสองคอน
7. กรรมการหาทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์ (อุดมสารและอุดมสานต์)

8. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโรงเรียนพระวิสุทธิวงศ์
9. กรรมการสภาภิบาลวัดพระผู้ไถ่สาวภา
10. กรรมการกิตติมศักดิ์มูลนิธิเซนต์หลุยส์
11. กรรมการหาทุนมูลนิธิสงเคราะห์เด็กพญา
12. ประชาสัมพันธ์ คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์
13. ที่ปรึกษาคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อสตรี (คคส.)
14. คณะทำงานคณะกรรมการบัญญัติศัพท์

งานหลักของดิฉันคือ การรณรงค์หาทุนให้หน่วยงานต่างๆ ซึ่งมีคณะกรรมการในองค์กรระดมแรง สมองและทรัพยากรช่วยกันอย่างเต็มที่ แม้ดิฉันจะพยายามศึกษาธรรมชาติของคริสตชนในเรื่องการบริจาคว่านอกจากนักธุรกิจพันล้านที่มีศักยภาพสูงแล้ว นักธุรกิจกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงในการลงทุนทำธุรกิจจะยินดีบริจาคในอัตราสูงกว่ากลุ่มที่ทำธุรกิจในอัตราเสี่ยงต่ำ ส่วนกลุ่มชั้นกลางที่กินเงินเดือนควรให้เขามีส่วนร่วมคนละเล็กละน้อยเท่านั้น แต่ถึงจะศึกษาอย่างรอบคอบเพียงไรบางครั้งยังพลาดได้ ฉะนั้นในการหาทุนดิฉันจะต้องร่วมบริจาคทุกครั้ง แม้จะไม่สะดวกนักแต่เพื่อความสบายใจไม่ให้ถูกครหา อย่างไรก็ตามด้วยความที่เป็นมนุษยชนเข้าดิฉันก็รู้สึกท้อและคิดหาทางรับใช้พระเจ้าทางที่ไม่เกี่ยวกับเงินๆ ทองๆ ถึงกับตั้งใจว่ามิถุนายนปีหน้าจะไปศึกษาพระคัมภีร์ที่ Patten University ที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับวิทยาลัย St. Theresa อยู่ ก็บังเอิญคุณวีณา โกวิทวานิชย์ เพื่อนรุ่นน้องที่รักกันมากและเป็นแม่ทูนหัวของหลานสามคนมาชวนไปดูงานของคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ กอปรกับดิฉันชอบเรื่องศัพท์แสงและภาษาอยู่จึงตอบรับทันที แต่พอเข้ามาชิมลางดูแค่ 2-3 ครั้ง ก็รู้สึกว่าบัญญัติศัพท์ใช้สัปดาห์ก็ต้องเหลียวหลังแลหน้า คือ ค่อยออกไปถึงรากศัพท์ซึ่งมาจาก กรีก ยิว ละติน และมาลงที่ภาษาอังกฤษก่อนจะแปลเป็นไทย ทำให้รู้สึกขอบพระคุณพระเจ้าว่าทรงรักเรานะ ทรงให้เข้ามาเรียนรู้แทนการรับใช้พระองค์

การที่สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประทานตำแหน่งอัครวิณญิง Dame of St. Gregory the Great ในช่วงเวลานี้จึงเป็นเรื่องไม่บังเอิญ อัครวิณญิง คือ ดั่งสู๋ สู๋เพื่อพระองค์ สิ่งที่ได้รับวันนี้จึงไม่ใช่แค่รางวัลแต่เป็นกำลังใจยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงประทานให้ลูกที่รักพระองค์สุดชีวิต

ในวันนี้ซึ่งตรงกับวันเกิด ดิฉันขอกราบขอบพระคุณพระเป็นเจ้าที่พระองค์ไม่ทรงลืมลูกของพระองค์และทรงดูแลทั้งร่างกายและจิตใจ ดังที่ทรงประทานของขวัญที่ล้ำค่าให้แก่ลูกผู้ต่ำต้อยคนนี้ ลูกขอรับใช้พระองค์ตลอดไป พระเจ้าข้า ขอบพระคุณคณะกรรมการองค์กรต่างๆ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งทำให้งานรับใช้พระองค์สำเร็จลุล่วง กราบขอบพระคุณพระสมณทูต พระอัครสังฆราชซัวตอเร เปนนักกีโอ เอกอัครสมณทูตวาติกันประจำประเทศไทย ที่กรุณาทำพิธีมอบตำแหน่งที่ศักดิ์สิทธิ์และทรงเกียรตินี้แก่ดิฉัน ขอพระเจ้าทรงอำนวยการพระพรแก่ทุกท่านและเป็นพิเศษแก่ผู้ถวายทรัพยากรในงานประกาศพระนามของพระองค์

เหรียญพระสันตะปาปา

(Pontifical Cross “Pro Ecclesia et Pontifice”)

ภราดา ดร.ประทีป ม. โกมลมาศ, FSG

ประวัติการศึกษา

- Secondary School Teacher Diploma, Ministry of Education, Thailand, 1959.
- B.A. (Economics), Loyola College, University of Madras, 1958.
- M.A. (International Development Education), Stanford University, 1977.
- M.A. (Social Sciences in Education), Stanford University, 1978.
- Ph.D. (Organization Development and Planning), Southeast Asia Interdisciplinary Development Institute, 1985.
- Post Doctoral Studies: Universite de Fribourg, Stanford University, University of Warwick and Oxford University.

HONORARY DEGREES:

- Doctor of Letters, Honoris Causa, 1997: London South Bank University, United Kingdom.
- Doctoris Honoris Causa, 1998 : Universitatea Politehnica din Bucuresti.
- Doctor of Humane Letters, 2001 : Loyola College of Maryland, U.S.A.
- Doctor of Educational Management, 2002 : De La Salle University, Philippines.
- Doctor of Educational Management and Administration, 2005: Prince of Songkhla University.
- Doctor of Educational Management, 2006 : Christian University.
- Doctor of Arts, 2009 : Hatyai University.

หน้าที่การงาน

- อธิการบดีกิตติคุณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พุทธศักราช 2545 - ปัจจุบัน
- ประธาน Stanford Alumni Club of Thailand 2550 - ปัจจุบัน
- ที่ปรึกษาฝ่ายการเสริมสร้างสมานฉันท์และความเป็นธรรมในสังคม กันยายน 2549 - ปัจจุบัน
- นายกสมาคมเกียรตินิยมการศึกษาแห่งประเทศไทย กรกฎาคม 2549 - ปัจจุบัน
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 2545 - ปัจจุบัน
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น 2532 - ปัจจุบัน
- นายกสมาคมสภาการศึกษาคาทอลิก ประเทศไทย
- กรรมการอำนวยการ International Federation for Parent Education, Paris 2000 - ปัจจุบัน
- นายกิตติมศักดิ์ Thailand Chapter of the Internet Society
- กรรมการอำนวยการ มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนในพระบรมราชินูปถัมภ์
- ที่ปรึกษาสมาคมเกียรตินิยมการศึกษาแห่งประเทศไทย
- ที่ปรึกษาสมาคมครูคาทอลิกแห่งประเทศไทย
- ที่ปรึกษาสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

ประสบการณ์

- อธิการบดี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2521 - ตุลาคม 2545
- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ 2516
- กรรมการการศึกษา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- กรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา
- กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาปรัชญา 2538 - 2545
- นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 2538 - 2540
- เลขาธิการสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย 2508 - 2538
- นายกสมาคมมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยคริสเตียนภาคพื้นเอเชีย 2535 - 2537
- นายกสมาคมเกียรตินิยมการศึกษาแห่งประเทศไทย 2526 - 2533
- ประธาน Stanford Alumni Club of Thailand
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2534 - กุมภาพันธ์ 2547
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต 2541 - 2547
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2531 - 2545
- นายกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเซนต์คาเบรียล 2529 - 2530, 2537 - 2539
- อนุกรรมการพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเอกชน: โรงเรียนนานาชาติ 2538
- อนุกรรมการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8, แต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2538
- ประธานกรรมการดำเนินการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ด้านการศึกษาเอกชน 2537
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 2537
- กรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมการดำเนินโครงการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2537
- กรรมการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ด้านเทคนิค และวิธีการสอนของอาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 2536
- เลขาธิการการศึกษาคาทอลิกภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก 2525 - 2533
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2531
- อุปนายกสมาคมสมาพันธ์การศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 2530
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2524 - 2526
- กรรมการวางแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2518 - 2520
- นายกสภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2517 - 2520
- ผู้สังเกตการณ์ถาวรขององค์การ Office International de L'Enseignement Catholique ประจำเนสโก กรุงเทพฯ
- ประธานกรรมการบริหารสภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย
- ผู้ก่อตั้งและกรรมการอำนวยการสภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย

- ประธานฝ่ายผู้ปกครองสัมพันธ์และต่างประเทศ สภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย
 - กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านวางแผนการศึกษาและวัฒนธรรม แต่งตั้งโดยสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 - อนุกรรมการวางแผนพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่งตั้งโดยคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ
 - อนุกรรมการดำเนินการวางแผน และติดตามประเมินผลการพัฒนาการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา แต่งตั้งโดยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 - อนุกรรมการพิจารณากำหนดนโยบายการศึกษาเอกชน ของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- ประสบการณ์ในการประชุมระดับระหว่างประเทศ
- เป็นผู้แทนรัฐวาทิกันในการประชุมขององค์การยูเนสโก ณ กรุงนิวเดลี
 - เป็นผู้แทนสภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทยไปประชุม ณ กรุงเตหะราน, กรุงนิวเดลี, กรุงเกียวโต, กรุงเตลาวิฟ
 - เป็นผู้แทนประเทศไทยไปประชุมเรื่องการศึกษา ณ กรุงเตลาวิฟ
 - เป็นผู้แทนสภาการศึกษาคาทอลิกสากล ร่วมประชุมสมัชชาใหญ่ขององค์การยูเนสโก ณ กรุงปารีส, กรุงโรม, กรุงมะนิลา
 - เป็นผู้แทนการศึกษาคาทอลิกในประเทศไทย ร่วมประชุมกับองค์การการศึกษาอเมริกัน ณ แอดแลนติกซิตี สหรัฐอเมริกา
 - เป็นผู้แทนครุร่วมประชุมกับสหพันธ์ครูแห่งโลก ณ กรุงเวียนนา, กรุงโรม และกรุงเฮก ฯลฯ
 - ร่วมประชุมสมาคมอธิการบดีแห่งโลก ณ ประเทศต่างๆ
 - เป็นผู้แทนประเทศไทยร่วมประชุมกับสมาคมการศึกษาเอกชนภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ณ กรุงโตเกียว, กรุงมะนิลา, กรุงโซล, นครไทเป ฯลฯ

เครื่องราชอิสริยาภรณ์และรางวัล

- มงกุฎไทย	ชั้นที่ 3	ชื่อ ตริตาภรณ์	พระราชทานตั้งแต่วันที่	5 ธ.ค. 2517
- ช้างเผือก	ชั้นที่ 3	ชื่อ ตริตาภรณ์	พระราชทานตั้งแต่วันที่	5 ธ.ค. 2529
- มงกุฎไทย	ชั้นที่ 2	ชื่อ ทวีติยาภรณ์	พระราชทานตั้งแต่วันที่	5 ธ.ค. 2531
- มงกุฎไทย	ชั้นที่ 1	ชื่อ ประดมาภรณ์	พระราชทานตั้งแต่วันที่	5 ธ.ค. 2547

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จากประเทศเบลเยียม

ORDRE DE LA COURONNE ชั้นที่ 1 COMMANDEUR de L'ORDRE DE LA COURONNE
เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 1993

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จากประเทศฝรั่งเศส

PALMES ACADÉMIQUES เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2004 Commandeur dans l'Ordre des Palmes Acadmiques, MINISTÈRE DE L'ÉDUCATION NATIONALE, DE L'ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR ET DE LA RECHERCHE

รางวัลจากมูลนิธิหรือศูนย์หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตรฯ

- ได้รับการยกย่องเกียรติคุณฐานะอาจารย์ระดับอุดมศึกษาผู้ทรงคุณธรรมมีผลงานดีเด่นในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิต นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา วันที่ 28 ตุลาคม 2546

สถานภาพปัจจุบัน

หลังจากที่ได้ดำรงตำแหน่ง นายกสภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1974 - 1978 แล้ว จึงได้มาดำรงตำแหน่งเป็น “อธิการบดี” ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1979 - 2004 ปัจจุบันมีตำแหน่งเป็น อธิการบดีกิตติมคุณ หรือ President Emeritus ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งเป็นตำแหน่ง อธิการบดีอาวุโสของมหาวิทยาลัย ถือได้ว่าเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในมหาวิทยาลัยต่างๆ

ปัจจุบัน ภราดามาร์ติน ยังคงใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูแลรับผิดชอบงานก่อสร้างของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้ ซึ่งคาดว่าจะอีกประมาณ 8 ปี น่าจะเสร็จสมบูรณ์และหลังจากนั้นการพัฒนาในภาคต่อไปก็จะเริ่มขึ้น

นอกจากงานหลักเรื่องการก่อสร้างแล้ว ยังมีหน้าที่ดูแลวัดน้อยประจำมหาวิทยาลัยทั้งสองวิทยาเขตและยังคงมีหน้าที่สอนวิชาจริยศาสตร์ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกอีกด้วย **ความเป็นมาในวัยเยาว์**

เนื่องจากบิดาเป็นคาทอลิก และมารดานับถือศาสนาพุทธ บิดารับราชการเป็นนายช่างรถไฟ อันเป็นเหตุให้ต้องย้ายไปประจำในจังหวัดอื่นๆ อยู่บ่อยครั้ง ภราดามาร์ตินซึ่งเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัวจึงไม่มีโอกาสได้รับศีลล้างบาปเหมือนเด็กคนอื่นๆทั่วไป เมื่อตอนยังเป็นเด็ก ภราดามาร์ตินต้องใช้ชีวิตอยู่กับคุณย่าซึ่งเป็นคาทอลิกที่เคร่งครัด เพราะต้องมาเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ด้วยเหตุนี้เอง ภราดามาร์ติน ซึ่งได้เห็นแบบอย่างอันเป็นจริยวัตรที่แสนงดงามของคุณย่า จึงมีความปรารถนาอันแรงกล้าอยากที่จะเป็นคริสตัง ตั้งแต่นั้นเวลานั้น ภราดามาร์ติน มีความศรัทธาประดุจดังการเริ่มเพาะเมล็ดพืชจนเกิดดอกออกผลองงามในที่สุด เพราะได้ฟังคุณย่าอ่านพระคัมภีร์อยู่ทุกคืนและการที่คุณย่าเข้มงวดให้ไปวัดอยู่ทุกเช้าทุกวัน จึงทำให้เกิดความประทับใจและมีความซาบซึ้งในคริสตศาสนา และอยากให้คุณพ่อคุณแม่กลับใจเป็นคริสตังด้วย จึงสวดทุกวันไม่หยุดหย่อน ในที่สุดก่อนที่คุณพ่อคุณแม่จะสิ้นใจก็ได้รับศีลต่างๆ เรียบร้อย ยิ่งพอโตขึ้นก็ได้มีโอกาสช่วยเหลือดูแลรับใช้วัด ได้ช่วยคุณพ่อตาปี ซึ่งในทุกๆ เช้า ภราดามาร์ตินจะต้องเป็นคนมาเปิดประตู หน้าต่างทั้งหมดของวัด การกระทำเช่นนี้เองจึงทำให้ท่านเป็นที่รู้จักและเป็นที่รักของชาวบ้าน รวมทั้งของสัตบุรุษด้วย ภราดามาร์ตินทำหน้าที่ดูเป็นเด็กวัดก็ว่าได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองทำให้ท่านมีความรัก ผูกพัน และรับใช้พระเป็นเจ้ามาจนถึงปัจจุบันนี้

ความรู้สึที่ได้รับแต่งตั้งครั้งนี้

ดีใจในสิ่งที่ได้รับ และคิดว่าตัวเองโชคดี ที่พระเป็นเจ้าอวยพรเสมอในทุกๆ สิ่ง ตอนที่องค์สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เสด็จมาเมืองไทยก็รู้สึกว่าได้ใกล้ชิด ได้ทำอะไรหลายๆ อย่างเพื่อท่าน ท่านก็ชื่นชมโปรดให้กับข้าพเจ้าด้วยตัวพระองค์เองเลย พอพระองค์สิ้นพระชนม์แล้วข้าพเจ้าก็สวดขอให้ข้าพเจ้าหายจากโรคบางอย่าง คิดว่าคงหายต้องรอดูกันต่อไป

การได้รับแต่งตั้งโดยองค์สมเด็จพระสันตะปาปา หรือมอบเครื่องอิสริยาภรณ์ให้ในโอกาสนี้เป็นพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ขอน้อมรับไว้ด้วยความเต็มใจ และขอบคุณพระเป็นเจ้าต่อไปในชีวิตของตนเอง

บุคคลที่ได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์แห่งสันตะสำนักประจำปี 2553 (ค.ศ. 2010) ดังนี้
เครื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาปานักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่ ชั้นผู้บัญชาการใหญ่
(Knight Commander of the Order of St. Gregory the Great)

คุณพอล แมรี สุวิช สุวรจิพร
คุณอาดรีอาโน กวี อังสวานนท์

เครื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาปานักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่
(Knight of the Order of St. Gregory the Great)

ดร.นิโคลาส นิติ ไมเยอร์
คุณโยเซฟ ปราโมทย์ พูลโภคผล
ดร.คริสโตเฟอร์ อภิชาติ อินทรวินิชย์

เครื่องประดับเกียรติยศพระสันตะปาปานักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่ อัครวิมลหญิง
(Dame of the Order of St. Gregory the Great)

คุณหญิงเทเรซา ปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล
คุณมารีอา อรณรงค์ ชื้อเพียรธรรม
ดร.เทเรซา วิรัชณี พรหมสุนทร
คุณอักเนส พัทธรา พูลโภคผล

เหรียญพระสันตะปาปา
(Pontifical Cross “Pro Ecclesia et Pontifice”)

คุณพ่อชาร์ล เวลาร์โด, คณะซาเลเซียน
ภราดา ดร. ประทีป ม. โกมลมาศ, คณะเซนต์คาเบรียล
เซอร์ลอเรตตา โยเซฟ แซมโบ, คณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร

และเขาเหล่านั้นคือบรรดาอัครวิมลของพระสันตะปาปา เส้นทางชีวิตที่มุ่งมั่น
ในการร่วมพันธกิจประกาศข่าวดี ด้วยความอดสาหัส ยากลำบาก แต่ก็ไม่ท้อแท้
หลังจากวันที่ได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์ เป็นอัครวิมลคู่บัลลังก์ในวันสิ้นสุด แต่อาจ
เป็นเพียงบทเริ่มต้นของการพิสูจน์ตนเองกับตำแหน่งอันทรงเกียรติต่อไป
“อุดมสานต์” ขอชื่นชมและเป็นกำลังใจให้เขาเหล่านั้นทุกคน... บรรดาอัครวิมล
ของพระสันตะปาปา ✠

คณะธรรมทูตไทย เพื่อเด็กและผู้อายากจน

ประเทศไทยและกัมพูชา เป็นประเทศที่มีชายแดนติดกัน ตลอดเวลาที่ผ่านมา เป็นทั้งเพื่อน และศัตรู “เหมือนลิ้นกับฟัน” จนกระทั่งทุกวันนี้

สำหรับชาวบ้านแล้ว ความใกล้ชิดด้านหน้าตา ภาษา วัฒนธรรม ความมีไมตรีต่อกัน ทำให้พูดคุย ค้าขายกันด้วยความเข้าใจ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น มาจากผู้นำประเทศเพียงไม่กี่คนที่พยายามสร้างกระแสขึ้นมา ประกาศปิดบ้าน ยกทัพโยธามาข่มขู่กัน เพื่อหวังผลทางการเมืองอยู่เบื้องหลังอีก

ประวัติศาสตร์เขมร ยาวนาน 4000 ปีก่อนคริสตศักราช สิ่งที่เป็นพยานหลักฐาน ร่องรอยศึกษาจากถ้ำบาลสเปียนอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ และต่อมาก็คือ สิ่งก่อสร้างที่เหลืออยู่ให้เห็นเป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี ทั้งบนแผ่นดินเขมร นครวัด นครธม ฯลฯ และในประเทศไทย ก็มีเขาพนมรุ้ง เขาพระวิหาร ฯลฯ

นิราศกัมพูชาครั้งนี้ ทั้งทัศนศึกษาและร่วมพิธีอภิเษกพระสังฆราชโอลิเวียร์ ชมิตต์เฮาส์เลอร์ (Olivier Schmitthaeusler) เมื่อวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 2010 คณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศ (เอ็มอีพี.) อายุ 40 ปี ท่านได้บวชเป็นพระสงฆ์เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 1998 ที่ฝรั่งเศส พิธีอภิเษกนี้มีพระสงฆ์ประมาณ 90 องค์ สัตบุรุษร่วมพิธีถึง 5,000 คน

ได้เคยไปกัมพูชามาบ้างแล้ว จึงได้เห็นความเปลี่ยนแปลงมาบ้าง ตลอด 20 ปีที่ผ่านมา ทั้งที่เห็นด้วยตา และได้ยินด้วยหูของตนเอง และก็จะไปเยี่ยมชมงานอภิบาลของคณะธรรมทูตไทย

ศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแผ่ในเขมรเมื่อ 455 ปี คือ ค.ศ. 1555 มีพระสงฆ์ธรรมทูตโปรตุเกส คุณพ่อกัสปาร์ ดา ครูซ (Gaspar Da Cruz) ได้มาประกาศข่าวดีให้แก่คาทอลิกในกัมพูชา ซึ่งอพยพย้ายมาจากอินโดนีเซีย และญี่ปุ่น

ประเทศกัมพูชา ส่วนใหญ่มักจะตกอยู่ภายใต้การปกครองของสยาม และเวียดนามสลับไปมาอยู่เรื่อยๆ ตั้งแต่สมัยอยุธยา และต่อมารัชกาลที่ 1 ได้กวาดต้อนคริสตังชาวโปรตุเกส จากเขมรมาสยาม และได้รวมกันอยู่ที่วัดคอนเซ็ปชัน ซึ่งบางครั้งก็เรียก “วัดเขมร”

ค.ศ. 1866 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นกุณฑลทิศาภิรมย์ ได้ขอให้พระศาสนจักรกลับเข้ามาที่พนมเปญ และได้ช่วยพัฒนาประเทศ สร้างชาติบ้านเมือง และได้มีพระสงฆ์ชาวเขมรองค์แรก

ค.ศ. 1968 สันตะสำนักได้แต่งตั้งเขตปกครองเป็น 3 สังฆมณฑล คือพนมเปญ พระตะบอง และกำปงจาม

ค.ศ. 1975 อภิเษกพระสังฆราชโยเซฟ ชามาร์ ชาลาส วันที่ 14 เมษายน แต่หลังจากนั้น 3 วัน เขมรแดงได้บุกยึดกรุงพนมเปญ และขับไล่มิสชันนารีออกนอกประเทศ กวาดต้อน

ประชาชนไปทำงานในค่าย

ค.ศ. 1979 เกิดผู้อพยพ ผู้ลี้ภัยเข้าประเทศ ไทยตามชายแดนไทย-กัมพูชา เป็นจำนวนมาก ตลอดเวลาที่เขมรแดงปกครองประเทศ ได้ฆ่าและทำให้มีผู้คนตายเป็นจำนวนเกือบ 2 ล้านคน หลักฐานที่ปรากฏให้เห็นทุกวันนี้ คือทุ่งสังหารหรือ Killing Field ซึ่งมีมามาก และยังคงไม่หมดอีกมาก

ค.ศ. 1990 รัฐบาลได้เปิดประเทศ ศาสนาคาทอลิกก็ได้กลับเข้าไปอีกครั้ง คุณพ่อเอมิล เดส์ตอมบ์ ได้กลับมาและถวายมิสซาในวันปีใหม่เขมร มีคนมาหลายพันคน

ค.ศ. 1992 พระคุณเจ้าอีฟ รามูส ประมุขสังฆมณฑลพนมเปญ และคณะนักบวช ได้เริ่มทยอยเข้ามาทำงาน ช่วยเหลือผู้ยากไร้ และเผยแผ่ศาสนา

ค.ศ. 1997 อภิเษกพระสังฆราชเอมิล เดส์ตอมบ์ สืบต่อจากพระคุณเจ้ารามูส

ค.ศ. 2001 ได้มีพิธีบวชพระสงฆ์ชาวพื้นเมือง 4 องค์

ประชากรทั้งสิ้น 14-17 ล้านคน มีคริสตัง 30,000 คน ในจำนวนนี้เป็นชาวเวียดนามประมาณ 20,000 คน มีพระสงฆ์คณะต่างๆ ที่ไปทำงาน 90 องค์ และเขตปกครองเทียบสังฆมณฑล 3 แห่งคือ พนมเปญ พระคุณเจ้าเอมิล เดส์ตอมบ์, เขตพระตะบอง คุณพ่อปอล โซโซ และเขตกำปง-จาม คุณพ่อแอนโทนี ซามิ ทั้งสองนี้เรียกว่า “สังฆารักษ์” ยังไม่ได้เป็นอภิเษกเป็นพระสังฆราช

สถานที่จัดงานคือโรงเรียนอาชีวะดอนบอสโก พนมเปญ ซึ่งมีบริเวณกว้างใหญ่ เหมาะสำหรับจัดงานอย่างยิ่ง โรงเรียนอาชีวะดอนบอสโกฯ คุณพ่อเลโอ โอโซวา เป็นอธิการ และมีคุณพ่อชาวฟิลิปปินส์ และอาสาสมัครอีก 3-4 คน

และสองสามวันนี้ ผมได้เป็น “พ่อ.” (ผู้อาศัย) ทั้งกินและนอน มี คุณพ่อทะไม (Thmey) เป็นโซเฟอร์และไกวไปในตัว

เป็นยังไงมายังไง ถึงได้มาอยู่ที่เขมร

คุณพ่อเลโอ ได้ย้อนหลังให้ฟังว่า โอกาสที่ผมฉลอง 25 ปีชีวิตสงฆ์ ค.ศ. 2000 ผมได้ปรึกษากับผู้ใหญ่ของคณะฯ เข้ามาอยู่เขมร เพราะเพิ่งเริ่มใหม่ มีงานมาก ก็อยู่มาครบ 10 ปี เวลานั้นมีสมาชิก 6 คน เวลานั้น 12 คน และทำงานอยู่เพียง 2 ที่ คือที่พนมเปญ และที่ปอยเปต

คณะซาเลเซียนเข้ามาครั้งแรก วันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 1991 วันฉลองแม่พระองค์อุปถัมภ์ เป็นวันที่สำคัญและมีความหมายสำหรับเราเป็นพิเศษ บราเดอร์โรเบิร์ต (Robert Paneto) คุณพ่อวอลเตอร์ บริโกริน (Valter Brigolin)

“ภารกิจที่เราได้รับคือสอนเยาวชนให้มีอาชีพ ช่วยพัฒนาประเทศชาติบ้านของเขมร เป็นช่วงที่

มีความรู้ ความสามารถ...”

เริ่มต้นรัฐบาลก็ยังไม่รู้ว่า เราจะทำอะไร
เมื่อแรก รัฐบาลให้ศูนย์เด็กกำพร้าพวกเรา แต่
เนื้อที่เล็กเกินไป ต่อมาไม่มีที่สำหรับเด็กเล่น มี
สนามฟุตบอล บาสเก็ตบอล แคบเกินไป

ต่อมา**คุณพ่อวอลเตอร์** จึงได้พยายามหา
สถานที่และซื้อที่ดินสำหรับสร้างโรงเรียนให้มี
บริเวณกว้าง และมีสนามสำหรับเด็กๆ เล่นกีฬา
ด้วย ค.ศ. 1994 เริ่มก่อสร้าง และเสร็จ ค.ศ.
1996 ต่อมาก็มีศูนย์เยาวชน ต่อมาก็ต้องสร้าง
บ้านพักครู

เรามีแผนกช่างยนต์ แผนกการพิมพ์ แผนก
อิเล็กทรอนิกส์ แผนกช่างเชื่อม และกำลังเปิด
แผนกคอมพิวเตอร์

โรงเรียนเรารับเด็กที่จบ ม.3 แล้ว ปีแรก
เปิดรับได้ 180 คน ต่อมาก่อๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
รับได้ประมาณ 500 คน แต่ละปีรับได้ประมาณ
250-280 คน เรียน 2 ปี นักเรียนเมื่อจบไป
แล้วมีงานการทำ เพื่อช่วยเหลือครอบครัว

เด็กที่มาสมัครระดับอาชีวะกับเรา สังเกตว่า
มีบางคนอ่านหนังสือไม่ค่อยได้ เพราะไปโรงเรียน
แต่ครูไม่ค่อยได้สอนเด็ก มาลงชื่อเสร็จแล้ว ก็
กลับบ้านไปทำมาหากิน เพราะเงินเดือนครู
นิดเดียว อยู่ไม่ได้ เด็กก็ไม่ได้เรียนหนังสือเต็มที

ค.ศ. 1993 ได้เริ่มเปิดศูนย์ “ศูนย์การเรียนรู้
สำหรับเด็กๆ และเยาวชน” ที่พระตะบอง และ
ที่สีหนุวิลล์ โดยร่วมกับกระทรวงศึกษาของเขมร
เนื่องจากเด็กๆ เยาวชนหลายคน อ่านหนังสือ
ไม่ออก เขียนไม่ได้ พ่อแม่ก็ยังอยากให้ลูกๆ ช่วย
ทำงานที่บ้าน หลายครอบครัวรับจ้างทำอิฐ ทำกัน
เป็นหมู่บ้าน และต้องการแรงงานเด็กๆ ทำให้
เด็กไม่มีเวลาเรียนเราจึงจัดทำโครงการศึกษาเด็กๆ

โครงการช่วยเด็กๆ มีทั้งหมดที่เราช่วยเหลือ
14 จังหวัด เริ่มแรกมีเพียง 148 คน ปัจจุบันนี้

มีจำนวน 5,500 คน ตั้งแต่ ป.1 ถึงชั้น
ปริญญาตรี เราให้เสื้อผ้า อาหาร อุปกรณ์การเรียน
พร้อมทั้งให้เงิน 150 บาทต่อเดือนด้วย เพราะ
ถือว่าช่วยเป็นค่าแรงงานเด็กที่ช่วยพ่อแม่
มิฉะนั้นเด็กก็ไม่มีโอกาส ทำให้เด็กอยากไปเรียน
และพ่อแม่ยินดีให้ไป

มกราคม ค.ศ. 1998 ที่สีหนุวิลล์เปิดโรงเรียน
อาชีวะ เพื่อช่วยเหลือเด็กยากจน ค.ศ. 2007
เปิดโรงเรียนสอนการโรงแรม การบริการ
เพราะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นๆ เด็กจะได้มีอาชีพ
รองรับ และ**ศูนย์ปอยเปต** ที่ใกล้ๆ อยุธยาประเทศ
ค.ศ. 2002 “บ้านเด็ก” เราสอนระดับประถม
เพราะมีเด็กๆ ที่เร่ร่อนเข้าไปในชายแดนประเทศ
ไทยบางคนก็เป็นเด็กกำพร้าเราก็เปิดรับเด็กเหล่านี้
เพราะเด็กๆ บางที่ถูกส่งกลับมา ก็ไม่รู้จะไปไหน
ทำอะไร ที่ศูนย์ ‘เก็บ’ (Keb) อยู่ทางใต้กรุง
พนมเปญ 180 กิโลเมตร ชายฝั่งทะเล ใกล้ๆ
สีหนุวิลล์ มีค่ายลูกเสือ สัมมนา อบรม สำหรับ
เยาวชน มีโรงเรียนเล็กๆ มีมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบ
เราไม่มีพระสงฆ์นักบวชดูแล **ที่พระตะบอง**
มีโรงเรียน 2 โรง สอนด้านการเกษตร ปลูกข้าว
มีที่ปลูกข้าวอยู่ 20 ไร่

ที่นี่เราทำงานแล้ว พระไม่ทิ้งเรา ยิ่งเรา
ทำงานมาก ก็มีคนทำบุญ บริจาคเข้ามา พระช่วย
ให้คนมาทำบุญเรื่องนั้นเรื่องนี้ เราแปลกใจ

เราทำงานเพื่อเด็กๆ และคนยากจน จนถึง
ปัจจุบันนี้ทำโครงการต่างๆ แล้วก็มีคนทำบุญ
เข้ามา เริ่มต้นงานที่เราทำมีเงินเพียง 200 ดอลลาร์
เท่านั้น

ในประเทศไทย เราต้องมีเงินก่อนถึงทำงาน
กัน แต่ที่นี่ เรามีงาน และทำงานไปก่อน และ
เงินจะตามมา เราเชื่อว่า พระไม่ทิ้งเรา พระทรง
คลอให้มีคนมาทำบุญให้เราเสมอ จนบางที่เราก็
งงเหมือนกัน

คณะธรรมทูตไทยก้าวที่ยาวไกล

คณะธรรมทูตไทย อาสาสมัครก็มี ชิสเตอร์คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย มีบ้านอยู่ที่หัวหิน มาร่วมกัน เขามีสมาชิก 3 คน พระสงฆ์ก็มี **คุณพ่อวีรชัย ศรีประมณฑ์ คุณพ่อเด่น-ชัยชัย รวมอร่าม มีคุณพ่อทะไม** มาช่วยเรื่องการเงินของโรงเรียน เป็นกำลังสำคัญสำหรับโรงเรียนเวลานี้

พร้อมกับซิสเตอร์คนไทยแท้ๆ มาช่วยกันเพิ่มเรื่อยๆ ล่าสุด คือซิสเตอร์จันทนา สิริจันทนากุล

ตลอดเวลาที่ได้พูดคุยกับคุณพ่อไม่นานนัก เพราะภารกิจต่างๆ ที่ต้องทำ และรายการของผมเป็นรายการแทรก เสียงพูดคุยผสมเสียงหัวเราะอย่างมีความสุข อารมณ์ขัน สำหรับชีวิตที่เคยอยู่ประเทศไทย ส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสังคมฆราวาสสุราษฎร์ธานี และเคยรับผิดชอบเยาวชน

ระดับชาติ และนำเยาวชนไทยไปร่วมประชุมเยาวชนโลกที่ฝรั่งเศส ค.ศ. 1997 และอีกหลายๆ เรื่องราว คงเป็นความประทับใจเล็กๆ กับสิ่งที่ได้รับใช้พระเป็นเจ้า ผ่านทางเล็กๆ และเยาวชนผู้คอยโอกาสในดินแดนที่เต็มไปด้วยบาปแผลและ “ทุ่งสังหาร” เลือดนองแผ่นดิน สำหรับธรรมทูตที่ชื่อว่า “**คุณพ่อเลโอ โอโซวา**”

เยี่ยมครอบครัวและบ้านเด็ก

เมื่อมีเวลาว่าง ระหว่างเราลงตัว **คุณพ่อทะไม** ก็สตาร์ทเครื่องรถ พาไปเยี่ยมชมบ้านพักของนักเรียนหญิง ซึ่งทางคณะได้สร้างไว้ เป็นอาคาร 2 หลัง มีนักเรียนอยู่ประมาณ 30 คน แบ่งเป็นกลุ่ม มีหัวหน้าและเขารับผิดชอบ ทำงานความสะอาด ปลูกต้นไม้ ผัก ทำอาหาร ฯลฯ บ้านของเขา

บางทีเราก็เอาอาหารจากโรงเรียนมาให้

อีกทีหนึ่งที่คุณพ่อทะไมอยากพาไปเยี่ยมครอบครัวหนึ่ง เขามีลูกแฝด 3 คน เพิ่งคลอดได้ 2 เดือน เกิดวันที่ 17 มกราคม ค.ศ. 2010 คุณพ่อได้เล่าให้ฟังว่า

“เมื่อรู้ว่าภรรยาตั้งครรภ์ มีลูกแฝด 3 คน แทนที่จะดีใจ กลับกลายเป็น ‘ถูกละหลุม’ ”

สามีเป็นคริสตัง ภรรยายังไม่เป็น ต่างก็เป็นทุกข์ กังวลคิดไปล่วงหน้าว่า จะทำอะไร ค่าใช้จ่าย ค่านม ค่าอาหาร ค่าเล่าเรียน เสื้อผ้า ฯลฯ จะเอาเงินที่ไหนมาเลี้ยงลูกตั้งอีก 3 คน รวมเป็น 4 คน

สามีชื่อวุฒิ อายุ 31 ปี พูดภาษาไทยได้ เคยเป็นลูกศิษย์ของซิสเตอร์เปราจี คณะรักกางเขน จากอุบลฯ เวลานี้เขาเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนอาชีวะคอนบอสโก ก็ได้ปรึกษากับคุณพ่อทะไม

“อะไร ทำไม่ ถึงคิดอย่างนั้น ลูกแฝดสามนี้ ต้องถือว่าโชคดี พระอวยพรให้มากเป็นพิเศษ อย่างล้น เมื่อมีลูกแล้ว ลูกนั้นแหละจะทำให้เรามีความสุข พระนำโชคลากมาให้ พระไม่ทิ้ง

หรอก”

จนกระทั่งเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 คือวันเกิดของลูกทั้ง 3 คน คนโตเป็นผู้หญิง ชื่อกรรณิการ์ คนที่สองและสาม เป็นผู้ชาย ในครอบครัวจึงมีทั้งหมด 6 คน

“วันหนึ่งมาเยี่ยมเขา พ่อแม่เขาขอบคุณที่เราให้คำแนะนำแก่เขา เวลานี้เขามีความสุข และดีใจที่มีลูกแฝดถึงสามคน เขามีความสุข และลูกทั้งสามก็น่ารัก เรื่องที่เขาเคยทุกข์ เคยกังวลก็ไม่เห็นเป็นอย่างที่เขากังวล ความน่ารักและความรู้สึกที่เราเป็นพ่อเป็นแม่ มันยิ่งใหญ่จนไม่คิดถึงเรื่องนั้น ถ้าเขาตัดสินใจอย่างที่ดีครั้งแรก เขาคงจะเป็นทุกข์ไปตลอดชีวิต”

วันที่เราไปเยี่ยมนั้น พ่อแนะนำตัวและดื่มน้ำคนละแก้ว คุณแม่ยังสาวก็อุ้มลูกออกจากเปลมาอวดด้วยความยินดี คนสุดท้อง จ้องหน้าแม่ตาแป๋ว บางช่วงก็ยิ้ม บางช่วงก็ร้องไห้ สายตาที่แม่มองลูกและอ้อมแขนที่โอบอุ้มช่างอบอุ่นด้วยไอรักอย่างมีความสุข อีกสองคนนอนหลับสนิท

บางครั้งก็เอาเมื่อน้อยๆ สวมถุงมือมาปาดที่จมูก
“โอ้ลูกรักของแม่เอ๊ย...ลูกคือของขวัญที่
พระเจ้าประทานให้แก่ครอบครัวของเรา ปีศาจ
มารร้ายมันทำให้พ่อแม่ใจมีดบาด เกือบทำให้
แม่ทำผิดครั้งร้ายแรงที่สุด ที่ไม่อาจจะให้อภัย
ตนเองได้เลย ”

“ชีวิต ช่วงประเสริฐ นามหัสจรรย์ และ
ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่มนุษย์จะเข้าใจได้ แต่...บางคน
กลับเลือก...ความตาย!”

ได้ทราบมา เด็กทั้งสาม ได้รับศีลล้างบาป
ในช่วงวันปีสกาเดือนเมษายนต่อมา

ในวันนี้ความคิดของผู้คน ได้ถูกล้างหัวสมอง
จนเหลือแต่กะโหลกเปล่า ผิด ถูก ดี ชั่ว ควร
ไม่ควร มันแยกไม่ออกและสลับซับซ้อนไป ไม่รู้
อะไรคือถูก-ผิด อะไรคือความจริงกันแล้ว

**ถ้าแม่สามารถฆ่าลูกในท้องได้ จะมีศีลธรรม
อะไรเหลือ!**

กัมพูชามีปัญหาการเมือง ‘กับระเบิด’ และ
ทำให้มีประชาชนขาด พิการมากมายในแผ่นดิน
นี้ นั่งรถไปก็จะพบคนเห็นประปรายตามถนน
หนทาง

“โน่น...คูมอเตอร์ไซค์คันนั้นซิ...ให้น้ำเกลือ
กันบนมอเตอร์ไซค์เลย!”

ผมมองตามมือที่ชี้ไป ก็เห็นมอเตอร์ไซค์
คันหนึ่ง มีคนขับซ้อนกันอยู่ 3 คน รถของเรา
พยายามขับไปเทียบใกล้จนเห็นชัดว่า เป็นขวด
น้ำเกลือจริงๆ แม่เด็กถือขวดน้ำเกลือชูสูงขึ้น
และสาขยงนั้นไปสิ้นสุดที่มือของลูกชายตัวเล็กๆ
และเป็นการให้น้ำเกลือบนรถที่กำลังวิ่งอยู่

“มิให้เห็นอย่างนี้อยู่เป็นปกติ!”

“อยากไปบ้านเด็กไหม?”

บ้านซิสเตอร์คณะเมตตาธรรม (Missionary
of Charity) ซึ่งซิสเตอร์เทเรซาแห่งกัลกัตตา

เป็นผู้ก่อตั้ง มีสมาชิกประมาณ 10 คน จาก
หลายประเทศ จากอินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลี สิงคโปร์

คุณพ่อทะไม และคุณแม่อธิการได้พูดคุย
แล้วก็พาเราไปเดินดูบริเวณบ้านต่างๆ และ
พบเด็กๆ

บ้านพักสำหรับผู้ป่วยเอดส์ และติดเชื้อ
เอชไอวี. แบ่งเป็น 2 หลัง เป็นชายและหญิง
และอีกบ้านหนึ่งเป็นอาคาร 2 ชั้น เป็นบ้าน
สำหรับเด็กๆ ที่ติดเชื้อเอดส์ แบ่งเป็นเด็กโต
และเด็กเล็กๆ ประมาณ 30 คน เด็กแต่ละคนก็
ดูเหมือนเด็กทั่วไป ไม่มีอาการล้มหมอนนอนเพล
ให้เห็น

**“เด็กเหล่านี้ ต้องให้กินยาตามกำหนด ถือว่า
เป็นเรื่องสำคัญมาก”**

ในบริเวณบ้านซิสเตอร์แห่งนี้ มีต้นไม้ใหญ่
ร่มรื่น และมีสวนครัว ปลูกผัก ทำเป็นร่องสวน
ไว้ และมีสนามเด็กเล่นที่พร้อมทั้งเครื่องเล่นอยู่
5-6 ชิ้น มองพื้นรั้วกำแพงบ้านเด็กออกไป เห็น
โรงงานกำลังก่อสร้างใหม่ ไม่ห่างนัก ริมถนน
ใหญ่ สองข้างทางอาคารพาณิชย์ และหมู่บ้าน
จัดสรรเริ่มรุกคืบคลานเข้ามา อีกไม่นาน บริเวณ
เหล่านี้ ก็คงจะไม่มีที่ว่างให้เห็นเช่นวันนี้อีกแล้ว

ระหว่างเดินไป พูดไป ก็เอ่ยถึงปัญหาที่
กำลังตามมา “ซิสเตอร์รู้สึกว่ อากาศไม่ค่อยดี
ฝุ่นและกลิ่นที่มาในอากาศ อาจจะมีอันตรายต่อ
สุขภาพของเด็กๆ”

ไม่รู้วาทงแก้ปัญห และทางออกจะเป็น
อย่างไร หรือต้องยอมจำนนต่อสิ่งที่เกิดขึ้นโดย
ไม่มีเงื่อนไข!

“ซิสเตอร์ชื่อไซ่ไ้จากโรงเรียนอาชีวะดอน-
บอสโก อาทิตย์ละ 300 ฟอง เราก็คิดราคาพิเศษ”

เด็กแต่ละคน ต่างวิ่งมาหาซิสเตอร์ ด้วย
ใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส บางคนก็วิ่งมากอดขา
ซิสเตอร์ทักทายเด็กๆ เป็นภาษาเขมร และเอา
มือลูบหัวเด็กที่เข้ามากอด และก็นำให้เด็กๆ
ได้รู้จัก

เด็กๆ ร้องเพลงพลางปรบมือเป็นจังหวะ
ใบหน้าที่ยิ้มแย้ม แต่แวตาคูรู้สึกลัวแฝงด้วย
ความเหงา เกินกว่าที่จะสามารถพูดออกมาให้
ผู้คนได้รับรู้ แม้นบ้านหลังนี้จะมีหลายอย่างที
สะดวกสบายกว่าที่บ้านเขา แต่ที่นี้ไม่มีพ่อแม่ที่
เขาจะเรียกได้เต็มปากเต็มคำ พ่อแม่ของเขา
หลายคนอาจจะตายไปแล้ว บางคนอาจจะยังมี
ชีวิตอยู่ เพียงแต่ไม่รู้ที่อยู่ไหน

ผู้ใหญ่กินนอนเปรี้ยว แต่เด็กๆ นั่งเซ็ดฟัน
ปัญหาเริ่มต้นที่ผู้ใหญ่แท้ๆ แต่เด็กๆ เหล่านี้
กลายเป็นผู้ที่ต้องมารับเคราะห์กรรม
ปัญหาเริ่มต้นที่คนหนึ่งผูกไว้ อีกคนหนึ่ง
มาช่วยแก้ไข

สมัยเขมรแดงครองเมือง แผ่นดินเขมรเต็มไปด้วย
ด้วยอาวุธ เป็นความเศร้าแสนเศร้าและขมขื่น

คือเขมรฆ่าเขมรกันเอง เลือดนองแผ่นดิน จาก
ทะเลสาบน้ำจืด กลายเป็นทะเลเลือด อาวุธ
เต็มบ้านเต็มเมือง หาง่าย ราคาถูก

อาวุธร้ายอยู่ในมือคนที่ไม่มีสติ ไม่มีกฏกติกา
ลัทธิคอมมิวนิสต์พยายามสร้างความ
แตกแยกให้เกิดขึ้น ในครอบครัว พ่อแม่ลูก
ไม่สามารถจะคุยกันได้เพราะต่างฝ่ายต่างระแวงว่า
จะเป็นสายลับ นำเรื่องราวไปเล่าให้เขมรแดง อยู่ๆ
คนนั้นก็หายไป คนนี้ก็ไม่มีอยู่ ไม่รู้ว่าไปอยู่ไหน
เป็นตายร้ายดีก็ไม่รู้ “ที่แน่ๆ ไปดีไม่มี มีแต่ไป/
ตาย!”

กว่าฝันร้ายจะผ่านพ้นไป และเป็นอยู่อย่าง
ที่เป็นอยู่นี้ ต้องอาศัยต่างชาติเข้ามาช่วยกอบกู้
ภาษาเขมรด้วยกันพูดกันไม่รู้เรื่อง และกว่าเรื่อง
จะจบก็พบว่า มีคนถูกฆ่าตายไปถึงเกือบ 2 ล้าน
คน!

วันหนึ่งเราเดินเข้าไปในวัด มีพระแท่น ผู้ศีล
กางเขน ฯลฯ ผมก็เดินตามด้อยๆ ดูไปเรื่อยๆ
คุณพ่อก็อธิบายภาพในเป็นภาพพระเยซูเทศน์สอน
กับชาวเขมร ในภาพนี้ให้ช่างเขียนภาพเขาวาด
ขึ้นมา มีคนเขมรทุกอาชีพ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่
ชายและหญิง ฯลฯ มีภาพนครวัดอยู่ใกล้ๆ ด้วย
และขยับ ก้มๆ เงยๆ เดินไปชี้ให้ดูด้วย
ความตั้งใจ ที่ไม้กางเขนสูงที่ตั้งไว้ด้านข้าง
พระแท่น พร้อมทั้งชี้ที่ฐาน “เห็นไหม...ทำมาจาก

ปิ่น ค้ำปิ่น เอมามาออกแบบจัดวางและเป็นฐาน ได้อย่างพอดี”

“นี่เป็นสองสิ่งที่ขัดแย้งกัน แต่อยู่ด้วยกัน อาวุธ เป็นเครื่องหมายของความรุนแรง การฆ่า ทำลายชีวิตกัน แต่ไม้กางเขน เป็นเครื่องหมาย แห่งความรัก เมตตา ให้อภัย สันติสุข”

นี่คือ สงครามและสันติภาพ! WAR and PEACE!

กางเขนนี้ เป็นผลงานที่นักเรียนเราทำขึ้นมา นอกจากนี้ก็ยังเอามาทำเป็นศิลปะอย่างอื่น เป็น เฟอร์นิเจอร์อีกด้วย เช่น เก้าอี้นั่ง ม้านั่ง ฯลฯ ในเขมรนี้ ยังมีอีกมาก สมัยก่อนเขาขนมาเป็น คันรถฯ จำให้นักศึกษาเราทำ

ในพนมเปญเอง ก็มีวงเวียนแห่งหนึ่ง ทำ เป็นรูปปิ่นขนาดใหญ่ แต่ปลายกระบอกลิ่ม ทำ เป็นปมมัดไว้ หมายถึงการหยุดยิง หยุดความ รุนแรง หยุดทำสงครามกัน

“อนุสาวรีย์แห่งสันติภาพ!”

“แต่ทำด้วยปิ่น!”

คณะเยสุอิต

ได้ไปเยี่ยมบ้านคณะเยสุอิต ซึ่งมาจากเกาหลี เพิ่งสร้างบ้านใหม่ดูเรียบๆ เพิ่งเปิดไปได้ไม่กี่เดือน นี้เอง บรรยากาศสงบ แต่ละห้องเป็นห้องเล็กๆ กะทัดรัด มีห้องน้ำ ห้องหนังสือ มีทั้งหมด 17 ห้อง วัดน้อย สร้างแยกออกจากตัวอาคารใหญ่

ได้พบกับคุณพ่ออธิการบ้าน มีสมาชิกที่มา จากเกาหลี 6-7 คน มีพระสงฆ์คนไทยอยู่ 1 องค์ **คุณพ่อจ๊ับ - พิระพงษ์ โภคทวี** อายุกว่า 40 ปี บวชได้ 2 ปี ได้บวชเป็นพระสงฆ์ที่กัมพูชาและ ทำงานอยู่ที่พระตะบอง ในวัดเล็กๆ จนๆ ในเขมร มีคนเกาหลีประมาณ 4,000 คน

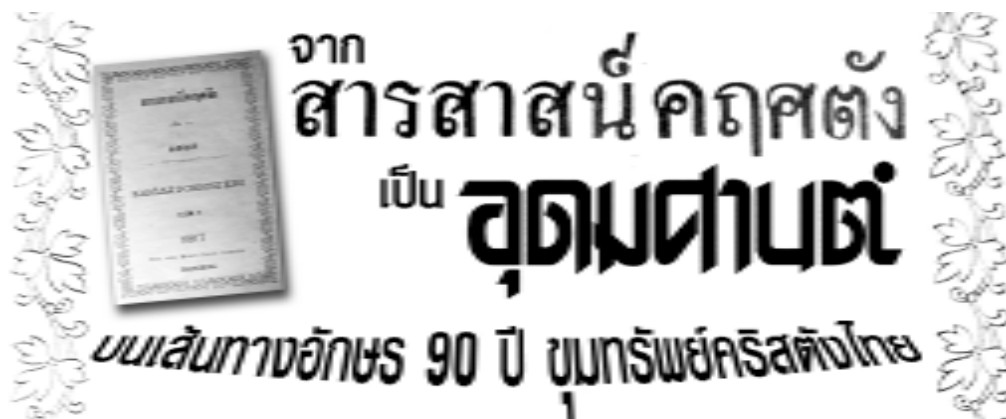
คุณพ่อวิชัยได้ไขปริศนาว่าที่ชื่อเล่นว่า “จ๊ับ” เพราะเป็น “คนที่ลืบ”

วันที่ไปเขมรครั้งนี้ ได้แต่ยิ้มทักทาย “เข่ามือ” ในขบวนแห่เท่านั้น

ยังมีศูนย์คณะเยสุอิต ที่ได้ช่วยเหลือคนพิการ พัฒนาศักยภาพ อาชีพ ซึ่งได้ทำมานานและได้ ช่วยเหลือคนพิการมากกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่ สาเหตุมาจากโดนกับระเบิด (Landmine) และ เวลานั่งรถไปไหนๆ ระหว่างทางจะเห็นคนหนุ่มๆ อยู่ในวัยที่มีพลังสร้างชาติบ้านเมือง ต้องกลายเป็นคนพิการ ช่างเป็นภาพที่น่าเศร้า และเมื่อ รู้ว่าสาเหตุที่เป็นอย่างนี้ ความเศร้ามันยัง สะเทือนใจพร้อมกับความน่าอัปยศต่อชาวโลก และน่าจะเป็นบทเรียนเล่มใหญ่ให้คนไทยวันนี้ กับความรู้สึกที่ว่า

“เขมรทำร้ายเขมรด้วยกันเอง!”

แต่มาถึงวันนี้ เขมรกำลังพัฒนา ทำให้ ท่องสังหารให้กลายเป็นแผ่นดินแห่งสันติ ส่วนประเทศไทยกำลังจะทำให้แผ่นดินไทย กลายเป็น “ทุ่งสังหาร” ไปเสียฉิบ! ☹

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

โฆษณา ผู้ร่วมเดินทาง

การทำงานหนังสือพิมพ์ นอกจากเนื้อหา ข่าวสาร บทความแล้ว สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือ “การโฆษณา” ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ และเอื้อประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย การโฆษณาสินค้าบางอย่าง ก็หวังผลประโยชน์ ให้ผู้อ่านได้ซื้อ หรือใช้บริการ ธุรกิจ แต่บางอย่างก็อาจจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ ให้บริษัทของตนเอง

ในสมัยปัจจุบันนี้ การโฆษณา มีความสลับซับซ้อนมา และแตกสาขาออกไปมากมาย สำหรับ “สารสาสน์” 90 ปี ขอนำโฆษณาต่างๆ ที่เคยลงในสารสาสน์ มาแบ่งปันให้รู้จักกัน บางอย่างก็กลายเป็นอดีตไปแล้ว บางอย่างก็เจริญรุ่งเรือง พัฒนาตนเองไป

อย่างไรก็ดี ขอถือโอกาสนี้ ขอบพระคุณ และเป็นผู้ร่วมเดินทางไปพร้อมกับ “สารสาสน์”

มัทธิว 12:9-13

...พระเยซูเจ้าเสด็จจากที่นั่นเข้าไปในศาลาธรรม ทรงพบชายมือลีบคนหนึ่ง
ประชาชนบางคนถามพระองค์ว่า “ธรรมเนียมบัญญัติอนุญาตให้รักษาโรคในวันสับบาโต
หรือไม่” ทั้งนี้เพื่อจะหาเหตุกล่าวโทษพระองค์ แต่พระองค์ทรงตอบเขาว่า
“ท่านใดมีแกะอยู่ตัวเดียว และแกะนั้นตกบ่อในวันสับบาโต เขาจะไม่ไปจับมันและ
อุ้มขึ้นมาดอกหรือ มนุษย์คนหนึ่งย่อมมีค่ากว่าแกะมากนัก ดังนั้น ธรรมเนียม
จึงอนุญาตให้ทำความดีในวันสับบาโตได้” แล้วพระองค์ตรัสกับชายผู้นั้นว่า “จง
เหยียดมือซิ” เขาจึงเหยียดมือ และมือนั้นก็กลับเป็นปกติเหมือนกับมืออีกข้างหนึ่ง

ตะเกียง

ชายคนหนึ่งเดินหลงทางในป่า พยายามหาทางออกจากป่า แต่ยิ่งเดินยิ่งรู้ว่า
หลงเข้าไปในป่าลึกมากขึ้น ตกค่ำมืดก็ยังเดินวกไปเวียนมาหาทางออกไม่พบ...
พอดีเหลือบเห็นแสงไฟริบหรืออยู่ไกลๆ จึงเดินไปตามแสงสว่างนั้น เมื่อพบชาย
คนที่ถือตะเกียง ชายคนหลงทางก็รีบเข้าไปหาพร้อมกับพูดว่า ดีใจที่ได้พบ ตอนนี้คุณ
(ชายคนถือตะเกียง) คงจะพาผมออกจากป่าได้

...ชายผู้ถือตะเกียงตอบว่า ตัวผมเองรู้ว่าผมมาจากหมู่บ้านไหน และตัวคุณ
เองก็รู้ว่า คุณมาจากหมู่บ้านไหน ตอนนี้เราทั้งสองหลงป่าด้วยกันทั้งคู่ แต่เมื่อ
เราข้อมูลของเราทั้งสองคนมารวมกัน เราคงหาทางออกจากป่านี้ได้...

...เมื่อได้ยินเช่นนี้ ชายคนแรกก็ยื่นหน้าเข้าไปใกล้ มองที่นัยน์ตาของชาย
คนถือตะเกียง และพบว่าเขาตาบอด... จึงถามว่า คุณตาบอดแล้วจะถือตะเกียง
ทำไม... ชายที่ถือตะเกียงก็ตอบว่า เพื่อคุณจะได้เห็นและมาหาผมไงล่ะ!

เรื่องเล่าข้างต้นนี้ แสดงการใช้พระพรสองประการคือข้อ ก. (information)
และ ข้อ ข. (understanding) ของชายสองคนนี้:

- + ชายคนตาบอด รู้ว่ามีคนพาเขาเข้าป่า และถูกทอดทิ้งไว้คนเดียว
แต่เนื่องจากเขาตาบอดจึงไม่รู้ทางเข้าทางออก รู้แต่ว่า
เขาอยู่ในป่า แต่ยังดีที่คนนำทางมอบตะเกียงให้เขาถือไว้
- + ชายคนตาดี เข้าป่าเอง แต่หลงป่า เพราะไม่เอาใจใส่ในการจดจำ
หนทางในป่า เขาหลงป่าเพราะความผิดพลาดของตนเอง
แต่ดีใจที่พบอีกคนที่มียะเกียง และตั้งความหวังว่า ผู้ที่ถือ

+ และเมื่อทั้งคู่ได้พบกัน รู้ความจริง (ข้อมูล) ตามความเป็นจริงพร้อมกัน (understanding) จึงรู้สภาพของตนทั้งคู่ว่า ข้อมูลความจริง และความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงของตนทั้งคู่ ก็ยังไม่สามารถช่วยเขาทั้งสองให้หาทางออกจากป่ากลับสู่บ้านของตนได้

+ หมายความว่า พระพร ข้อ ก. (information) และ ข้อ ข. (understanding) ยังไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตบนโลกนี้ เขายังต้องแสวงหาพระพรข้ออื่นๆ ต่อไปใน การแก้ปัญหา คือหาทางออกจากป่า

[illegible]

ก. ข้อมูล ความจริง (information) นำเราดูปัญหาของชีวิต อย่างตรงไปตรงมา ตามสภาพที่มันเกิดขึ้น และแก้ปัญหาตามความเป็นจริง
(ในข้อนี้ เรารู้ว่า เราทำอะไร?)

ข. การปรากฏที่ไม่ชัดของ
สิ่ง/สภาพ/เหตุการณ์ที่ชัดเจน } นำสู่ { การฟัง
 } { เรียนรู้ } ให้ { ความรู้
 } { สอน } { ความกระจ่างแจ้ง
 } { (understanding) }

ข. ความรู้ ความกระจ่างแจ้ง (understanding) นำเราทบทวนสำรวจประเด็นให้เข้าใจ และไตร่ตรองทางออกต่างๆ โดยข้อมูลเสริมที่ยังไม่ปรากฏ ด้วยการสอบถาม มองต่างมุม เพื่อแก้ไขปัญหาคือชีวิต (ในข้อนี้ เรารู้ว่า อะไร และอะไรบ้างที่เรายังไม่รู้)

นักบุญมารีย์ ชาวแม็กดาลา

(ศตวรรษที่ 1)

ฉลองวันที่ 22 กรกฎาคม

มารีย์ เป็นหญิงสาวที่อาศัยอยู่ที่เมืองแม็กดาลา ในแคว้นกาลิลี ได้เข้ามารับใช้และติดตามพระเยซูเจ้าหลังจากที่พระองค์ได้ทรงรักษาเธอให้หายจากโรคปีศาจสิงแล้ว...เธอจึงได้นำมสร้อยคำว่า ‘แม็กดาลา’ เพิ่มเติม ...บรรดาสตรีผู้ติดตามพระเยซูเจ้าหลังจากนั้น พระเยซูเจ้าเสด็จไปตามเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ทรงเทศน์สอนและประกาศข่าวดีถึงพระอาณาจักรของพระเจ้า อัครสาวกสิบสองคนอยู่กับพระองค์ รวมทั้งสตรีบางคนที่พระองค์ทรงรักษาให้พ้นจากปีศาจร้าย และหายจากโรคภัย เช่น มารีย์ ที่เรียกว่าชาวแม็กดาลา ซึ่งปีศาจเจ็ดตนได้ออกไปจากนาง (ลก 8:2)

มารีย์ผู้นี้ได้มีส่วนในการปลงพระศพของพระเยซูเจ้า และเป็นคนแรกที่ได้พบพระคริสตเจ้าหลังจากเสด็จกลับคืนชีพ...มารีย์ยังคงยืนร้องไห้อยู่นอกพระคูหา ขณะที่ร้องไห้นั้น นางก้มลงมองในพระคูหา ก็เห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่งอยู่ที่ที่เขาวางพระศพของพระเยซูเจ้าไว้...พระองค์ตรัสถามนางว่า “นางเอ๋ย ร้องไห้ทำไม กำลังเสาะหาผู้ใด” นาง (มารีย์ ชาวแม็กดาลา) คิดว่าพระองค์เป็นคนสวนจึงตอบว่า “นายเจ้าข้า ถ้าท่านนำพระองค์ไป ช่วยบอกดิฉันว่าท่านนำพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้ไปนำพระองค์กลับมา” พระเยซูเจ้าตรัสเรียกนางว่า “มารีย์” นางจึงหันไปทูลพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโบนิ” ซึ่งแปลว่า “พระอาจารย์” ...มารีย์ ชาวแม็กดาลา จึงไปแจ้งข่าวกับบรรดาศิษย์ว่า ‘ดิฉันได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว’ และเล่าเรื่องที่พระองค์ตรัสกับนาง (ยน 20:11-18)

ไม่มีเหตุผลและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะกล่าวว่ามารีย์ ชาวแม็กดาลาเป็นหญิงคนเดียวกับกับหญิงคนบาปคนนั้น ที่พระเยซูเจ้าได้ทรงประทานอภัยโทษให้ในบ้านของซิมมอนฟาริสี (ลก 7:36-50) หรือกับ ‘มารีย์’ น้องสาวของลาซารัสและมาร์ธาเลย และพระศาสนจักรตะวันออกได้เคารพให้เกียรติหญิงทั้งสามนี้โดยแยกกันต่างหาก

พิธีกรรมใหม่ของพระศาสนจักรได้พยายามชี้ให้เห็นว่า ‘นักบุญมารีย์ ชาวแม็กดาลา’ เป็นผู้โชคดีคนแรกที่ได้เป็นประจักษ์พยานถึงการกลับคืนชีพของพระคริสตเจ้าแก่บรรดาพี่น้อง และเป็นพระเยซูเจ้าเองที่ได้ส่งเธอไปบอกเรื่องนี้แก่บรรดาพี่น้องของพระองค์ด้วย

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า พระองค์โปรดให้นักบุญมารีย์ ชาวแม็กดาลา ได้ใกล้ชิด ติดตาม รับใช้พระองค์ อีกทั้งให้ท่าน ได้พบพระองค์ในวันกลับคืนพระชนมชีพอย่างรุ่งโรจน์ขอพระองค์โปรดคุ้มครองรักษาให้ข้าพเจ้าพ้นมารผจญ และให้ได้ติดตามรับใช้พระองค์จนวาระสุดท้ายของชีวิตด้วยเทอญ ✠

“อย่าด่าแข่งเลย”

“จงอวยพรแก่คนที่เกลียดชังท่าน จงให้พร อย่าด่าแข่งเลย จงชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความชื่นชมยินดี จงร้องไห้กับผู้ที่ร้องไห้ จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” (โรม 12:14-16)

นักบุญเปาโลเขียนจดหมายเตือนใจคริสตชนที่กรุงโรมดีมากเลย คริสตังทุกคนน่าจะได้อ่าน โดยเฉพาะบทที่ 12 นี้ ท่านอยากให้เราคริสตชนมีชีวิตใหม่เหมือนพระคริสตเจ้า เหมือนอย่างตัวท่านเองหลังจากที่ได้กลับใจแล้ว

เอาแค่อย่าด่าแข่งใครเลย ก็คิดว่าเราจะเป็นคนดีกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ก็เยอะเลย ใครไม่เคยด่าแข่งใครบ้างเลยหรือ ด่าแข่ง เกิดจาก โกรธ โมโห อารมณ์เสีย ไม่ชอบ ไม่พอใจ เกลียดชัง อิจฉา ฯลฯ เป็นบาป โดยปกติก็บาปเบา

คำ ก. ใช้ถ้อยคำว่าคนอื่นด้วยคำหยาบช้าเลวทราม ทุกภาษาแหละมีคำด่าอยู่มากมาย คงไม่ต้องยกตัวอย่าง นะครับ

แข่ง ก. กล่าวด้วยตั้งใจมุ่งร้าย เพื่อให้เขาเป็นเช่นนั้น แข่งชักหักกระดูก

ทั้งด่าทั้งแข่ง มันไม่ดีทั้งนั้นแหละ มันแสดงให้เห็นคนอื่นรู้ได้ว่า คนด่า คนแข่ง เป็นคนอย่างไร คงไม่มีใครชอบ ชมเชย สรรเสริญ เป็นแน่ บุญก็ไม่ได้ บาปอีกต่างหาก และเราเองก็ไม่มีฤทธิ์ที่จะให้คำด่าแข่ง ของเราเป็นเช่นนั้นจริงๆ ได้ สมมุติว่าถ้าทุกคนมีฤทธิ์ และคำด่าแข่งของเราเป็นจริงได้เราทุกคนก็คงกลายเป็นตัวสัตว์อะไรต่อมิอะไรไปแล้วเป็นแน่ หรือไม่ก็คงตายหลายๆ แบบไปแล้วด้วย คงไม่เหลือใครเลยเป็นแน่ นั่นนะซิ ทั้งๆ ที่เราไม่มีฤทธิ์แล้วไปแข่งเขาทำไมกันก็ไม่รู้ ใจ โหมเหี้ย

ถึงแม้เวลาเราทำผิดอะไร เราก็ไม่อยากให้ใครด่าแข่งเรา อยากให้เขาให้อภัยเรา พุดดีๆ กับเรา ก็เวลาที่คนอื่นทำอะไรไม่ดีกับเรา เราก็อภัยให้เขาไม่ได้หรือ พุดดีๆ กับเขาไม่ดีกว่าหรือ มิตรภาพก็ไม่เสีย ได้บุญกุศลอีกต่างหาก ใครๆ จะชมเราอีกด้วย รางวัลในสวรรค์ก็มากขึ้นอีกด้วย ได้กำไรหลายต่อเลย ดีกว่าเยอะเลยจริงไหม

พุดง่าย ฟังดูดี แต่จริงๆ มันยากมาก แต่ใครทำสิ่งที่ยากได้คือคนเก่งแท้ สมควรได้รับรางวัลเยอะทั้งในโลกนี้และในสวรรค์ด้วย ทำอะไรง่ายๆ ได้ก็ไม่เก่งจริงใช่ไหม ถึงแม้จะไรๆ มันจะยากสักแค่ไหนในชีวิตของเรา แต่ถ้าเราตั้งใจจริงๆ เอาจริงเอาจัง พร้อมกับขอพระช่วยด้วย ทุกสิ่งก็จะเป็นไปได้ และก็คนไม่ยากเกินไปด้วย พระพรหมทานของพระองค์ใจครับ

ฉะนั้น อย่าแก้ตัวว่านิสัยไม่ดีนี้มันติดเป็นนิสัยแล้ว นานแล้วแก้ไม่ได้ นั่นเป็นข้อแก้ตัว เราไม่อยากแก้แน่นอน หรือจะไปโทษคนอื่นก็ไม่ได้ทำให้เราเป็นคนดีขึ้นได้ดอก เช่นฉันติดยาบ้าเพราะเพื่อน นอกจากเราจะต้องพยายามเต็มที่ และต้องแก้ไขให้ได้โดยขอพระช่วยด้วย ทุกอย่างเป็นไปได้เสมอ คนบาปหลายคนก็กลายเป็นนักบุญไปแล้ว ขออย่าให้คนดีกลายเป็นคนไม่ดีไปได้ก็แล้วกัน ฉะนั้น จงตื่นเฝ้าระวัง และสวดภาวนาเสมอ ขออย่าให้เราแพ้การพจญ อาเมน

“รับน้อง”

“ยินดีต้อนรับ...” ผมยื่นมือไปให้กับคุณพ่อวราห์ใหม่จริงๆ แล้วอารมณ์นั้นต้องสวมกอด แต่ผมมานึกดูแล้วมันแปลกพิกล เมื่อเดินใกล้เข้ามาจึงตัดสินใจ ทำในสิ่งที่คิดว่าตรงใจที่สุด

การปิดปีพระสงฆ์จัดขึ้นตามแต่ละสังฆมณฑลจะพิจารณา ทั้งเรื่องของวันเวลาและกิจกรรมหลายๆ สังฆมณฑลพ่วงการบวชพระสงฆ์เข้าไปด้วย ผมมีโอกาสดำเนินทางไปร่วมงานปิดปีพระสงฆ์ที่สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี แถมพ่วงไปกับการสัมภาษณ์คุณพ่อสุวัฒน์ เหลืองสะอาด ผู้รับผิดชอบงานสังคมพัฒนาของสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี และยังรั้งตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนาสังคมสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ได้ไปร่วมแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลระหว่างทีมสงฆ์หนุ่ม กับทีมสงฆ์อาวุโสและสงฆ์สังฆมณฑลอื่นนี่ก็เอือมครึ้ม เพราะว่าอยู่ที่ทีมอาวุโสไปซะแล้ว (ฮา) และปิดท้ายด้วยการบวชพระสงฆ์ใหม่ 1 องค์ ของสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีนี้เอง

งานบวชพระสงฆ์ที่ผมร่วมมาก็มากหลายครั้งมันรู้สึกนาน เป็นพิธีรีตอง จนเราอาจจะล้าที่จะติดตามพิธีกรรมอย่างตั้งใจ แต่แปลกงานบวชพระสงฆ์ล่าสุดผมกลับได้ข้อคิดหลายอย่าง ผมจะลองแยกเป็นข้อๆ เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้ติดตามและเข้าใจได้ง่ายๆ แล้วกัน

1. เป็นการบวชที่ให้ความสำคัญกับพ่อแม่ของผู้บวช

ตามปกติแล้วพ่อแม่ของผู้บวชจะได้มีโอกาสถือชวดกาชูลา แห่เข้ามาและเอาไปส่ง ผมไม่แน่ใจว่าสังฆมณฑลอื่นทำแบบเดียวกันหรือเปล่า แต่ที่น่าประทับใจสำหรับผมในวันนี้ก็คือ ผู้บวชมาไหว้ลาพ่อแม่ของตน ญาติพี่น้องและผู้มีพระคุณ

เมื่อเราบวช เราก็อุทิศตนทั้งครบให้กับพระศาสนจักร เราก็ไปสังกัดครอบครัวสงฆ์ของสังฆมณฑลนั้นๆ แต่เรามาจากพ่อแม่ของเรา ผมชอบที่เห็นภาพของความกตัญญู และผมยังแอบมองพ่อแม่ของพระสงฆ์คนที่บวชในวันนั้น ผมชอบเห็นรอยยิ้ม ความปลื้มใจ แต่มันมาพร้อมกับ

ความเสียสละด้วยเช่นเดียวกัน ของพ่อแม่ ของ พระสงฆ์

2. คนที่เตรียมตัวอย่างโชกโชนและถูก ทดลองเท่าไร เขาก็เปิดใจและหนักแน่นในความเชื่อ เท่านั้น

ผมใช้เวลาตั้งแต่บ้านเณรเล็กถึงวันบวช 16 ปี อันนี้ถือว่านานแล้ว แต่ก็เป็นไปตามขั้นตอน เรื่อยๆ ไม่หลุดขั้นตอน ไม่พลิกโผมากนัก แต่ สังฆานุกรท่านนี้ใช้เวลาทั้งหมดเพื่อเตรียมตัวถึง 19 ปี (ทนอีกหน่อยอาจจะฉลอง 25 ปีสำหรับการเป็นเณร...ฮา) ผมอ่านประวัติชีวิตของเขา การ ทดลองและความยากลำบากต่างๆ ผมมั่นใจว่า ทั้งหมดคือการเตรียมของพระ เพื่อพระสงฆ์ องค์หนึ่งจะได้เชื่อและหนักแน่นในการเลือกนั้น

3. งานบวชทำให้เราพบว่าเรามีเพื่อนแท้ อยู่มากมาย แม้ว่าเพื่อนเหล่านั้นในวันที่ผ่านเลย จะ ห่างหายกันไปบ้างก็ตาม

คุณพ่อน้องๆ ที่เพิ่งบวชนับนิ้วดูแล้ว เกินครับ คือเกินนิ้วมือทั้งสิบ ผมห่างจากพวกเขา 10 ปีขึ้นไป แต่ภาพที่เห็นในวันบวชคือ เพื่อนๆ ของ คุณพ่อบวชใหม่มากันเยอะมาก พวกเขาเดินทาง มาร่วมกัน มาให้กำลังใจกัน ผมเห็นรอยยิ้ม คำทักทาย หยอกล้อ พุดคุย เหตุการณ์ในอดีต ของผมย้อนกลับมาอีก ผมเชื่อแน่ว่าเพื่อน พระสงฆ์เหล่านี้แหละคือเพื่อนแท้ แม้ว้นข้างหน้า โอกาสแบบนี้จะน้อยลง ทุกคนจะมีงานที่รออยู่ มีสัตบุรุษให้อภิบาล มีสนามงานให้แพร่ธรรม แต่ความเป็นเพื่อนจะไม่จางหายไป เพื่อนแท้ เหล่านี้ละครับ ในวันที่เราต้องเจอทดสอบใหม่ ในการเป็นพระสงฆ์ พวกเขาจะอยู่กับเรา ไม่ว่า ระยะทางจะไกลกันเพียงใดก็ตาม

4. ไม่มีใครอยู่เบื้องหลังเหตุการณ์สำคัญ และยิ่งใหญ่...ถ้าไม่ใช่พระเจ้า

ผมคิดว่าพระเจ้ามีวิธีบอกกับชีวิตของคน

ชีวิตคนเล็กๆ ผ่าน เรื่องราวหลากหลาย เคยคิดจะล้มลง และ ละทิ้งทางสายนี้ แต่ เหมือนมีบางอย่าง มาจูงดึงเอาไว้ เป็น ไปไม่ได้หรอกครับ ถ้าไม่มีพระเจ้าใน

ชีวิตของเรา ถ้าพระเจ้าไม่เลือกและปรารถนาใช้ พระสงฆ์เป็นเครื่องมือ

ผมชอบที่คณะนักขับร้องได้เลือกเพลง “พระเจ้าดีต่อฉัน” แม้ว่าจะเป็นเพลงของพี่น้อง คริสเตียนก็ตาม เนื้อความของมันช่างเหมาะสม และกินใจ “हेतुใดพระคริสต์ทรงดีต่อฉัน ในวันที่ฉันล้มลง...ช่วยให้ฉันผ่านพ้นและใจร้องบอก กับฉันว่า...พระเจ้าดีต่อฉัน และพระองค์ทรงเติมฉัน ในวันที่อ่อนล้า แต่ทรงทันเวลาเสมอ...ไม่ช้า และ ไม่สาย ไม่รีบร้อน ตามใจฉัน ทรงดี ดีต่อฉัน และ ทรงทันเวลาเสมอ” (เพลงพระเจ้าดีต่อฉัน)

ผมจับมือคุณพ่อใหม่และบอกว่า “ยินดี ต้อนรับ...” ไม่ใช่เพราะว่าคุณพ่อจะมาร่วมงาน ในส่วนของการประสานงานสื่อมวลชนในระดับ สังฆมณฑล ผมยินดีต้อนรับคุณพ่อเข้ามาในวิถี ชีวิตพระสงฆ์ที่พระเจ้าดีต่อเราเสมอ ผมยินดี ต้อนรับที่คุณพ่อได้เลือกชีวิตแบบนี้ และยืนยัน ให้พี่น้องสัตบุรุษและผู้คนอีกเป็นจำนวนมากที่ไป ร่วมงาน ได้เห็นว่า พระเจ้ามีจริง และพระองค์ ประทับอยู่ในชีวิตของเรา

(หมายเหตุ : แรบบันดาลใจจากงานบวช เป็นพระสงฆ์ของสังฆานุกรยอห์น บัปติสตา อมรกิจ พรหมภักดี สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี วันที่ 26 มิถุนายน 2010)

วัฒนธรรมไทยในวันนี้

หากคนไทยด้วยกันหันมาถามกันว่า วิธีชีวิตวัฒนธรรมไทยของเราในวันนี้เป็นอย่างไร เมื่อปรากฏการณ์ทางสังคมแสดงออกมาให้เห็นเช่นในปัจจุบันนี้ คุณจะขัดแย้งและนั่นมันมีความหมายบอกบ่งถึงอะไร

“วัฒน - ธรรม” คำนี้มีผู้แปลไว้มากมายหลายความหมาย แต่ผมชอบใจในทำนองของคำแปลนี้ นั่นคือ ธรรม หมายถึงข้อควรปฏิบัติ และ วัฒน หมายถึงเจริญก้าวหน้า รุ่งเรืองถาวร รวมความก็คือ “ข้อควรประพฤติปฏิบัติร่วมกันอันนำความเจริญก้าวหน้าและรุ่งเรืองถาวรมาให้”

ตามบริบทไทยในเมืองพุทธศาสนา ความหมายดังกล่าวย่อมมีนัยยะที่แฝงไว้ให้เทียบกับการประพฤติบำเพ็ญเบญจศีลและเบญจธรรมอันเป็นหลักธรรมพื้นฐานของพี่น้องพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย

เบญจศีลอันเป็นข้อห้าม 5 ประการได้แก่ ห้ามฆ่าสัตว์ ห้ามลักทรัพย์ ห้ามประพฤติดีกาม ห้ามพูดเท็จ และห้ามเสพสุราเมรัย ส่วนเบญจ-

ธรรมอันเป็นข้อปฏิบัติ 5 ประการที่สอดคล้องคู่ขนานกันนั้นได้แก่ เมตตา กรุณา
สัทมาอาชีวะ สारวณิกาม วาจาสุตยและสติสัมปชัญญะ

ในเมื่อทั้งข้อห้ามและข้อปฏิบัติเป็นจิตสำนึกทางศีลธรรมของชาวพุทธทั้งประเทศ
แล้วปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยของเราทุกวันนี้ จะเป็น
เครื่องหมายแห่งกาลเวลาหรือสัญญาณเตือนถึงอะไรในแง่วัฒนธรรมทางศาสนา

ปัจจุบันพี่น้องชาวพุทธมีจำนวนสมาชิกถึง 94.07% ในขณะที่มีอิสลามิกชน
จำนวน 4.60% และศาสนิกอื่นอีก 3 ศาสนาได้แก่คริสต์ พราหมณ์-ฮินดู และซิกข์
จำนวน 1.33% (ข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2546) ทั้งห้าศาสนาทางการของ
ประเทศไทยนี้จะมีบทบาทร่วมกันอย่างไรในการช่วยกันฟื้นฟูและกอบกู้สถานการณ์
ความเหลื่อมล้ำและรุนแรงในสังคมไทยของเรา เพื่อให้เกิด ความร่มเย็นเป็นสุข มี
ความยุติธรรมและสันติทั่วทุกคน

ประเด็นวัฒนธรรมไทยในวันนี้จึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่ศาสนิกทุกศาสนาจะต้อง
ใส่ใจประพฤติปฏิบัติด้วยความจริงใจและจริงจังอย่างยั่งยืนแท้จริง

ถึงจะมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีสถาบันทางวัฒนธรรมระดับกระทรวง และ
ประกาศนโยบายระดับประเทศ แต่ทว่าข้อสังเกตที่ควรจะต้องใส่ใจมองเป็นพิเศษก็คือวิถี
ชีวิตวัฒนธรรมไทยในระดับชาวบ้านทั่วประเทศนั้นกำลังเป็นอย่างไรกันอยู่

ความเป็นจริงในชีวิตประจำวันย่อมเป็นข้อมูลข้อเท็จจริงที่สำคัญและถูกต้อง
มากกว่าข้ออ้างอิงอื่นใด เพราะความจริงที่ถูกต้องย่อมไม่ขัดแย้งกับสิ่งที่เกิดขึ้นตาม
สถานการณ์จริงในตัวมันเอง หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่าสถานการณ์จริงบอกความจริงได้
มากกว่าคำพูดคำเล่าที่อ้างอิงถึงมัน

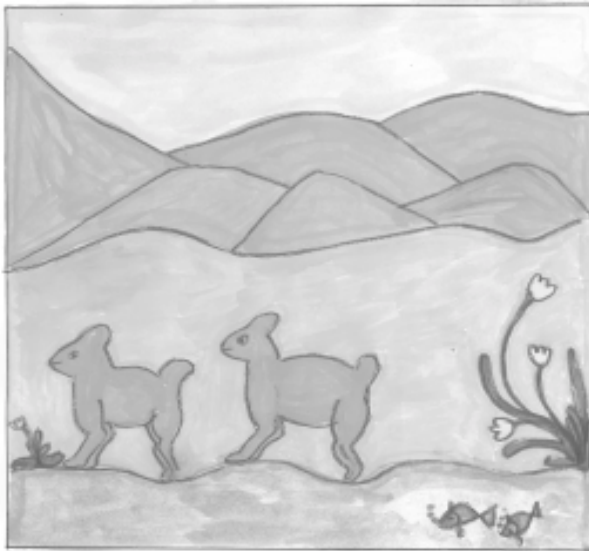
เมื่อสถานการณ์ที่เป็นจริงของการสลายการชุมนุมที่ผ่านมามีผู้ตาย นั้น
หมายถึงย่อมมีผู้ฆ่า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธที่เชื่อในเรื่องกรรมย่อมบอกได้ว่า
กรรมใดใครทำ กรรมนั้นย่อมตอบสนองผู้กระทำ

เบญจศีลเบญจธรรมในข้อที่หนึ่งคู่ที่หนึ่ง เป็นเครื่องยืนยันว่าใครคิดใครถูกจาก
กรรมหรือการกระทำของผู้นั้นๆ และทำให้มั่นใจว่าการอ้างถึงข้อกฎหมายหรือ
ข้อมูลข้อเท็จจริงหรือการรายงานด้วยซ้ำไป

ถึงที่สุดและสำคัญที่สุดก็ต้องกลับมาถามอีกว่า กฎแห่งกรรมตามหลัก
เบญจศีลเบญจธรรมนั้น ชาวไทยทั่วไปพากันประพฤติปฏิบัติได้มาตรฐานเพียงพอ
สมกับเป็นวัฒนธรรมไทยในวิถีชีวิตประจำวันที่แท้จริงของคนไทยทุกวันนี้แล้ว
หรือยัง ☸

“ซ่อม (เส้นทาง-รัก)”

ถนนสายนี้ทอดสู่ทุ่งหญ้าของฝูงแกะ

ท้องฟ้าวันนี้เป็นสีครามสดใส และฉันเองไม่ค่อยได้ออกไปนอกบ้านนัก หลังสวดภาวนาตอนเช้า รู้สึกว่าจิตใจอึมเิบ และเต็มไปด้วยความปิติยินดี แสงแดดส่องผ่านกระจกหน้าต่างด้านทิศตะวันออก ฉันเปิดผ้าม่านเพื่อให้แสงสว่างส่องมาที่โต๊ะที่นั่งอยู่

แม้ทอดปลาหม้อ และทอดปลาร้า กับผักอีกชนิดหน้อย เราอยู่กันสองคนจึงไม่ค่อยยุ่งยากกับความป็นอยู่นัก

โครงการชุดอ่างน้ำบนเนื้อที่สองพันไร่ทำให้รถชนดินวิ่งผ่านบ้านทุกวัน แต่เมื่อโครงการนี้เสร็จก็หมายถึงว่าระบบชลประทานในตำบลของเราจะดีขึ้น เพราะอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของเรา ซึ่งเราต้องพึ่งพาน้ำ และเราก็พบปัญหาฝนแล้งบ้าง น้ำท่วมบ้าง มาโดยตลอด

เมื่อวานฉันได้ขี่จักรยานออกไปที่ทุ่งนาและเห็นว่านาหลายแปลงปลูกต้นปอเทือง ซึ่งกำลังออกดอกจนทุ่งแห่งนั้นเหลืองอร่าม และส่งกลิ่นหอมฟุ้ง (ปอเทือง...เป็นพืชตระกูลถั่ว นิยมปลูกเพื่อบำรุงดิน) และถนนสายเล็กๆ ที่ทอดจากหมู่บ้านของฉันไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่งราวสองกิโลเมตร กำลังถูกปูด้วยคอนกรีต

หมู่บ้านของเราเงียบสงบดี และฉันเองก็รู้สึกว่าชีวิตที่อยู่อย่างสงบนั้นดีอย่างไร ฉันได้เรียนรู้เรื่องราวเล็กน้อย อย่างเรื่องของการอยู่อย่างไว้ใจพระ แต่การจะอยู่อย่างนี้ได้ก็ต้องยอมรับต่อว่าเราอ่อนแอ และมีข้อบกพร่องมากมาย

ท้องฟ้ายังคงแจ่มใส แม้ว่าวันนี้แดดหน้าแล้งจะแรงมาก แต่ที่ได้ดูยังมีสายลมเย็นธรรมชาติที่งดงามได้หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ ให้ชุ่มชื้น เพียงแค่เราจะเอียงหูฟังเสียงกระซิบบอกทาง หรือถนนสายหนึ่งที่จะพาเราไปสู่ทุ่งหญ้าอันอุดมสมบูรณ์ แต่เมื่อเราหลงทางเสียงกระซิบนั้นจะดังขึ้นเพื่อจะเรียกเรากลับคืนสู่ฝูงแกะ และกลับคอกพร้อมหน้ากันเมื่อพระอาทิตย์เริ่มตกดิน ☺

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง ผลิตจากอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า “STONHARD” ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอรัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

Da Da Sound

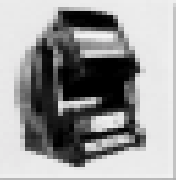
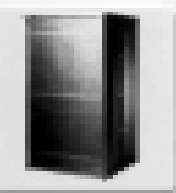
บริษัท ดาดาดาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและจัดโต๊ะบวงสรวง ครอบวงสรวง
เครื่องดนตรีและเครื่องเสียง

ด้านสถานที่คือสถานที่จัดงานแต่งงานแบบทุกประเภท
ฮอลล์ โรงแรมฮิลตัน โรงแรมเชียงใหม่ Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานคืนแค้น
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชานิยมพิเศษ
งานเปิดตัว และงาน Entertainment จัดเลี้ยงทั่วไป
พิธีเปิดบุญบั้งไฟในงานสงกรานต์
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
ขอเปิดโอกาสให้บริการแก่ลูกค้าทุกท่าน
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ที่ตั้ง :
ซอยสุขุมวิท - ซอย 35 ซอย 35 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110
โทร. 0-2434-4020 โทร. โทรสาร 0-2434-0812 WWW.dadadownload.com
E-Mail : dadadownload@dadadownload.com, dadadownload@dadadownload.com

Donnerstag, 1. April 2010 14:00

Is a Funding Library established within your institution? If so, please provide details of the funding source, the funding amount, and the funding period.

In a Computer Lab (Reinigungsraum) nachmittags (PC) am 14.01.2019, Reinigungsraum (Reinigungsraum) am 14.01.2019

Temporibus quoque Martini de Tourni
fideliterque assidue procurantibus
studiorumque suorum laudem et
honorem.

International Journal of Health Services, Inc.
P.O. Box 13460 • Tampa, FL 33611-0460

Revised: 4-2010-2010-02 Issues: 0-2010-2010

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՀԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԻ

mailto:info@www.gutenberg.org.uk E-mail: webmaster@www.gutenberg.org.uk

ของฝากจาก “การสื่อสารอย่างสันติ (กรุณา)”

ตลอดระยะเวลาที่ผมมีโอกาสเรียนรู้และเป็นวิทยากรฝึกปฏิบัติ “การสื่อสารอย่างสันติ” หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “การสื่อสารด้วยความกรุณา” (Compassionate Communication) ผมได้ยินได้ฟังสิ่งที่มีประโยชน์มากมายจนอยากแบ่งปันเป็นของฝากให้กับท่านผู้อ่านทุกท่าน

อยากให้ความเข้าใจคนอื่นทำได้อย่างไร

เมื่อเรามีความตั้งใจอยากช่วยคนอื่นโดยการให้ความเข้าใจเขา เราอาจทำได้โดยการรับฟัง ค้นหา และพูดความรู้สึก ความต้องการของเขาออกมาให้เขาได้ยินโดยปราศจากการตัดสิน แนะนำ สั่งสอน วิจารณ์ กล่าวโทษ พูดให้ดูดี... เช่น เมื่อฟังเพื่อนคนหนึ่งเสียใจร้องไห้เพราะแฟนหนุ่มที่คบกันมา 4-5 ปี จนใกล้จะแต่งงานกันแล้วไปมีหญิงอื่น เราอาจพูดว่า “เธอรู้สึกเจ็บปวด...” “เธอต้องการกำลังใจ” แทนจนครบ สิ่งสำคัญคือความตั้งใจและความเห็นอกเห็นใจของเราที่อยากช่วยไม่ใช่เทคนิควิธีการที่เราพูด

ในการใช้ชีวิตหรือทำงานเป็นกลุ่ม จะสามารถให้ความเข้าใจกันได้อย่างไร

เมื่อเราอยากให้ความเข้าใจกันในชีวิตกลุ่มหรือหมู่คณะ เราเรียกวิธีการนี้ว่า “กลุ่มให้ความเข้าใจ” โดยเริ่มจากการฟัง ค้นหา และพูดความรู้สึก ความต้องการของเขาออกมาให้เขาได้ยินโดยปราศจากการตัดสิน แนะนำ สั่งสอน ฯลฯ เช่นเดียวกับการให้ความเข้าใจคนอื่น

นอกนั้นอาจทวนคำพูดหรือประโยคที่เราได้ยินจากเขา หรือบอกกับเขาว่า เราเข้าใจสิ่งที่เขาพูดว่าอย่างไร วิธีการนี้จะช่วยให้เขารู้สึกว่าได้รับความเข้าใจ และผู้ร่วมกลุ่มทั้งหมดก็เป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ผู้คนที่มีโอกาสฝึก “กลุ่มให้ความเข้าใจ” ส่วนใหญ่เล่าให้ฟังว่าพวกเขาชอบวิธีการนี้มากเพราะช่วยให้รู้สึกสบายใจ โล่งใจ เข้าใจตนเองมากขึ้น และยังรู้สึกได้รับความเข้าใจ ได้เห็นใจซึ่งกันและกันมากขึ้น

ชายคนหนึ่งทุ่มเททำงานเพื่อส่วนรวมหาหมรุ่งหามคำอยู่ 2 อาทิตย์ เมื่องานผ่านไป เขาได้ยินเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งพูดว่างานที่เขาทำไม่ได้มาตรฐาน... เขาเล่าเรื่องนี้ในกลุ่มให้ความเข้าใจซึ่งช่วยรับฟังและสะท้อนความรู้สึกเสียใจ ผิดหวัง ต้องการกำลังใจ และความมีคุณค่า เขารู้สึกผ่อนคลายเพราะได้รับความเข้าใจ และมีกำลังใจทำงานต่อไปอย่างเต็มความสามารถ

เมื่อรู้สึกว่าไม่มีใครรัก ไม่มีเข้าใจ ทำอย่างไรดี

คำถามเรื่อง “เมื่อไม่มีใครรักทำอย่างไรดี” มีคนเขียนมาถามอยู่หลายครั้งครับ ผมเลยเขียนตอบไปว่า

“เรารักเค้า เค้าไม่รักเรา และเค้ารักเรา เราไม่รักเค้า เป็นธรรมดาของชีวิต เพื่อนที่รักเราก็มียังมี พ่อแม่ญาติพี่น้องที่รักเราก็มียังมี... แล้วถ้าเพื่อนก็ทิ้ง พ่อแม่ญาติพี่น้องก็คาล่ะ จะทำอย่างไร... ก็ให้ความรักตัวเองเสียเลย หรือจะทำสมาธิภาวนา หรือขอจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เรานับถือช่วยเติมเต็มความรักให้เรา... หรือไม่ก็ขอมอบความรักให้คนอื่นเสียเลยจะเป็นไรไปครับ”

นอกนั้นผมเขียนให้กำลังใจน้องคนหนึ่งไว้ว่า “เพราะบางครั้งหัวใจต้องการรัก จนยอมแลกความเจ็บและบอบช้ำ เพียงเพื่อได้รักที่หวังใจ... ถ้าวันหนึ่งเติมเต็มรักให้ตนได้ คงอิสระที่จะรัก... อิสระจากความเจ็บ และบอบช้ำ... ขอให้กำลังใจครับ”

สิ่งที่ผมเขียนตอบนี้ได้มาจากการปฏิบัติเรื่องการ “ให้ความเข้าใจตนเอง” (Self Empathy) ซึ่งเริ่มต้นด้วยการใช้เวลาสำรวจความรู้สึกและความต้องการในส่วนลึก เช่น รู้สึกเจ็บปวด เพราะต้องการความรักแต่ไม่ได้รับความรัก

โดยทั่วไป ผู้คนมักแสวงหาความรักจากคนอื่น จากภายนอก ซึ่งเราอาจพบความจริงที่ว่า เราอาจขอความรักได้ แต่เราไม่สามารถควบคุมให้ใครมารักเราได้ การยึดติดกับตัวบุคคลว่าเธอหรือเขาคงนั่นเท่านั้นที่จะเติมเต็มความรักให้เราได้ อาจนำมาซึ่งความเจ็บปวด ผิดหวัง และความรุนแรงต่อตนเองและต่อเธอหรือเขาคงนั่นได้เมื่อไม่สมหวัง

แน่นอนครับ เราอาจขอความรักความเข้าใจจากคนที่รักเราได้ อย่างไรก็ตามเราพบว่า ไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถจะรักและเข้าใจเราได้ทุกกรณีและตลอดเวลา... อย่างเช่น ถ้าเราเศร้าเสียใจ ต้องการความรักตอนตี 3 ของทุกคืนแล้วเราก็มักโทรไปหาเพื่อนสนิทของเราคงหนึ่ง ถ้าเป็นอย่างนี้ทุกคืนๆ เราคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นครับ? เป็นที่น่าสงสัยว่า เรายังคงได้รับความรักความเข้าใจหรือไม่?

การให้ความเข้าใจตนเองจึงมีความจำเป็นสำหรับชีวิตของเรา เราสามารถเติมเต็มความรัก ความเข้าใจ หรือความต้องการในส่วนลึกอื่นๆ ที่ขาดหายไป... โดยอาจทำได้หลายอย่างเช่น การแบ่งปันความรู้สึกและความต้องการกับเพื่อนที่ยินดีรับฟัง การเขียนจดหมายรักถึงตนเอง การภาวนาเพื่อขอพระเยซูเจ้าช่วยเติมเต็มความรัก ความเข้าใจ หรือความต้องการต่างๆ ที่ขาดหายไป

ขอเรื่องแล้วไม่ได้รับตามต้องการอยู่บ่อยๆ จนเอือมระอาแล้ว ทำอย่างไรดี

การขอเรื่องนั้นไม่ได้หมายความว่าเราได้ตามความต้องการเสมอไป เพราะการขอเรื่องนั้นแตกต่างจากคำสั่ง การขอเรื่องให้ใครช่วยอะไรนั้นหมายความว่า เรามีอิสระที่จะปฏิเสธคำขอเรื่องของเราได้

เมื่อเรายังมีความจำเป็นและต้องการความช่วยเหลือ เราอาจเปิดใจพูดคุยปรึกษากับเขาว่าเราต้องการความช่วยเหลือเรื่องอะไรบ้าง เป็นไปได้ว่า เขาอาจให้ความช่วยเหลือเราอย่างอื่นแทนก็ได้ หรือถ้าเขาช่วยเราไม่ได้จริงๆ เรามีทางเลือกอื่นๆ เช่น เราอาจขอความช่วยเหลือจากคนอื่นที่ยินดีช่วยเราแทนก็ได้

การสื่อสารอย่างสันติกล่าวถึงเรื่องการขอเรื่องแล้วไม่ได้รับว่าเปรียบเสมือนกับว่า “เราไปหาซื้อคอมพิวเตอร์จากร้านขายไก่” เราคิดว่าเราจะได้คอมพิวเตอร์จากร้านค้าขายไก่หรือไม่ หรืออาจเปรียบเทียบในทางกลับกันว่า “เราไปหาซื้อไก่จากร้านคอมพิวเตอร์” แล้วเราจะได้ไก่ตามที่เราร้องขอหรือไม่???

เมื่อเราพบว่าเราไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากคนหนึ่งได้ เราอาจขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น หรืออาจหาวิธีการอื่นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของเราได้

ค้นพบความงดงาม (ที่ซ่อนอยู่) จากคำตำหนิ ตัดสินตนเองและคนอื่น

ดูเหมือนว่าในคำตำหนิ คำตัดสินที่เรามีต่อตนเองและคนอื่นนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราอยู่บ่อยๆ และเราอาจรู้สึกไม่สบายใจกับคำตำหนิ คำตัดสินเหล่านี้ เช่น “ฉันเป็นคนไม่ดี ทำงานไม่ได้เรื่อง” “เขาเป็นคนไม่จริงใจเลย ไร้ใจไม่ได้”

คำตำหนิ คำตัดสินตนเองและคนอื่นนั้นมีคุณค่าอันงดงามซ่อนอยู่ การค้นหาคุณค่าที่ซ่อนอยู่นี้จะช่วยให้เราก้าวพ้นคำตัดสินตนเองและตัดสินคนอื่นได้

อย่างเช่นประโยคที่ว่า “ฉันเป็นคนไม่ดี ทำงานไม่ได้เรื่อง” อาจเป็นเพราะเราให้คุณค่ากับประสิทธิภาพ ความวางใจในตนเอง หรือประโยคที่ว่า “เขาเป็นคนไม่จริงใจเลย ไร้ใจไม่ได้” อาจมาจากการให้คุณค่ากับความจริงใจ ความซื่อตรง

เมื่อได้ยินคำพูดจิตใจหรือกระทบใจ จะตอบกลับอย่างไร

ผู้คนจำนวนไม่น้อยเลือกวิธีการตอบโต้คำพูดทางลบที่กระทบใจด้วยถ้อยคำที่รุนแรง ในขณะที่ผู้คนอีกมากมายนเลือกการเก็บความขุ่นเคืองไว้ในใจเพราะคิดว่าจะไม่ก่อให้เกิดปัญหา

แทนการตอบโต้อย่างรุนแรงหรือการเจ็บเบียดยอมจำนนเก็บความเจ็บขุ่นเคืองไว้ในใจ เราอาจเลือกการบอกความรู้สึกและความต้องการในส่วนลึกของเราแก่เขาเมื่อเราได้รับฟังคำจิตใจหรือกระทบใจนั้น

เช่น “น้องรู้สึกไม่สบายใจนะ น้องต้องการความเข้าใจ” “เรารู้สึกลำบากใจนะ เราต้องการความช่วยเหลือ” “พี่กังวลใจ และต้องการการรับฟังนะ”

ถ้าเรายังไม่แน่ใจว่าจะพูดดีไหม อาจให้ความเข้าใจตนเองในใจด้วยการบอกความรู้สึก ความต้องการเหล่านี้ในใจของเรา หรือขอให้คนอื่นช่วยรับฟังเราแทน นอกนั้นเรายังมีทางเลือกอื่นๆ อีกมาก อย่างเช่น เราอาจให้ความเข้าใจเขาในใจก็ได้ เช่น เขากำลังโกรธ และต้องการการรับฟัง

เป็นคนกลางด้วยความจำเป็นเพราะคู่ขัดแย้งมาปรึกษาด้วย

สิ่งสำคัญที่คนกลางจะช่วยให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทำได้โดยการฟังอย่างใส่ใจและการค้นหาคุณค่าหรือความต้องการในส่วนลึกของฝ่ายหนึ่งไปให้ฝ่ายที่สองได้พูดทวนคุณค่าหรือความต้องการนี้ และทำเช่นเดียวกันคือรับฟังและค้นหาความต้องการ(คุณค่า)ของฝ่ายที่สองและนำมาให้ฝ่ายที่หนึ่งพูดทวน

ตัวอย่างเช่น ครอบครัวหนึ่งเกิดความขัดแย้งขึ้นคือ พ่ออยากให้ลูก 2 คนเรียนพิเศษวันหยุดเสาร์และอาทิตย์ ส่วนแม่อยากให้ลูกพักผ่อนในวันหยุด คนกลางหาความรู้สึกและความต้องการของพ่อซึ่งเป็นห่วงลูก กลัวลูกเรียนไม่ทันเพื่อน พ่อให้คุณค่ากับความมั่นคงในชีวิต ส่วนแม่เห็นลูกเรียนหนักวันธรรมดาแล้วรู้สึกเป็นห่วงกลัวลูกพักผ่อนไม่เพียงพอ แม่ให้คุณค่ากับการสุขภาพ เมื่อทั้งสองฝ่ายทวนความต้องการของกันและกันแล้วพบว่าวิธีการมากมายที่จะช่วยให้ความต้องการหรือคุณค่าของทั้งสองฝ่ายได้รับการตอบสนอง ที่สุดพ่อและแม่ตกลงกันว่า จะให้ลูกพักผ่อนวันอาทิตย์ และให้ลูกเรียนวันเสาร์โดยให้เลือกตามความสนใจของลูก

ให้ความช่วยเหลืออย่างไรที่ไม่ทำให้ตัวเองซ้ำใจ

เมื่อเราให้ความช่วยเหลือใคร แม้เราจะไม่หวังผลตอบแทนอะไร เราก็อาจเสียใจได้ ถ้ารู้ว่าเขาไม่เห็นคุณค่าความช่วยเหลือที่เราหยิบยื่นให้บางครั้งกลับเห็นว่าเป็นหน้าที่ที่เราต้องทำให้เขาเสียด้วยซ้ำไป

การสื่อสารอย่างสันติจึงเสนอวิธีการ “เกาะประตู่” การเกาะประตู่นี้เปรียบเหมือนการขออนุญาตช่วยเขา เพื่อให้เราแน่ใจว่าเขาต้องการความช่วยเหลือ เช่น เราอาจพูดว่า “ผมอยากช่วยครับ ไม่ทราบว่า คุณต้องการความช่วยเหลือไหมครับ” เขาจะเป็นคนเปิดประตูให้เราเข้าไปช่วยเขาหรือไม่ก็ได้ และเมื่อเขาเป็นคนขอให้เราช่วยเขาเช่นนี้ การเห็นคุณค่าในความช่วยเหลือที่เราให้กับเขาจะแตกต่างจากความช่วยเหลือที่เขาไม่ได้เป็นฝ่ายขอจากเรา

ตกเตือนหรือบอกความในใจคนใกล้ชิดอย่างไรดี

บ่อยครั้งการตกเตือนคนใกล้ชิดรอบตัวเราเป็นเรื่องที่นำความลำบากใจมาให้ เพราะเรากลัวหรือกลัวว่าถ้าพูดอะไรไปแล้วจะกระทบต่อความสัมพันธ์ ทำให้เรายอมทนกับความอึดอัดไม่สบายใจกับคำพูดหรือการกระทำของเขา

การพูดบอกโดยให้ข้อสังเกตอย่างชัดเจนโดยปราศจากการตัดสิน ดีความ กล่าวโทษ วิจารณ์ ฯลฯ บอกเจตนาหรือความต้องการของเรา และขอร้องอย่างชัดเจนช่วยให้เราแน่ใจได้ว่า เราสามารถบอกความในใจกับเขาได้และยังรักษาความสัมพันธ์ได้อีกด้วย

อย่างเช่น “ในช่วงหนึ่งอาทิตย์ที่ผ่านมา ฉันเห็นปากกาและยางลบของฉันวางอยู่บนโต๊ะทำงานของเธอ (สังเกตอย่างชัดเจนโดยปราศจากการตัดสิน) ฉันรู้สึกหงุดหงิดเวลาที่รีบทำงานแล้วหาของไม่เจอ ฉันต้องการความช่วยเหลือ ฉันอยากบอกเธอว่า เธอใช้เครื่องเขียนของฉันได้ตามสบายเหมือนที่ผ่านมา ขอร้องอย่างหนึ่งคือ เมื่อเธอใช้แล้วช่วยวางไว้ที่เดิมด้วยจะได้ไหม ไม่ทราบว่าเธอคิดอย่างไร...”

ร่วมกันเพิ่มพื้นที่แห่งรัก กรุณา และสันติ

หวังว่าท่านผู้อ่านทุกท่านจะได้รับประโยชน์และนำกลับไปประยุกต์ใช้ในครอบครัว ในชีวิตหมู่คณะ ในที่ทำงาน ในโรงเรียน ในโรงพยาบาล ในวัด ในชุมชน ในสังคม เพื่อร่วมกันเพิ่มพื้นที่และบรรยากาศแห่งรัก กรุณา และสันติให้กว้างขึ้นเรื่อยๆ นะครับ ขอให้ทุกท่านมีความสุขสันติในจิตใจและมีกำลังใจในการทำสิ่งดีๆ ตามความตั้งใจของท่านนะครับ

เชิญชมเว็บไซต์บ้านโลใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ
สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต

บ้านโลใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

คำแนะนำด้านสุขภาพคอบอล

ตอนนี้ไปที่ไหนก็มีแต่คนพูดถึงเรื่องฟุตบอลโลก มิเช่นนั้นเหมือนจะตกเทรนด์ชอบกล การที่มีการถ่ายทอดบอลถึง 3 คู่ ทุกวัน และคู่สุดท้ายก็ตึกเสียด้วย นอกจากจะต้องอดหลับอดนอน ไม่ใช่แค่คืน สองคืน แต่เป็นหลายสัปดาห์ ทำให้ **คุณจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกมาให้คำแนะนำแก่คอบอลทั้งหลายให้ดูแลสุขภาพกันด้วย และได้จัดทำคำแนะนำ การดูแลสุขภาพสำหรับผู้ชมฟุตบอลโลกเพื่อให้เกิดความสุข ไม่ส่งผลเสียต่อสุขภาพและการดำเนินชีวิตประจำวัน

คำแนะนำด้านสุขภาพคอบอลรวม 7 ประการ ประกอบด้วย

1. หาวเวลาพักผ่อนให้เพียงพอ เพราะการนอนดึกและนอนไม่เป็นเวลาติดต่อกันหลายวัน ทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย หัวใจทำงานหนัก ภูมิคุ้มกันโรคลดลง อาจเกิดปัญหาสุขภาพตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง หอบหืด ภูมิแพ้ ผู้ป่วยระบบประสาท อาจทำให้เกิดอาการกำเริบหรือทรุดลงกว่าเดิมได้
2. ต้องรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ มีสารอาหารครบถ้วน ในปริมาณที่เหมาะสม
3. ควรหลีกเลี่ยงขนมขบเคี้ยวประเภทหวาน มัน เค็ม เนื่องจากส่วนใหญ่จะมีผงปรุงรสที่มีเกลือ โซเดียม น้ำตาลสูง เป็นสาเหตุของโรคอ้วน โรคหลอดเลือดหัวใจ และทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น
4. ต้องดื่มน้ำสะอาดให้มากกว่าปกติ ตามคำแนะนำของแพทย์ให้ดื่มน้ำให้ได้วันละ 1 ลิตร ครึ่งถึง 2 ลิตร เพื่อสร้างความสมดุลให้กับร่างกาย และป้องกันอาการร้อนในจากการนอนดึก และพักผ่อนไม่เพียงพอ
5. ควรหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มชูกำลัง เพราะแม้ว่าเครื่องดื่มดังกล่าวจะไม่มีไขมัน แต่ก็มีแคลอรีสูงเกือบเท่าไขมัน ซึ่งจะทำให้หัวใจทำงานหนักขึ้น
6. ต้องไม่เล่นพนันบอล ขอให้ชมฟุตบอลด้วยความรู้สึกรักความกีฬา ให้ความบันเทิง สนุกสนาน ไม่ใช่เป็นเกมที่สามารถรวยได้ในทางที่ไม่ถูกไม่ควร
7. ต้องชมและเชียร์ฟุตบอลโลกด้วยสุขภาพจิตที่ดี ไม่เครียดกับผลการแข่งขันให้รู้แพ้รู้ชนะ จากคำแนะนำทั้ง 7 ประการนี้ ความจริงเป็นคำแนะนำที่ดี มิใช่คำแนะนำที่ดีเฉพาะผู้ที่ดูบอลเท่านั้น แต่ในชีวิตประจำวันของผู้ที่ใช้ชีวิตที่มีความเครียด เช่น นอนไม่เพียงพอ หรือ เครียดจากการทำงาน เครียดจากปัญหาต่างๆ คำแนะนำเหล่านี้ย่อมใช้ได้เสมอกับชีวิตประจำวันของเราตลอดไป มิใช่เฉพาะดูบอลเท่านั้น

ขอให้พักผ่อนด้วยนะคะ ☺

“เพลงสดุดีในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ”

คณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรม

หลายครั้งในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ ช่วงที่เป็นเพลงสดุดี กลับเป็น เพลงแทนเพลงสดุดี โดยมักนำบทเพลงที่ตนชื่นชอบและคิดว่ามีความหมายต่อพิธีในวันนั้นมาขับร้องแทน ถ้าไม่คิดอะไรมากก็ดีเหมือนกัน แต่หลายเพลงที่นำมาใช้นั้น เนื้อหาไม่ใช่เพลงสดุดี คำถามก็คือ สามารถนำมาใช้ได้หรือไม่? คำตอบก็คือ ไม่ค่อยถูกต้อง และไม่สมควรนัก ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. เพลงสดุดี มิได้เป็นเพียงบทเพลงที่นำมาอ่านหรือขับร้องเท่านั้น แต่เพลงสดุดีเป็น “พระคัมภีร์” ที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า มีส่วนเกี่ยวข้องกับความจริงของชีวิตคริสตชน จึงเป็นบทเพลงที่ต้องให้ความสำคัญและเอาใจใส่เป็นพิเศษ ดังหลักฐาน 2ทิโมธี 3:15-17 “ตั้งแต่ยังเป็นเด็กท่านรู้จักพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งช่วยท่านให้มีความเฉลียวฉลาด เพื่อรับความรอดพ้นโดยอาศัยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และมีประโยชน์เพื่อสั่งสอนว่ากล่าว ตักเตือนให้ปรับปรุงแก้ไข และอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คนของพระเจ้าได้เตรียมพร้อม และพร้อมสรรพเพื่อกิจการดีทุกอย่าง”

2. เพลงสดุดี เป็นพระคัมภีร์ ที่นับได้ว่าเป็นแก่นของคำภาวนา เป็นบทเพลงที่กลั่นออกมาจากหัวใจและชีวิตของคนที่มีความเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริงโดยมีเนื้อหาที่เหมาะสมแก่การสวดภาวนา และขับร้องเป็นอย่างยิ่ง เช่น ในยามที่มีความทุกข์ร้อนใจ ในยามที่ต้องการสรรเสริญพระเจ้า ในยามที่ต้องการขอบพระคุณในความสำเร็จ ในยามที่ศัตรูจะมาเอาชีวิต ในยามที่ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามให้ได้รับความอับอาย รวมทั้งเพื่อขอพระคืนความยุติธรรมแก่เราที่ถูกข่มเหง ฯลฯ เช่นนี้ เพลงสดุดี จึงเป็นสมบัติของประชากรของพระเจ้า “โดยพระศาสนจักรมีความเชื่อตลอดมาว่าพระเจ้าทรงดลใจให้บทภาวนาเหล่านี้ถูกประพันธ์ขึ้นเพื่อกราบทูลพระเจ้าในโอกาสต่างๆ จึงต้องนับว่าเป็นถ้อยคำที่พระเจ้าทรงยินดียิ่งรับฟังเสมอมาจากประชากร และบรรดาบุตรของพระองค์” (คำนำ “เพลงสดุดี” คุณพ่อทศไนย์ กนกฤต หน้า 3)

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญต่อเพลงสดุดีเช่นนี้ พระศาสนจักรจึงนำมาใช้ในพิธีกรรม และส่งเสริมให้นำมาใช้ในกิจสัปดาห์ต่างๆ ของชีวิตคริสตชน ในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ ในการสวดทำวัตร และในวจนพิธีกรรมต่างๆ

3. เพลงสดุดี ที่ใช้ในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณในแต่ละวัน มีความสอดคล้องกับพิธีกรรมในวันนั้นอย่างใกล้ชิด เช่น วันอาทิตย์ที่ 2 พฤษภาคม 2010 สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลปัสกา ที่พระคัมภีร์พูดถึงเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ เพลงสดุดีที่ใช้ในวันนั้นคือ สดด 145:8-10, 11-12, 13ก (ตัวอย่าง)

อาณาจักรที่รุ่งโรจน์โชติฉะขวาล
 ทั้งพุดถึงพระเดชาทั่วสากล
 เพื่อมนุษย์ทั้งมวลควรทราบถึง
 ความรุ่งโรจน์เรื่องรองของทรงชัย
 อาณาจักรพระองค์นั้นตั้งมั่นคง
 ทรงเป็นจอมจักรพรรดิภคิยัตรา

เขากล่าวขานทั่วไปในทุกหน
 อิทธิพลของพระองค์ทรงเกรียงไกร
 กิจการซึ่งทรงฤทธิ์ที่ยิ่งใหญ่
 พระเดชให้ปรากฏแจ้งแหล่งโลกา
 อยู่ยืนยงตลอดกาลนานนักหนา
 ฐ ครองหล้าสถิตินิรันดร์

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การนำเพลงสดุดีมาใช้ในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ควร
 เป็นไปอย่างรอบคอบ หากจะหาบทเพลงมาขับร้องแทนก็ควรเป็นเพลงสดุดีเช่นกัน และควรมีเนื้อหาที่
 สอดคล้องกับพิธีกรรม เพื่อดำรงคุณค่าของพระคัมภีร์ในรูปของเพลงสดุดี

แม้ทุกวันนี้บทสดุดีถูกนำมาประพันธ์เป็นเพลงเพื่อใช้ในพิธีกรรมแต่ยังมีน้อยมาก หากยังมีเพลง
 สดุดีไม่เพียงพอก็ควรใช้บทสรวอยสลับกับการอ่านบทสดุดีไปพลางก่อน เพื่อให้เป็นไปตามความสำคัญ
 แห่งเจตนารมณ์ของ “เพลงสดุดีในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ” ๘

น้องๆ มาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกันเถอะ
 เขียนภาษาอังกฤษ ไม่ยากอย่างที่คิด...

เรามีคอร์สเรียนทั้งภาคภาษาอังกฤษและ ไทย-อังกฤษ ดังนี้

- ✓ คอร์สภาษาอังกฤษเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ
- ✓ คอร์สเรียน เขียน-ทบทวน เป็นวิธีการที่ง่าย
- ✓ คอร์ส เรียนสอบ TOEFL/ CU-TEP
- ✓ คอร์สเรียนภาษาเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ

เปิดเรียนวันโรงเรียนและวันนอกโรงเรียน
 วิชาภาษาอังกฤษได้ ฟรี ครับ

Kevallee Knowledge & Talent School

โรงเรียนเสริมความรู้และทักษะพิเศษ

235/8 ถนนสายสุขุมวิท แขวงบางโพงบาง เสริมสาคร กรุงเทพฯ 10250

Tel : 02-674-3395-6 Fax : 02-212-3769

เวลาเรียน 12.00-23.00 น. เวลาปิด 9.00-17.00 น.

ครอบครัวสงฆ์

เดือนมิถุนายนนี้เป็นเดือนสุดท้ายสำหรับปีพระสงฆ์ เป็นปีที่กระตุ้นคริสตชนให้เห็นความสำคัญของกระแสเรียกการเป็นพระสงฆ์นักบวช เป็นปีที่บรรพชิตทั้งหลายได้ใช้เวลาไตร่ตรองมากขึ้นถึงชีวิตแห่งการเป็นสงฆ์ผู้รับใช้... ที่ประเทศกัมพูชา มีพิธีที่วัดนักบุญยอแซฟ พนมเปญ ปิดปีพระสงฆ์อย่างเป็นทางการ ซึ่งตรงกับวันสมโภชพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2010 ในส่วนของประเทศไทยเรา ก็มีพิธีตามแต่ละสังฆมณฑล ผมกลับไปที่สังฆมณฑลจันทบุรี ซึ่งถือว่าเป็นครอบครัวสงฆ์แรกสุดในชีวิตแห่งการเป็นสงฆ์ของผม เรามีเข้าเฝ้ากันในช่วงวันที่ 10-11 มิถุนายน 2010 และอีกวันเสาร์ถัดมาก็เป็นวันฉลองบ้านเณรเล็กพระหฤทัย ศรีราชา ซึ่งจะมีพิธีปิดปีพระสงฆ์อย่างเป็นทางการเช่นกัน

ผมได้พบพี่น้องสัตบุรุษมากมาย ทำให้ผมระลึกอยู่เสมอว่า ในฐานะที่เป็นพระสงฆ์คาทอลิก เราไม่สามารถแยกตัวเองออกจากพระศาสนจักรได้เลย ถ้าไม่มีพี่น้องสัตบุรุษ สังฆภาพก็ขาดความหมายไปทันที เราจะถวายบูชามิสซาเพื่อใครได้อีก ถ้าไม่มีพี่น้องสัตบุรุษ? เราจะเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับใคร ถ้าไม่มีพี่น้องสัตบุรุษ? ผมคิดว่าหน้าที่ ศาสนาบริการของสงฆ์คาทอลิกเรา ไม่อาจแยกตัวเองจากงานศาสนาบริการเพื่อพี่น้องสัตบุรุษได้เลย

อีกส่วนหนึ่งในฐานะผู้เผยแผ่พระวรสาร บรรดาพี่น้องต่างศาสนา ได้กลายเป็นเครื่องบูชาที่ล้ำค่าที่เราคาทอลิกธรรมดาๆ คนหนึ่งสามารถมอบถวายแด่พระเป็นเจ้าได้ ผมคิดว่าธรรมชาติในความอ่อนแอตามประสามนุษย์ เป็นอุปสรรคยิ่งใหญ่กว่าความลำบากภายนอกเสียอีก ที่ทำให้งานประกาศพระวรสารไม่ก้าวหน้า เพราะกรอบความคิด ค่านิยม การดำเนินชีวิตตามกระแส ทำให้เราเป็นเหมือนปลาที่มองไม่เห็นกระแสน้ำ

พี่น้องที่รักครับ เราทุกคนมีส่วนในการเป็นสงฆ์ของพระเยซูเจ้าเสมอ นั่นคือ “การร่วมถวายบูชา” ที่พี่น้องสามารถทำได้ในสภาพแวดล้อมของตนเอง อย่าให้ความอิจฉา ความเกียจคร้าน หรือบาปด้านจิตประการที่เราสั่งสอนกันมา มาเป็นอุปสรรคภายใน ที่ทำให้เราละเลยการทำหน้าที่สงฆ์ของเราแต่ละคน ทั้งสถานภาพสงฆ์ที่รับมาจากศีลล้างบาป (พี่น้องสัตบุรุษ) และสถานภาพสงฆ์ที่มาจากการแต่งตั้งหรือการเจิม (พระสงฆ์) เรื่องนี้สำคัญมาก เพราะความโน้มเอียงในทางที่ไม่ดีเหล่านี้ ทำให้หลายคนต้องตั้งคำถามถึงการดำเนินชีวิตเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าว่า ตามพระองค์แล้วจริงหรือเปล่า? หรือช่วยให้เขามีคำตอบว่า ในท่ามกลางความอ่อนแอเหล่านี้ ข้อดีที่เราได้รับให้คำตอบอะไรแก่เขาได้บ้าง?

ประสบการณ์การทำงานในพื้นที่มิสซัง

ต่างจากชีวิตการทำงานในสังคมชนบทในหลายแง่ อย่างน้อยที่สุด คือบรรดาพระสงฆ์ที่มาจากต่างพ่อต่างแม่ ต่างภาษาและวัฒนธรรม แต่กลับมาทำงานในต่างแดนร่วมกัน โดยมีจุดเป้าหมายอันเดียวกัน เพื่อช่วยก่อสร้างพระศาสนาจักรท้องถิ่น บรรยากาการเข้าเฝ้าประจำปีของพระสงฆ์ที่ประเทศกัมพูชาเป็นพยานยืนยันถึงเรื่องนี้ได้อย่างดี

ผมประทับใจเสมอ ที่ในช่วงเวลาสั้นๆ พระสงฆ์ส่วนใหญ่ ก็สามารถปลีกเวลามาร่วมเข้าเฝ้าพร้อมกัน ทั้งนี้เพราะหลายคนยอมเข้าเฝ้าครั้งที่สอง หรือครั้งที่สาม เพราะมีสังกัดเป็นคณะผู้แพร่ธรรมด้วย เป็นคณะนักบวชด้วย ซึ่งปกติจะมีการเข้าเฝ้าประจำปีของกลุ่มคณะตัวเองอยู่แล้ว นั่นก็เพราะว่าการเป็นพระสงฆ์ที่ทำงานกับพระศาสนาจักรท้องถิ่น เรียกร่องชีวิตส่วนหนึ่งในการแบ่งปันความเป็นพี่น้องร่วมกันด้วย เวลาที่มาเจอกัน เราก็จะเอาประสบการณ์ ปัญหา ความคิดใหม่ ในงานประกาศพระวรสารมาแบ่งปันกัน และหลายๆ ครั้งเวลาสนทนากัน เขาก็ใช้ภาษาเขมรกันแม้จะเป็นชาติเดียวกัน แต่เมื่อมีคนอื่นมาร่วมเขาก็ยินดีใช้ภาษาเขมรด้วยกัน

สำหรับพระสงฆ์ในสังคมชนบทที่ส่วนใหญ่เป็นชาวพื้นเมือง เหมือนกับประเทศไทยเรา ผมคิดว่าจุดแข็งอย่างหนึ่งคือ เราไม่ต้องเสียเวลานั่งแปลสาร หรือสิ่งที่ต้องการจะสื่อกันหลายๆ รอบเวลานี้ผมสังเกตเห็นว่า พระสงฆ์หลายคนทำงานศาสนสัมพันธ์มากขึ้นติดต่อกับพี่น้องต่างความเชื่อมากขึ้น แม้จะมีทัศนคติบางเรื่องที่แตกต่างกัน แต่ก็

นับว่าพระศาสนาจักรเราเปิดตัวมากขึ้น มากกว่าแต่ก่อน แต่ถ้าจะเปรียบเทียบกัน ผมว่าพี่น้องสัตบุรุษกลับกลายเป็นแนวหน้าของการประกาศพระวรสารได้ดีทีเดียว เพราะทุกวันพี่น้องต้องพบปะกับคนมากมายที่ไม่ใช่คาทอลิก และหลายครั้งผู้แสวงหาพระเยซูเจ้า ก็รู้จักพระองค์ผ่านทางพี่น้องสัตบุรุษนี้แหละ

เมื่อปลายเดือนพฤษภาคม ผมมีโอกาสเข้าประชุมรอบสุดท้ายกับทีมที่ปรึกษาอธิการบ้านเณรใหญ่ของประเทศกัมพูชาเรามีเรื่องทำหามากมาย ที่จะต้องทำทั้งเรื่องการเปิดชั้นเทววิทยาในปีนี้ และการอบรมอื่นๆ แต่อย่างหนึ่งที่เราเห็นร่วมกันสำหรับการส่งเสริมกระแสเรียกพระสงฆ์คือ จิตสำนึกของกลุ่มคริสตชน ซึ่งรวมถึงพระสงฆ์ผู้ดูแลและพี่น้องสัตบุรุษ ที่จะผลักดันให้มีเยาวชนได้มีการเตรียมตัวเข้าบ้านเณรนี้เป็นปัจจัยที่น่าสนใจและสำคัญทีเดียว

ผมเขียนบทความนี้ในโอกาสปิดปีพระสงฆ์ โดยหวังว่าจะเป็นโอกาสที่ดี ในการแบ่งปันประสบการณ์ ผมเองก็กำลังจะเริ่มต้นชีวิตสงฆ์ของผมในรูปแบบใหม่ด้วย นั่นคือการเป็นนักศึกษาอีกครั้งหนึ่ง แต่เป็นโอกาสที่ผมจะได้เพิ่มเติมและนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาส่งเสริมมิสซังให้เติบโตก้าวหน้ายิ่งขึ้น ในโอกาสนี้ขอพระพรของพระเยซูเจ้า ผ่านทางพระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ลงมายังพี่น้องที่ได้ติดตามอ่านคอลัมน์นี้มาตลอด ฉบับหน้าจะขอประสบการณ์ใหม่ๆ ของธรรมทูตในกรุงโรมนะครับ ✠

Invictus ความรักจะไม่พ่ายแพ้

ช่วงตั้งแต่ 11 มิถุนายน – 11 กรกฎาคม ต้องขอเปลี่ยนจาก “คอหนัง” มาเป็น “คอบอล” เป็นเวลาหนึ่งเดือน ในการติดตามชมถ่ายทอดสดฟุตบอลโลก ซึ่งเป็นครั้งแรกที่จัดขึ้นในแผ่นดินแอฟริกา โดยประเทศแอฟริกาใต้เป็นเจ้าภาพและเปิดการแข่งขันไปแล้วเมื่อวันศุกร์ที่ 11 มิถุนายนที่ผ่านมา ซึ่งทีมเจ้าภาพโซว์ฟอรัมได้ดีทีเดียว โดยยิงประตูแรกของฟุตบอลโลกครั้งนี้ได้ แม้ในที่สุดเม็กซิโกตามตีเสมอได้และจบลงที่เสมอกันไป 1-1 ส่วนอีกคู่ของสาย A คือ ฝรั่งเศส - อุรุกวัย ก็แบ่งแต้มกันไปโดยทำประตูกันไม่ได้ ฉะนั้นโอกาสของทีมเจ้าภาพที่จะเข้ารอบสองยังเปิดกว้างอยู่ แต่ถ้าหวังไกลไปถึงนัดชิงชนะเลิศ ต้องเป็นเรื่องของปาฏิหาริย์อย่างเดียว

แต่ถ้าย้อนกลับไปเมื่อ 15 ปีก่อนคือในปี 1995 แอฟริกาใต้เคยคว้าถ้วยแชมป์โลกมาแล้วไม่ใช่ฟุตบอลแต่เป็นกีฬารักบี้ ซึ่งนักแสดงและผู้กำกับรุ่นเก่า คลินท์ อีสต์วูด นำมาถ่ายทอดให้เรา

ได้ชมกันในหนังที่ชื่อว่า **Invictus** เขียนบทโดยแอนโทนี เพ็กแมน โดยดัดแปลงมาจากหนังสือชื่อ *Playing the Enemy : Nelson Mandela and the Game that Changed a Nation* ของจอห์น การ์ลิน ตอนเข้าฉายในสหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา แม้จะทำรายได้ไปไม่มากนัก แต่หนังได้รับเสียงชื่นชมไปด้วยดี เช่นเดียวกับผลงานกำกับของอีสต์วูดตั้งแต่ปี 2000 ไล่เรียงมาตั้งแต่ *Space Cowboys* โดยเฉพาะในด้านการแสดง *Invictus* เข้าชิงออสการ์ในสองสาขาคือ นักแสดงนำชายยอดเยี่ยม มอร์แกน ฟรีแมน ในบทของเนลสัน แมนเดลา และ แม็ตต์ เดม่อน ในบทของ ฟรังซัวร์ เพียนาร์ หัวหน้าทีมรักบี้แอฟริกาใต้ที่ในประเทศ

ของเขาเรียกทีมนี้ว่า “สปริงบ็อกส์”

ชื่อหนังสือ Invictus มาจากภาษาละติน คุณพ่อที่เชี่ยวชาญภาษานี้จะอธิบายคำนี้ได้ดีกว่าผม แต่เท่าที่อ่านพบ คำนี้หมายถึง ไม่พ่ายแพ้ หรือตรงกับภาษาอังกฤษว่า unconquered หรือ unbeated เป็นชื่อที่มาจากหนังสือรวมบทกวีของ วิลเลียม เฮอร์เนสต์ เฮนลีย์ ซึ่งแมนเดลา ก่อนได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี เขาเป็นนักเคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อสิทธิเท่าเทียมของผู้คน ไม่ว่าจะผิวดำหรือขาว และเรียกร้องให้รัฐบาลเลิกกีดกันแบ่งแยกสีผิว จนทำให้เขาต้องไปติดคุกบนเกาะ Robben นานถึง 27 ปี ต้องนอนในกรงขังแคบๆ และทำงานใช้แรงงานหนัก หนังสือรวมบทกวีเล่มนี้ช่วยปลอบประโลมจิตใจให้ไม่ท้อถอย และยังเต็มไปด้วยพลังใจ ท่อนหนึ่งที่เขาอ่านบ่อยครั้งเพื่อรักษาจิตวิญญาณให้แข็งแกร่งก็คือIt matters not how strait the gate, how charged with punishments the scroll. I am the master of my fate. I am the captain of my soul.

Invictus เล่าเรื่องของทีม สปริงบ็อกส์ (คงเคยเห็นเสื้อทีมนี้วางขายตามแผงเสื้อผ้าบ้านเรา) ซึ่งทั้งทีมมีผู้เล่นผิวดำเพียงคนเดียว ทำให้คนดำที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศไม่ได้รู้สึกชื่นชอบทีมนี้แต่อย่างใด และผลงานของทีมก็สะกิดคำว่าชนะไม่ค่อยเป็น แต่แมนเดลาเห็นโอกาสที่แอฟริกาใต้จะเป็นเจ้าภาพการแข่งขันรักบี้เวิลด์คัพ ถ้าผลงานของทีมดีขึ้นโดยเฉพาะถ้าคว้าแชมป์โลกได้ ความชื่นชมยินดีร่วมกันของชาติเช่นนี้ย่อมเท่ากับเป็นการสร้างความสมานฉันท์ เป็นหนึ่งเดียวกัน เรียนรู้ที่จะให้อภัย เลิกแบ่งแยกเกลียดชังกันระหว่างคนขาวและคนดำ

การเปลี่ยนทัศนคติ ให้ละวางอคติของคนไม่ใช่งานที่ง่าย แต่ก็เชื่อว่าจะเป็นไปไม่ได้ แมนเดลาเป็นตัวอย่างของผู้นำประเทศในฝัน เขาไม่ได้แค่ปราศยพูดแต่ปากขอร้องให้ผู้คนทิ้งอาวุธเลิกเข่นฆ่ากันเท่านั้นแต่เขาทำให้เห็นเป็นแบบอย่างด้วย

เช่นในทีมงานรักษาความปลอดภัยของเขา ก็ให้มีทั้งคนผิวขาวและผิวดำในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน เวลาไปเป็นประธานเปิดการแข่งขันรักบี้ แม้จะถูกคนขาวบางคนที่ไม่ยอมรับให้ไล่ แต่เขาก็ยังยิ้มสู้ และเดินเข้าไปทักทายและขอบคุณคนขาวที่โบกธงชาติสีใหม่ แม้จะขึ้นเป็นประธานาธิบดีมีอำนาจสูงสุดของประเทศ แต่เขาก็ไม่คิดที่จะแก้แค้น คนที่ทำให้เขาต้องติดคุกสูญเสียอิสรภาพส่วนความมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้ทีมสปริงบ็อกส์คว้าแชมป์โลกนั้น เขาก็ทำอย่างจริงจัง เช่นเดินทางไปให้กำลังใจทีมทั้งในการซ้อม และวันแข่งแต่ละครั้งก็นั่งดูอยู่ตลอดด้วยความตั้งใจ หรือแม้แต่วางละเอียดเล็กน้อยแต่ก็มีคุณค่าทางจิตใจต่อนักกีฬา คือเขาจำชื่อผู้เล่นทุกคนในทีมชาติได้ ที่สำคัญคือการผลักดันผ่านฟรังซิสหัวหน้าที่ทีม ให้เป็นแกนหลักของทีม และคอยกระตุ้น สร้างกำลังใจให้กับลูกทีมทุกคน

แม้ Invictus จะมีเรื่องราวเกี่ยวกับการแข่งขันรักบี้ เวิลด์ คัพและมีฉากการแข่งขันรักบี้อยู่พอสมควร แต่นี่ไม่ใช่หนังสือสะท้อนเบื้องหลังของวงการกีฬา เพราะส่วนสำคัญอยู่ที่การถ่ายทอดวิถีคิด วิถีชีวิตที่น่าสรรเสริญและเอาเยี่ยงอย่างของเนลสัน แมนเดลา ผ่านการถ่ายทอดที่ลุ่มลึกของมอร์แกน ฟรีแมน นักแสดงที่ปีนี้อายุ 73 ปีแล้ว แมนเดลาเป็นแบบอย่างของผู้นำที่จะพาประเทศผ่านความโกรธเกลียดเคียดแค้น แบ่งแยกหัวหั่นกันสู่ความรัก ความเมตตา เสียสละตัวเอง เห็นคุณค่าศักดิ์ศรีและความเท่าเทียมกันของเพื่อนร่วมชาติทุกคน

ในหนังสืออยู่ฉากหนึ่งแมนเดลาบอกกับหัวหน้าทีมรักษาความปลอดภัยของเขาว่า การให้อภัยนั้นจะทำให้หัวใจของเธอได้รับเสรีภาพ จะช่วยขจัดความกลัวออกไป เขาทำงานจนไม่หวังเรื่องพักผ่อน บอกว่าพักในคุกมานานแล้ว และยอมลดเงินเดือนในตำแหน่งของตัวเอง เพราะเห็นว่าได้มากเกินไป จะมีนักการเมืองสักกี่คน ทำได้เช่นเขา

เส้นทางแห่งรัก

ปัจจุบันนี้การประกอบชีวิตครอบครัวยากกว่าอดีต เกิดจากสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ทำให้จิตใจของคนยอมเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ความอดทนของคนสมัยนี้มีน้อยกว่าสมัยปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งสามารถอยู่กันจนแก่เฒ่า เพราะสังคมไม่ยอมรับการหย่าร้าง ทุกคนจึงกดดันอดทนเพื่อลูกหลาน ไม่ใช่ทิดู แต่ยอมถอยกันคนละก้าว

ดิฉันมีความรู้สึก ว่า คนหนุ่มสาวขาดความอดทน มีความเชื่อมั่นตนเองสูง ไม่ฟังความคิดเห็นของผู้ใหญ่ รักตนเอง ไม่คิดถึงอนาคตว่าการหย่าร้างง่าย แต่ผู้ที่ได้รับผลกระทบกระเทือนจิตใจคือ ลูก อยากทำอะไรก็ทำ ซ้ำยังมีความเคียดแค้นพยายาม อยากแก้แค้นอีกฝ่ายที่ทำให้เขาเจ็บ ไม่รู้ตนเองว่าสาเหตุอาจจะเกิดจากตนเอง ไม่ปรับตัวเข้าหากัน ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ดิฉันไม่เคยสนับสนุนใครให้แตกแยก หย่าร้าง ถ้าหากใครมาปรึกษา ดิฉันจะชี้แนะ และให้ทุกคนไตร่ตรองถึงข้อดี และข้อเสียของการหย่า เด็กๆ ไม่รู้เรื่องของผู้ใหญ่ ก็จะได้รับเคราะห์กรรมตามไปด้วย

ถ้าพ่อแม่ต่างฝ่ายปรับความเข้าใจ จับเข้า

คุยกัน และมีความรัก ความรับผิดชอบต่อบริวารเขาก็จะอยู่ได้อย่างสงบสุข มีความเอื้ออาทรต่อกัน ห่วงใยและยอมให้อภัย บางครั้งเกิดจากปัญหาเล็กๆ ที่ไม่ยอมกัน ถ้าทุกฝ่ายขอโหด และคิดถึงอดีตที่เคยรักและดีต่อกัน เขาก็จะอยู่กันต่อไป

ผู้หญิงสมัยนี้ ห่วงแต่ศักดิ์ศรีไม่ยอมให้อภัย ถือว่ามีความรู้หาเลี้ยงตนเองได้จึงไม่คิดจะยอมฝ่ายชาย ไม่คิดว่าลูกจะเสียใจที่พ่อแม่แยกทางกัน ยังมีเพื่อนๆ ก็จะช่วยให้เลิก มันเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง ยิ่งเคยปฏิบัติกันในศีลสมรสที่วัดแล้วยังต้องยอมทน เพราะเขาไม่มีสิทธิ์แต่งงานใหม่อีกแล้ว หากเรามีโอกาสให้คำแนะนำก็ขอให้เขายอมรับสภาพ มองเห็นข้อดีของอีกฝ่าย และมองข้ามข้อเสียนอกจากฝ่ายชายเห็นคนอื่นดีกว่าก็ปล่อยเขาไป จนเขาหายหลงผิดก็จะกลับมาหาครอบครัวเก่าของเขา

ดิฉันขอฝากข้อคิดหลายข้อให้ท่านผู้อ่านลองไตร่ตรองดูว่า เส้นทางแห่งรักของครอบครัวควรทำอะไร

(1) ชีวิตครอบครัวควรยึด ความอดทน และการให้อภัย เป็นหลักสำคัญที่สุด

- (2) ไม่รื้อฟื้นอดีตของอีกฝ่ายมาตอกย้ำ
- (3) อย่าสนใจว่าใครผิด ใครถูก
- (4) ยอมรับทุกอย่างที่เกิดขึ้น นั่นคือบทเรียน
- (5) อย่าขุดคุ้ยหาความจริง ยิ่งรู้ ยิ่งเจ็บ
อย่ารับรู้
- (6) อย่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจใดๆ
- (7) คิดก่อนพูด คนพูดๆ ไปแล้วลืม แต่
คนฟังกลับจำ
- (8) อย่าอยู่ใกล้ซัดคนพูดพล่อยๆ คำหยาบ
จะติดได้
- (9) จะตัดสินใจใดๆ ควรปรึกษาผู้รู้ อย่า
ตัดสินใจทันที
- (10) ควรไตร่ตรอง ยอมเสียสละให้ผู้มี
พระคุณ เช่น พ่อแม่ของทั้ง 2 ฝ่าย และหาโอกาส
ตอบแทนบุญคุณท่าน
- (11) เอาความดี ชนะความชั่ว
- (12) อย่าแก้แค้นอีกฝ่ายด้วยการนอกใจ
ปัญหาจะตามมาภายหลังแล้วจะแก้ไขไม่ได้
- (13) อย่าสร้างตราบาปเพียงคนเดียวก็จะถูก
เหยียดหยามตลอดชีวิต ให้รักษาความซื่อสัตย์
และความดีตลอดไป
- (14) ควรดูพื้นฐานของครอบครัวอีกฝ่าย
ก่อนตัดสินใจแต่งงาน บางอย่างเป็นกรรมพันธุ์
เช่น คนหลายใจ
- (15) ต้องอบรมสั่งสอนและเป็นแบบฉบับให้
ลูกๆ ได้เลียนแบบ ถ้าลูกทำตัวไม่ดี พ่อแม่ก็จะ
ถูกตำหนิ
- (16) เมื่อใดมีปัญหาอย่าหนีแต่จงเผชิญหน้า
แก้ปัญหา ให้ความดีชนะใจผู้อื่น
- (17) ถ้าลูกทำความผิด พ่อแม่จะได้รับความ
เจ็บปวดมากกว่าลูก
- (18) อย่าเล่นสงครามเยิ่นนานๆ ไม่ดีกับทุกฝ่าย
- (19) ต้องมีจิตใจเข้มแข็ง รู้ผิดรู้ชั่ว เพราะ
กายไม่อยู่ ใจก็ห่างไกล (อย่านอกใจอีกฝ่าย)

- (20) อย่าทำร้ายกันด้วยคำพูดรุนแรง หยาบ-
กาย เมื่อมีอารมณ์โกรธ (สามี ภรรยา ไม่พูดเรื่อง
ศักดิ์ศรี)
- (21) ความทรงจำที่ไม่ดี ต้องลบทิ้ง
- (22) เวลาเครียด เกิดปัญหาในครอบครัว
ระวังจะมีคนไม่ปรารถนาดีเข้ามาแทรกแซง หรือ
ยุยงให้เกิดการฉีกบ้านปลาย
- (23) ควรจับเข้าคุยกัน อย่าไปเล่าให้บุคคล
ภายนอกฟัง
- (24) ความใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม จะเกิด
เป็นความรักและความใคร่ ปัญหาจะตามมา
- (25) อย่าประชดชีวิต ด้วยการทำผิดเช่น
เดียวกัน
- (26) รักษาความสัมพันธ์ของครอบครัว
- (27) ไม่หักหลัง ไม่แก้แค้น
- (28) ให้เกียรติซึ่งกันและกัน
- (29) ถอยกันคนละก้าว อย่าทำความผิดเดิม
ซ้ำอีก
- (30) เงื่อนไ้กับความรัก – ความเชื่อใจกัน
ความรับผิดชอบ เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ประรองดอง
อดทน ความจริงใจ ความซื่อสัตย์

ท่านคงจะเห็นด้วยกับดิฉันว่า ครอบครัวใด
สามารถปฏิบัติได้ตามนี้ ก็คงจะเป็นครอบครัวที่
อบอุ่น และมีความสุข ต้องใช้เทคนิคมากมาย
กว่าจะประคองนาวาชีวิตไปถึงจุดหมายปลายทาง

เมื่อใดที่ท่านท้อแท้ อย่าลืมคิดถึงพระ พระองค์
จะช่วยท่านเสมอ ถ้าหากท่านต้องการที่พึ่ง ให้มี
ความศรัทธาและรักพระ พระจะไม่ทอดทิ้งท่าน
อย่างแน่นอน เมื่อมีโอกาสควรสวดและระลึกถึง
พระเสมอ นะคะ ท่านก็จะไม่หลงผิด และเป็น
พ่อแม่ที่ดีของลูกค่ะ ☺

เจ๊ใจ ขายปลา

สวัสดิ์ครับพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ที่รักและคิดถึง เราจะแตกแยกกันทำไม? จะเข่นฆ่ากันทำไม เราเป็นลูกของพระไม่ใช่ผักปลาจะได้ฆ่ากันง่ายๆ ขอความรักและสันติสุขของพระเป็นเจ้าได้หลังลงมาสู่พี่น้องทุกท่านนะครับ เมื่อตอนต้นผมพูดถึงปลา “อุดมstantiate” เล่มนี้ก็เลยขอพูดถึงเรื่องปลาเสียหน่อย สุภามิต คำพังเพยของไทยเราก็มักพูดถึงเรื่องปลาเยอะเหมือนกันนะครับ เช่น น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย, ในน้ำมีปลาในนามีข้าว ฯลฯ

เมืองไทยของเราเป็นสถานที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยก่อน ไม่ว่าจะเป็นข้าว ปลา อาหาร ผลหมากรากไม้ กุ้ง หอย ปู ปลาตามแม่น้ำลำคลองมีให้จับกินได้ไม่อันครับ แต่ปัจจุบันอย่างที่เรารู้ ทราบกัน น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม สิ่งปฏิกูลจากการเลี้ยงสัตว์ ถูกปล่อยลงในแม่น้ำ จนสิ่งมีชีวิตทั้งหลายไม่อาจดำรงชีวิตอยู่ได้ หากเรายังไม่ช่วยกันดูแล ต่อจากนี้อีก 10 หรือ 15 ปีข้างหน้า ลูกหลานเราคงไม่มีอาหารให้บริโภคแน่ครับ

ผมพยายามจริงๆ ทั้งเวลานอน เข้าห้องน้ำ จะมีความคิดว่าจะหาอาชีพอะไรมาฝากให้อ่านกัน แก้วกฤติ อ่านเล่นๆ เพราะวันเวลาผ่านไปโดยไม่หวนกลับมาอีก บางครั้งผมคิดจะหาอาชีพนี้มา ไปถามเขาก็บอกไม่ยักดั่งบ้าง ไม่ยักลงบ้าง นานาจิตตัง นานาอาชีพ รู้แหละเวลานี้กำลังอ่านอยู่ “แหม...ชอบล่ะซี”

อีก 5 ปี 10 ปีข้างหน้าแลดูนาน ย้อนอดีต 20 ปี 50 ปี แลประเดี๋ยวเดียว ก็เป็นเช่นนั้นแหละ ท่าน วันหนึ่งเข้มนานาที่ไม่หยุดนิ่ง เดินไปเดินมานาที่ ชั่วโมง วัน เดือน ปี แก่ไปเป็นเรื่องราวธรรมดา ธรรมดา สัจธรรมเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยง ไม่เข้า ไม่บ้าย ลงเอยกันไป ตามยถากรรม

วัดนักบุญอันเดร บางภาษี จ.นครปฐม ปัจจุบันคุณพ่อตู้ กิตติศักดิ์ กาญจนธำนิทร์ เป็นเจ้าอาวาส มีพ่อค้า-แม่ค้าขายปลา อยู่ที่บางเลน บางภาษี เป็นจำนวนมาก ขายรูปร่างท่วมๆ ขายปลามานาน จะคุ้มค่าน้ำมันหรือ ขั้บรลดจากบางเลน มาขายปลาที่สามพราน ตลาดนัดวัดโรมัน (วัดนักบุญเปโตร สามพราน) พบกับเขาได้

ลูชีอา สมใจ (กิจเจริญ) อายุ 55 ปี สมรสกับ ยอแซฟ ประทีป โตนุญรอด อายุ 58 ปี มีลูก 2 คน โรชา อ้อมใจ โตนุญรอด อายุ 29 ปี กับเทรชา ปราณวดี โตนุญรอด อายุ 27 ปี ลูชีอา สมใจ เป็นลูกของคุณแม่จำเพลิน กิจเจริญ อายุ 80 ปี กับ อันโตนิโอ หมุยแสง กิจเจริญ (เสียชีวิตหลายปีแล้ว) ตั้งแต่บ้านเดิมอยู่ข้างวัด ข้างป่าช้า ม.3 ผมจำได้ ตั้งแต่เด็ก ใครเป็นงูสวัด (ไม่ใช่ตัวงูหรือหัวงูนะครับ) เรียกว่าโรคชนิดหนึ่ง ไม่ใช่ตัวงูนะครับ เข้าใจดีๆ ประเดี๋ยวจะจับงูมาให้รักษา ป้าจำเพลินจะทำพิธีเผาตามสูตรโบราณ และโรคเล็กๆ จะกวาดยา ล้างคอ หรือยาตำราโบราณ รักษากันมานาน ปัจจุบันก็ยังรักษาอยู่ครับ แต่ยายที่อยู่ใหม่แล้ว ถ้าใครจะรักษา ก็ถามดู จะรู้ “หมอจำเพลิน” เป็นพลมารีวัดนักบุญเปโตร มากกว่า 20 ปีแล้ว

ชีวิตคนเราไม่เป็นพ่อค้า ก็รับจ้าง มนุษย์เงินเดือน นักบวช ก็เท่านี้ ต่างคนต่างชีวิตต้องต่อสู้กับการทำมาหากิน เพื่อปากท้องของตัวเอง ครอบครัว ลูกๆ ยอแซฟ ประทีป เล่าให้ฟังว่า เป็นสัตบุรุษวัดนักบุญอันเดร เคยเป็นสภากาชาดอยู่ระยะหนึ่ง สมัยคุณพ่ออดิญาณ พงศ์หวั่น เป็นเจ้าอาวาส ก็นานมากแล้ว เมื่ออดีตเคยทำนา ในที่ดิน 60 ไร่ เรื่องปุ๋ย ยามาแมลง อุปกรณ์ทำนาแพง แล้วก็เลยเลิก หัน

มาเลี้ยงปลา ขุดบ่อ เลี้ยงปลาต่างๆ ปลาหมอ ปลา นิล ปลาตะเพียน ปลาดุก ปลาช่อน สารพัดปลา ปัจจุบันก็ยังเลี้ยงอยู่ ลูกอยู่บ้านยาย ที่โรมัน หันมาขายปลาจะได้มีเวลามาหาลูก ตั้งแต่อยู่อนุบาล จบประถม แล้วเรียนต่อมหาวิทยาลัย ปัจจุบันลูกมีงานทำ คนโตทำงานบริษัทที่ จ.นครปฐม คนเล็ก เป็นครูอยู่ที่โรงเรียนกรพิทักษ์

ขายปลาช่อน กบ ปลานิล ปลาดุก ปลาไน ฯลฯ ขายมาได้ 10 กว่าปี บ้านอยู่ อ.บางเลน เลขที่ 8/3 ม.4 ต.บางไทรปลา ออกจากบ้านตี 3 ตี 4 ไปที่ตลาดปลาบางเลน ขั้บรลดอีกอึ้งๆ พร้อมถึงใส่ปลา และถึงออกซิเจน เปิดตลอดเวลา เพื่อให้ปลาเป็นๆ ตลอด ปลานิลกิโลกรัมละ 65 บาท ปลาสวย 35 ปลาดุก 55 ราคาขายนะครับ ขายได้หักค่าน้ำมัน ถ้าใครก็เอาไปซื้ออาหารปลาที่เลี้ยงไว้บางส่วน กินใช้บ้าง ก็เป็นค่าแรง 2 คน ตกประมาณ 400 บาท ส่วนปลาที่เหลือก็แช่เย็นไว้ขายอีกวันหนึ่ง ลูกค้าก็มีทั้งขาประจำ ขาจร (ขาเป้ ขาหักไม่มีครับ...ฮา) ชั่ง ฆ่า ขอดเกล็ด คว้านท้องเอาตับไตไส้พุงออกไปให้หมด

ส่วนปลาที่เลี้ยงไว้ มีจำนวนมาก ก็ขายตลาดบางเลน เขาก็ไปตีเอา (จับ) จากบ่อ ใช้เวลาเลี้ยง 8 เดือน ก็นานพอควรนะครับกว่าจะขายได้ พี่น้องชีวิตเกษตรกรกว่าจะได้ผลผลิตออกมาต้องใช้ความอดทนสูงทีเดียวครับ รอเวลาเติบโต เก็บเกี่ยว นำออกไปขาย เมื่อออกจากบ้านตี 4 เข้าตลาดปลาซื้อปลาเสร็จก็ขั้บรลดมาขายที่ตลาดนัดโรงงานถึงตลาด 6 โมง ขายถึง 9 โมง จนคนซื้อหมดตลาดวาย เหลือแต่พ่อค้ากับแม่ค้า ก็จะเข้าไปบ้านแม่ภรรยา (หมอจำเพลิน) พักผ่อนยืดเส้นสาย เพื่อเก็บแรงไว้ทำงานวันต่อไป

ช่วงน้ำมันแพง ขายไม่ดีเท่าไร ถ้ามีกำไรมาก ก็ซื้ออาหารปลาถุงหนึ่ง 300 บาท อาหารปลาดุก 400 บาท ลงทุน 2,000-3,000 ต่อวัน ถ้าใครก็ 400-500 บาท เป็นค่าแรงค่าเหนื่อยไป เรียกว่าเลี้ยงปลา ขายปลา เลี้ยงลูกจนโต พอควร ชีวิตคน

เราก็เท่านี้แหละ

ผมเคยซื้อปลาเขามาปล่อยในท้องร่องที่บ้าน มีปลานิล 50 กิโลกรัม เห็นว่าโตแล้วให้ออกลูก จากถังออกซิเจนเห็นเป็นๆ แข็งแรง ปล่อยเข้า จ่ายเงินเสร็จ (นานแล้ว) พอดตกบ่เวลาเย็นๆ ลอยเป็นแพเลย ช้อนทั้งหมดไม่รอดสักตัว ด้วยความที่ไม่เคยจับ เสียขายเงินแทบแย่

เมื่อก่อนชีวิตผมสัพเพเหระ ก็เคยขายปลานิล กิโลกรัมละ 25-30 บาท ขายที่ตลาดอ้อมใหญ่ ไม่ดีเลย ขายตั้งแต่เช้าจนบ่าย ต้องเอาน้ำแข็งแช่ ตอนนั้นขายเหลือก็ไม่รู้เอาไปทำอะไร จำไม่ได้ครับ แก่แล้ว นานแล้วด้วย สุดท้ายนี้ ขอพระอวยพรแด่ ผู้อ่านที่รักทุกท่านให้ร่ำรวยเงินทอง ยศศักดิ์ ให้คนรักมากมีทั่วหน้า สุขภาพแข็งแรง ทำมาหากินด้วยความขยันและซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน จงเจริญในสันติสุขขององค์พระเยซู พบกันเดือนหน้า อาชีพน้า เล่มหน้า สวัสดิ์ครับ ☺

บุบผา เว딩 สตูดิโอ
BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานที่สวยงาม
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 143/1-2 อ.จันทะพาท ต.ปากน้ำ
จ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6671, 0-2701-6673
08-9524-0602 (ตุ้ม) 08-1758-5119 (จิ๋ว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างถิ่น กด 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

ภาวนา

ข้าแต่พระบิดา
โปรดให้แสงแดดจ้ามืดดาลดล
ท้องทะเลมีเกลียวคลื่นรื้นระตะ
มีดอกไม้รายรินกลิ่นจรุง
ให้หนองน้ำมีปลานามีข้าว
ชวนคำนึงถึงน้ำพระหฤทัย
ให้ครั้นครองด้วยดนตรีดุริยร่ำ
จักจันเรไรลองโนคลอ
ให้โลกมีแสงอุทัยไสวสว่าง
ให้คนรวมน้ำใจใสซื่อตรง
ให้มนุษย์สุดรักกันและกัน
เพื่อสานติไกรเกริกงามเบิกบาน

โปรดให้ฟ้ามีสีฟ้าหลังสายฝน
ให้ฟ้าครามงามล้นด้วยไค้รุ่ง
ตามจิ้งหะลมไผ่ยามไกล่รุ่ง
ทั่วแควค้ำคั่นคลองครรลองครไล
น้ำค้างพรราวเพียงเพชรพลีกระริกไหว
หล่อเลี้ยงโลกเรืองไร่องล่อ
เพลงนกพร้าพลอดระเรื้อยจะเจื้อยจ้อ
ดุจซึ่งขอสรรเสริญเทินพระองค์
สิ้นอ้างว้างวาดหวังดังพระประสงค์
เสกสราญธารงผู้ยากนาน
ถักทอฝันพรรณรายหลายสถาน
ตลอดกาลก้องโลกอโศกเทอญ

อุชเชนี

15 มิถุนายน 2010

■ วีรพันธ์ เอกอัคราภรณ์

ภาพเคียงคำ

“อย่าลืมหักหัวใจไปในงาน”

เลือกมุมกว้างสร้างงานอันวิจิตร
เริ่มลิจิตเส้นสายให้แสงสี
วาดตามกฎบททดสอบรอบข้างมี
ฝีมือดีส่งช่วยไปด้วยกัน

ละเลงเล่นเน้นงามตามสาระ
ฝึกทักษะทฤษฎีเรื่องสีสัน
องค์ประกอบที่ดีมีครบครัน
แต่ละวันสรรหามาแต่งเติม

จิตรกรฝึกไว้อย่าให้ขาด
แผ่นกระดาษเป็นครูผู้สร้างเสริม
เปลี่ยนมุมมองลองดูอยู่ที่เดิม
ส่งจิตเติมเพิ่มใจในผลงาน

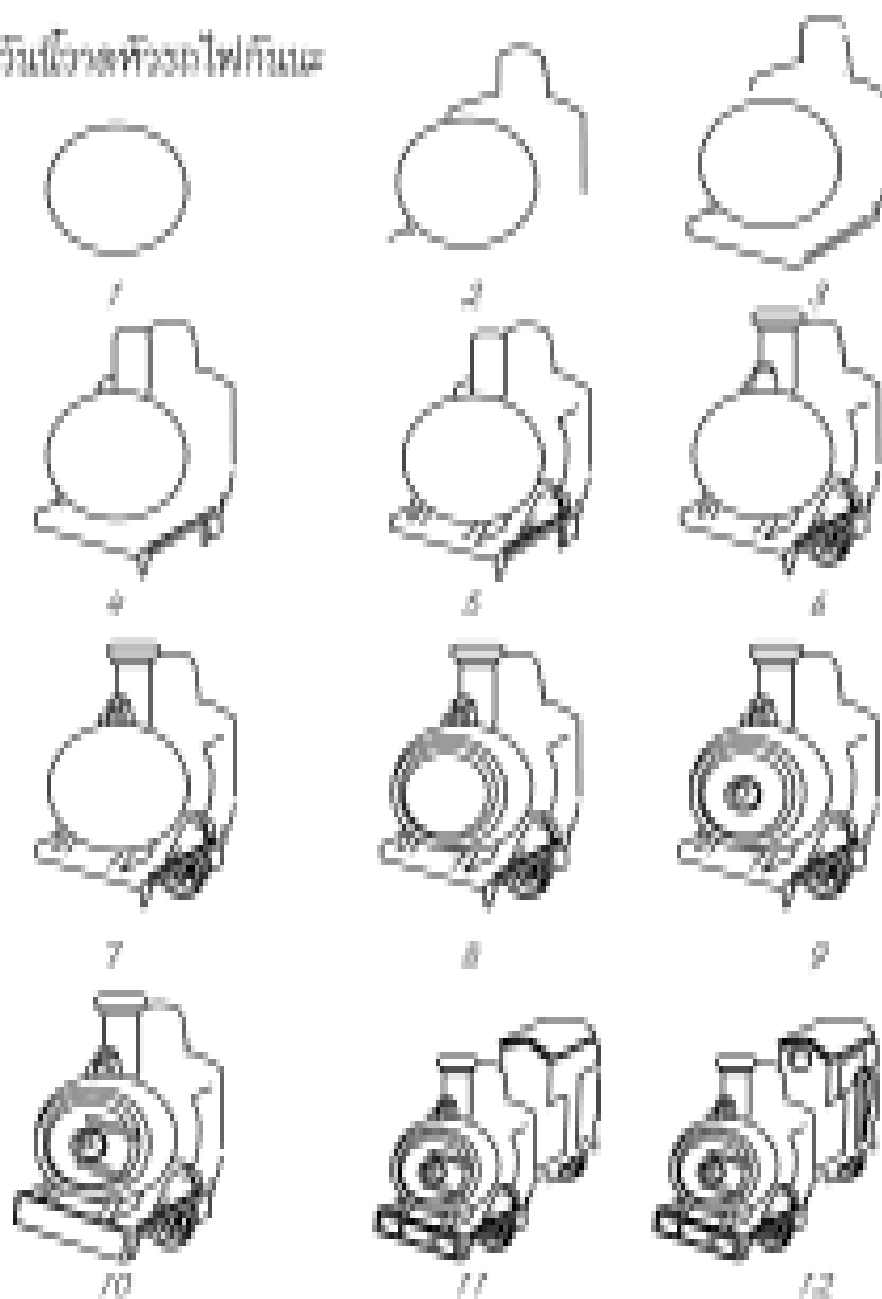
จะได้ภาพที่ดีมีชีวิต
ด้วยความคิดกลั่นกลมผสมผสาน
หมั่นฝึกฝนตนไว้ให้ชำนาญ
จิตวิญญาณเสริมค่าเราอย่าลืมหัก

มาวาดรูปกับครูตั๋ย

วาดตามลำดับ 1.12

วันเฝ้าหวัดไฟกินเน

เมื่อวาดเสร็จให้ใช้ดินสอเขียนเส้น ตัวอักษรสีน้ำตาล หรือสีทองแดงให้สวยงาม
แล้วจึงนำภาพนี้ไปติดบนกระดาษสีฟ้าหรือสีน้ำเงิน แล้วเขียนคำขวัญเกี่ยวกับพลังงานกับพลังงานทดแทน

พี่ป๊องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ และเพื่อนๆ มวลสมาชิกสโมสรรอดมसानต์ที่น่ารักทุกคน... พี่ป๊องหวังว่าน้องๆ คงสบายดีกันทุกคน

เมื่อเดือนที่แล้วพี่ป๊องได้ลงประชาสัมพันธ์ “ประกาศ ‘อยากเห็นหน้าน้องๆ จังเลย !!!’ ” เพราะมีน้องๆ ถึง 12 คนที่เมื่อกรอกใบสมัครสมาชิกใหม่แล้วส่งไปให้พี่ป๊อง แต่ยังไม่ได้รับรูปถ่ายตัวของน้องๆ เอง (ภาพถ่าย 2 ใบ) จึงขอ น้องๆ ที่ยังไม่ได้รับช่วยรับส่งมาเร็วๆ น้อยนะครับ

อ้อ...แต่มีน้องคนหนึ่ง ได้ส่งรูปถ่ายมาให้ทางสโมสรรอดมसानต์ แล้วคือ **ด.ญ.นพธิรา ราชิ** หรือ **น้องชมพู** ที่ส่งภาพมาให้ทางสโมสรรอดมसानต์ และพี่ป๊องได้ลงแนะนำสมาชิกใหม่ในเล่มนี้ให้แล้วนะครับ

ยัม..ยัม..ยัม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการใหม่ 2010

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยัม..ยัม..ยัม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรรอดมसानต์ได้เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยัม..ยัม..ยัม..” ในปี 2010 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรรอดมसानต์ ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ช.นาครสวรรค์ ถ.นนทรี ซอยนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งที่ E-mail: john.udomsarn@gmail.com หรือ udomsarn@gmail.com นะครับ...

ประกวดภาพวาดระบายสี
“มุมเด็กศิลป์”

ค.ญ.ชนัชชา แสงดาว
ค.ญ.ชมพูนุช สุภักษ์
ค.ญ.ศิลดา รุจิเรขรังสิมา
ค.ช.รัตติ รุจิเรขรังสิมา

■ พี่อจ คุยกันฉบับเพื่อน

มาถึงช่วงของ “คุยกันฉบับเพื่อน” นับเป็นประตูดอกบานหนึ่งที่จะทำให้น้องๆ และเพื่อนสมาชิกได้มาพบเจอ แบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ และมุมมองใหม่ๆ โดยเฉพาะน้องๆ เด็กๆ ที่ร่วมสนุกในการส่งภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” จะได้พูดคุยแบ่งปันประสบการณ์แก่เพื่อนๆ

และครั้งนี้ขอเชิญพบกับ น้องวริศรา เขียววัฒนชัย (ฟิล์ม) ซึ่งก็นับได้ว่าเป็น “ดาวสโมสรอุดมสถานต์” อีกดวงหนึ่ง มีฝีมือ ชยัน อดทน... ขอชมว่าเก่ง มีมานะมากจริงๆ เชิญพบกับเขาได้เลยครับ

ชื่อ : วริศรา เขียววัฒนชัย

ชื่อเล่น : ฟิล์ม อายุ 13 ปี

เรียนที่ : โรงเรียนนาวิวิทยา จ.ราชบุรี

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรอุดมสถานต์?

ตอบ : เพราะว่าหนูเป็นคนที่ชอบวาดภาพระบายสีอยู่แล้ว ทำให้มีแรงบันดาลใจในการระบายสีและตกแต่งภาพมากขึ้น

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

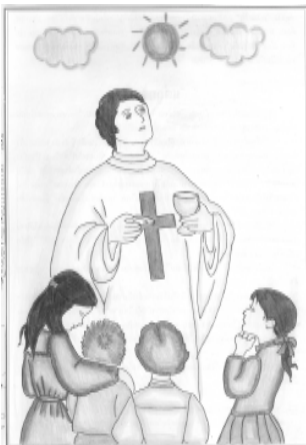
ตอบ : แรงบันดาลใจของหนูได้มาจากการสนับสนุนของเพื่อนๆ ทางโรงเรียน เพราะมีเพื่อนเป็นคนที่ชอบวาดภาพระบายสีเก่ง ได้รับรางวัลทางโรงเรียน ทำให้หนูสนใจอยากวาดภาพระบายสีตามเพื่อน

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนๆ คุณพ่อ-คุณแม่ ที่คอยให้กำลังใจในการวาดภาพ และได้เทคนิคการระบายสีจากเพื่อนๆ ที่ได้รับรางวัล

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ประมาณ 2-3 ชั่วโมงค่ะ ตอนแรกหนูก็ยังไม่รู้ว่าจะระบายสีอย่างไรดี พอระบายสีไปก็เหลือที่ว่าง จึงวาดภาพ (ต่อเติม) ลงไปในภาพนั้นให้มีสีสันมากขึ้น

ผลงานของน้องฟิล์ม

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

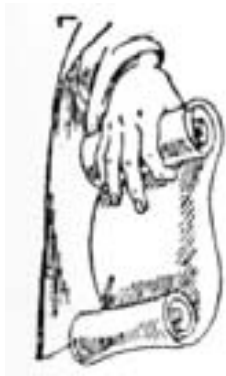
ตอบ : ตอนแรกที่พบจดหมายที่ส่งไปหาหนูดีใจมาก และภูมิใจในตนเองที่ได้ส่งภาพประลองฝีมือในการระบายสี ตอนที่หนูส่งไปหนูก็ไม่คิดว่าตนเองจะได้ แต่พอได้แล้วก็ทำให้หนูรู้สึกภูมิใจในตนเองมากขึ้น

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจให้เพื่อนๆ สโมสรอุดมสถานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : อยากให้เพื่อนๆ หันมาสนใจในการระบายสีกันให้มากๆ ไม่ว่าจะได้รับรางวัล หรือไม่ได้รางวัลก็ตาม แต่เราได้ทำด้วยฝีมือตนเองเต็มที่แล้ว ก็ไม่ต้องเสียใจไปนะคะ หนูขอเป็นกำลังใจให้เพื่อนๆ ทุกคนค่ะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ทุกคน ครั้งนี้ **อ.เก่ง**
ขอพูดถึง รูปลักษณ์เดิมของพระคัมภีร์ กันอีกสักหน่อย
เพราะแต่เดิมนั้น พระคัมภีร์ ถูกจารึก บนที่ก และ
เขียนลงบนแผ่นดินแข็ง ม้วนกระดาษ (ปาปิรัส)
เช่น จารึกบาบิโลน ศตวรรษที่ 7 ก.ค.ศ. พบข้อความ
บนแผ่นดินแข็ง หนังสือม้วนเอสเธอร์ภาษาฮีบรู
ศตวรรษที่ 19

เราทราบว่าพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมนั้นก็ถูกบันทึกลงบน
ม้วนกระดาษดังกล่าวในพระคัมภีร์ ซึ่งเราจะสังเกตได้จากบทพระวรสาร
ของนักบุญลูกา บทที่ 4 ข้อที่ 16-20 ที่ว่า **“พระเยซูเจ้าที่เมือง
นาซาเร็ธ”**... พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธ ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระองค์
ทรงเจริญวัย ในวันสัปดาห์ใด พระองค์เสด็จเข้าไปในศาลาธรรมเช่นเคย
ทรงยืนขึ้นเพื่อทรงอ่านพระคัมภีร์ มีผู้ส่งม้วนหนังสือประกาศกอิสยาห์ให้
พระองค์ พระเยซูเจ้าทรงคลี่ม้วนหนังสือออก ทรงพบข้อความที่เขียนไว้ว่า
พระจิตของพระเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้
ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ... แล้วพระเยซูเจ้าทรงม้วนหนังสือส่งคืน
ให้เจ้าหน้าที่และประทับนั่ง สายตาของทุกคนที่อยู่ในศาลาธรรมต่างจ้อง
มองพระองค์ พระองค์จึงทรงเริ่มตรัสว่า “ในวันนี้ ข้อความจากพระคัมภีร์ที่ท่านได้อ่านกับหูอยู่นี้เป็น
ความจริงแล้ว” ทุกคนสรรเสริญพระองค์และต่างประหลาดใจในถ้อยคำน่าฟังที่พระองค์ตรัส
(ลก 4:16-22)

บางข้อมูลมีการอ้างถึง Dead Sea Scrolls – ม้วนพระคัมภีร์จากทะเลสาบเดดซี ซึ่งพบในถ้ำกุมราน
(Qumran) ใกล้ทะเลสาบเดดซี ในปี ค.ศ.1947 บางม้วนเป็นพระคัมภีร์ไบเบิล ภาคพันธสัญญาเดิม
ฉบับตัวเขียน หลายบทซึ่งเก่าแก่กว่าต้นฉบับที่รู้จักกันถึงราวหนึ่งพันปี เชื่อว่าเป็นของนักบวชยิวนิกาย
เอสซีน (Essene) ซึ่งใช้ชีวิตสมณะอยู่เป็นกลุ่มในทะเลทราย... พระคัมภีร์ถูกเก็บซ่อนอยู่ในถ้ำหลายถ้ำที่
แห้งแล้งบนหน้าผาใกล้ทะเลสาบเดดซีนานนับพันปี จนเด็กเลี้ยงแกะคนหนึ่งไปพบเข้าโดยบังเอิญ
พระคัมภีร์เหล่านี้ให้แนวคิดใหม่เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างศาสนายูดาห์
และคริสตศาสนาในสมัยแรกๆ ...

มาวันนี้เรามีหนังสือพระคัมภีร์ที่เราใช้กันสามารถหยิบมาเปิดอ่าน
กันอย่างสะดวก เพื่อติดต่อ สื่อสาร พูดคุยกับพระเป็นเจ้า เพราะ
“พระคัมภีร์” ไม่เพียงเพราะเป็นหนังสือที่ได้รับการดูแลจากพระเป็นเจ้า
เท่านั้น แต่ยังคงมีฤทธิ์านุภาพ เยียวยารักษาจิตใจ คุณดังพระพรหมทาน
จากพระเป็นเจ้า ประทานมาชำระจิตใจ ขอเพียงตั้งใจฟังหรืออ่านพระคัมภีร์
จะนั่นน้องๆ เด็กๆ ต้องพยายามหาเวลาอ่านพระคัมภีร์ให้บ่อยขึ้น
เพราะนั่นคือช่วงเวลาที่น่าๆ สามารถพูดคุยกับพระเป็นเจ้า ขอพร และ
สดับฟังเสียงของพระองค์ ที่ตรัสผ่านทางท่านอ่านและฟังพระคัมภีร์ ครับผม

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องนพธีรา ราศรี (ชมพู) *3118*

เกิด : 21 ตุลาคม 2546

การศึกษา : โรงเรียนพระดุงศิษย์พิทยา

วิชาที่ชอบ : เลข เพราะเรียนง่าย

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะตรวจคนไข้

เป็นคนมีนิสัย : ใจดี

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : วิ่ง

อาหารที่ชอบ : ไก่ต้ม ไก่ก

ความสามารถพิเศษ : คิดเงิน

อื่นๆ : ร้องเพลง

น้องภควดี กุหลามงคลไพศาล (กีตาร์) *3119*

เกิด : 14 ธันวาคม 2548

การศึกษา : โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ

อนาคตอยากเป็น : นักร้อง เพราะชอบร้องเพลง

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ชอบเต้น ชอบแสดงออก

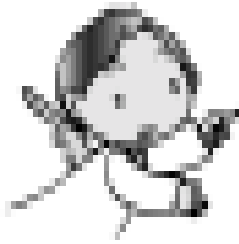
สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่นกับน้องชาย (กัปตัน)

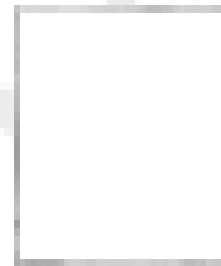
กีฬาที่ชอบ : ชอบทุกชนิด (กีฬาสีอยู่สี่ชมพู)

อาหารที่ชอบ : ไข่เจียว

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใน สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อ.....

ชื่อ..... นามสกุล.....

ชื่อ.....

โทรศัพท์..... อ.เขต.....

สถานที่.....

ชื่อ..... นามสกุล.....

ชื่อ..... นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

ด้วยตัวจริง.....

ใจที่ชอบ.....

วิชาที่ชอบ.....

วิชาที่สนใจ.....

วิชาที่ชอบ.....

วิชาที่ชอบ.....

วิชาที่ชอบ.....

วิชาที่ชอบ.....

วิชาที่ชอบ.....

หมายเหตุ ขอบเขตต่าง 2 ใบ (จะมีชื่อสมาชิก-ถ่ายได้)

กรอกในช่องสมัครสมาชิก **ฟรี**

พิมพ์ชื่อสมาชิก
ที่ 8 อาคาร 122/1
สมาคมฯ อ.เขต อ.เขต
อาคาร 122/1
122/1

มีสิทธิ์ได้รับ
สิ่งต่าง ๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ฟรี

โลกมหากาพย์

สวัสดิ์คะน้องๆ ทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “โลกมหากาพย์”

เรื่องมีอยู่ว่า ครั้งหนึ่งมีหญิงสาวสามคนพี่น้อง คนพี่เป็นคนโลกและขี้นี้นิว คนกลางเป็นคนขี้อาย ไม่ค่อยพูด และคนเล็กเป็นคนที่ซื่อสัตย์ เมื่อพ่อของพวกเธอตาย ก็ได้ทิ้งบ้าน สวน และทรัพย์สินต่างๆ ไว้ พี่สาวคนโตก็บอกน้องๆ ว่าจะแบ่งสมบัติกัน โดยดูจากว่าใครปลูกต้นไม้ในสวนได้เท่าไร ก็ได้ทรัพย์สินไปตามนั้น น้องคนกลางซึ่งเป็นคนเจียบๆ อยู่แล้วก็ไม่ว่าอะไร น้องคนเล็กซึ่งเป็นคนที่จิตใจดีก็ตามใจพี่คนโต

วันรุ่งขึ้นพี่คนโตก็รีบตื่นเช้า เธอรีบกินอาหารเช้าจะได้ไม่หิว และก็เรียกเพื่อนๆ มาช่วยกันทำสวนจึงสามารถปลูกต้นไม้ได้มากมาย และเธอก็เลือกปลูกต้นไม้ที่กินเนื้อที่เพื่อจะได้พื้นที่มากๆ ส่วนน้องทั้งสองไม่ได้เรียกใครมาช่วย ทั้งสองค่อยๆ ปลูกต้นไม้ไปตามใจตัวเอง น้องคนกลางปลูกไม้ยืนต้น ส่วนน้องคนเล็กปลูกพืชผักสวนครัวและต้นไม้ที่ให้ผล พอดกเย็นทั้งสามก็มารวมตัวกันดูว่าใครปลูกได้แค่ไหน และใครจะได้สวนไปเท่าไร ผลก็ปรากฏว่าพี่คนโตได้ที่ไปมากที่สุด คนรองได้ไปน้อยกว่า ส่วนคนเล็กได้ที่น้อยที่สุด

วันหนึ่งน้องคนกลางและคนสุดท้องเข้าไปในสวนและก็ช่วยกันเก็บผักผลไม้ ทั้งสองเห็นรังนกที่มีไข่อยู่บนต้นไม้ก็เลยปีนขึ้นไปเพื่อจะเก็บ แม่เหล็กกลับมาพอดี ก็ขอร้องว่าอย่าได้เอาไข่ของตนไปเลย และบอกว่าจะพาไปที่ที่มีสมบัติมากมาย เพราะแม่นกบินไปหลายๆ ที่ที่รู้ว่าที่ไหนมีสมบัติมากมาย ทั้งสองก็ยอมไม่เก็บไข่ แม่นกขาบซึ่งใจจึงบินนำพาทั้งสองไปยังภูเขาสูงหนึ่ง ซึ่งมีถ้ำที่มีสมบัติมากมาย ทั้งสองก็เก็บไปเพียงบางชิ้น แม่นกก็เตือนว่าน้ำจะขึ้นให้รีบออกจากถ้ำ เพราะไม่อย่างนั้นจะไม่มีทางออกจากถ้ำได้

น้องทั้งสองก็นำทรัพย์สินที่ได้ไปซื้อที่ดินเพิ่มทำให้ทั้งสองมีที่ดินมากกว่าคนที่เสียอีก พี่สาวคนโตประหลาดใจ ก็พยายามถามน้องๆ ว่าทำอะไรจึงได้มีที่ดินเพิ่มมากขนาดนี้ น้องทั้งสองก็ไม่บอกอะไร พี่คนโตจึงบอกว่าถ้านายนั้นจะขอแลกที่ที่มีอยู่กับความลับของน้องสองคนนี้

สุดท้ายน้องๆ ทรนเร้าไม่ไหว จึงเล่าว่าแม่นกพาไปที่ถ้ำแต่จำทางกลับไปได้แล้ว

พี่คนโตนอนครุ่นคิด รุ่งเช้าเธอเข้าไปในสวนของน้องๆ และเจอต้นไม้ที่แม่นกอยู่ เธอเอาก้อนหินปาใส่รังนกเพราะหวังว่าจะให้ไข่ตกลงมา เพื่อที่แม่นกจะได้มาอ่อนนวลเธอ และแม่นกก็อ่อนนวลเธอจริงๆ และได้้นำเธอไปยังถ้ำ แต่ด้วยความโลภพี่สาวคนโตเอาแต่กอบโกยทรัพย์สินสมบัติ ไม่ได้สนใจคำเตือนของแม่นกเลย สุดท้ายน้ำขึ้นจนปิดปากถ้ำทางออก และหลังจากนั้นก็ไม่มีใครหาพี่สาวคนโตเจออีกเลย

จบแล้วคะ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าโลกมหากาฬอาจจะหายไป
แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าคะ

“พลังศรัทธานำพาชีวิตสู่แสงสว่าง”

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน
ปลายปีนี้สมาคมสโมสรถูกเสือ
รัตนโกสินทร์ หนึ่งในสมาชิก
ของสำนักงานกิจการลูกเสือ
แห่งชาติ National Scout
Organization of Thailand
(NSOT) ได้รับมอบหมายจาก
สมัชชาคาทอลิกนานาชาติ เพื่อ
กิจการลูกเสือ The International
Catholic Conference of Scouting
(ICCS) ให้เป็นเจ้าภาพในการ
จัดงานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก ครั้งที่ 1 (1st ICCS
Jamboree 2010) ระหว่างวันที่ 26 ธันวาคม ค.ศ.
2010 - 2 มกราคม ค.ศ. 2011 ณ ค่ายลูกเสือวชิราวุธ
อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี และเป็นโอกาสครบรอบ 100 ปี
ของประเทศไทยในกิจการลูกเสือ ที่ก่อตั้งตั้งแต่
ปี พ.ศ. 2453 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า-
เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงเป็นผู้ริเริ่มกิจการลูกเสือ
ในประเทศไทย จึงทรงได้รับการถวายพระนามว่า
“พระบิดาแห่งการลูกเสือไทย” ปัจจุบันสมาชิก
ในราชวงศ์ทุกพระองค์ล้วนให้การสนับสนุน
การลูกเสือไทยเป็นอย่างดี และพระมหากษัตริย์ไทย
องค์ปัจจุบัน รัชกาลที่ 9 ทรงดำรงตำแหน่งองค์พระ-
ประมุขลูกเสือไทยอีกด้วย

ในงานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลกครั้งที่ 1 นี้ ใช้
คติพจน์ที่ว่า “พลังศรัทธานำพาชีวิตสู่แสงสว่าง”
(Empowering the Will : the Light , the Truth , the
Way) หนทาง ความจริง และชีวิต ซึ่งมีความหมายที่
แตกต่างกันของบุคคลและปรมวลดลใจจะ แต่เป้าหมาย
อย่างหนึ่งของงานนี้คือ การเพิ่มอำนาจ “ชีวิตจิตและ
พลังศรัทธา” แก่บรรดาเยาวชนลูกเสือและเนตรนารี
ด้วยวิธีการแห่งพลังศรัทธา ความรัก มิตรภาพ และ
ความเชื่อ เพื่อค้นหาหนทางในการเปลี่ยนแปลงตน
เป็นบุคคลที่มีความรัก ความเอาใจใส่ และการอบรม

บ่มนิสัย และการแนะแนวทาง
แก่บรรดาลูกเสือเพื่อช่วยให้
พวกเขาค้นพบ “หนทาง ความจริง
และชีวิต” ในการสร้างสรรค์
ตนเอง และสังคมได้ในที่สุด

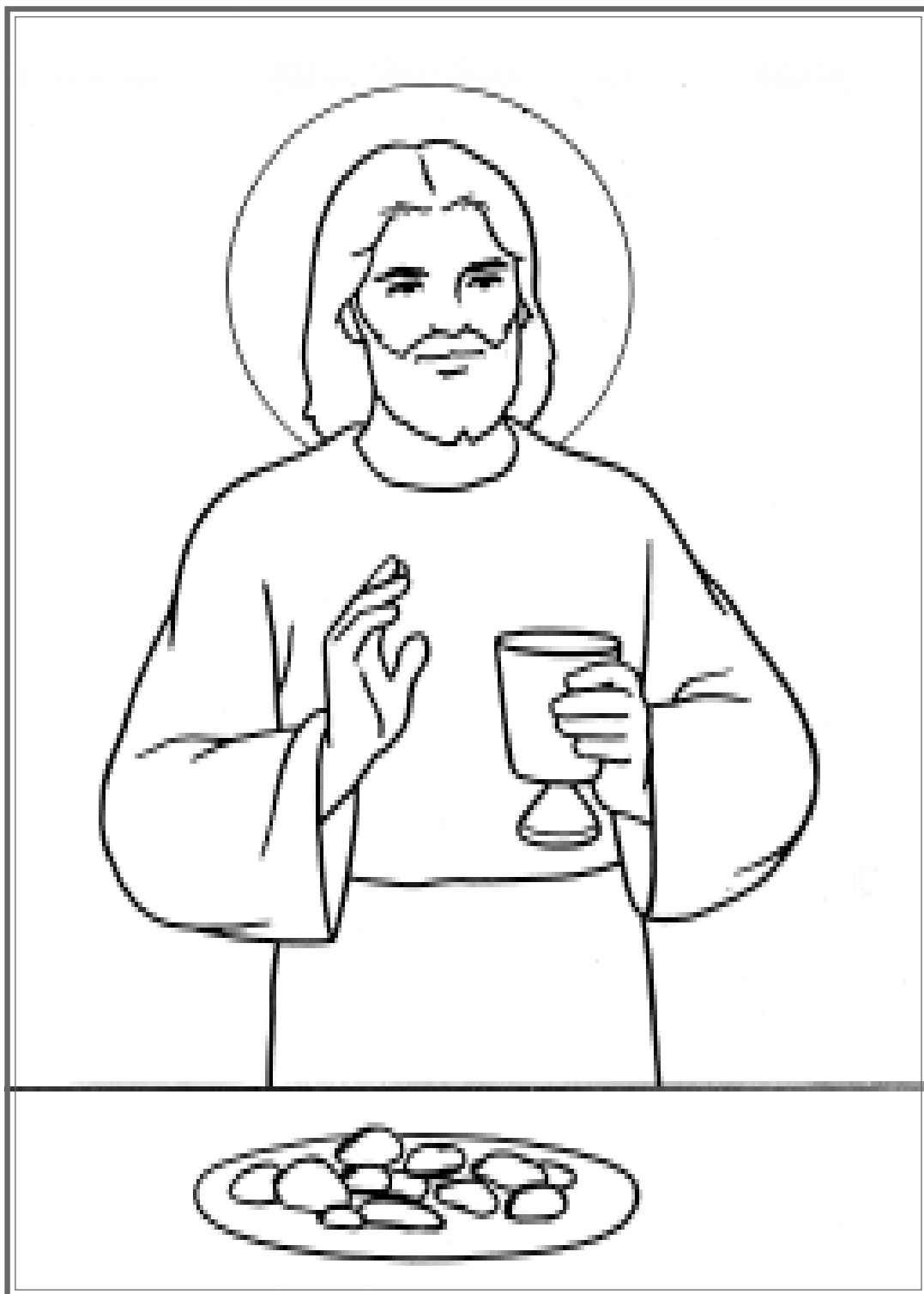
กิจกรรมประกอบด้วย การ
เสวนาระหว่างศาสนา การ
เสวนาแนวทางการดำเนินชีวิต
คริสตชนในเมืองไทยซึ่งเป็น
เมืองแห่งพุทธศาสนา การจาริก
แสวงบุญ ทั้งวัดคริสต์ วัดพุทธ

และมัสยิด การเดินทางไกล การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม
การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี การ
อุทิศตนบำเพ็ญประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน การ
เรียนรู้และแข่งขันทักษะลูกเสือ การอยู่และเรียนรู้จัก
มรดกของเรา ธรรมชาติ วัฒนธรรมและอาชีพ อาจมี
การบูรณาการกิจกรรมเพื่อคุณค่าที่แตกต่างและ
เหมาะสำหรับบรรดาเยาวชนด้วย

บรรดาน้องๆ เยาวชนลูกเสือและเนตรนารีไทย
ที่สนใจเข้าร่วมงานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลกครั้งที่ 1
ที่ประเทศไทยเราเป็นเจ้าภาพครั้งนี้ สามารถศึกษา
รายละเอียดได้ที่ www.jamboreethailand.com หรือ
สอบถามข้อมูลและสมัครได้ที่โรงเรียนของน้องๆ เอง
‘ประสบการณ์ระดับโลกแบบนี้หาไม่ได้อีกแล้ว
ในเมืองไทย’

สำหรับเพื่อนๆ เยาวชนที่พ้นวัยลูกเสือแล้ว แต่
ปรารถนาช่วยงานเป็นอาสาสมัคร สามารถติดต่อ
สมัครได้ที่ catholicthaiscout@hotmail.com รีบ
หน่อยนะค่ะ ไหนๆ ประเทศไทยเราได้รับเกียรติเป็น
เจ้าภาพแล้ว เราเยาวชนคาทอลิกไทยต้องร่วมด้วย
ช่วยกันนะค่ะ และขอคำภาวนาเป็นพิเศษสำหรับ
การเตรียมงานในโอกาสนี้ด้วย เพื่อให้งานนี้สำเร็จ
ผ่านไปได้ด้วยดีให้อยู่ในความคุ้มครองของพระเป็นเจ้า
ตลอดงานด้วยเทอญ ☺

มุมนเด็กศิลปดราวไม่มีช่อภาพ “มิสซาแรก”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุกซงรางวัดกันนะดรับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 สิงหาคม 2010)

เก็บมาเล่า-เฮามาฝาก

โลกสูงขึ้นอีก

พี่ป๋องเห็นภาพลายเส้น การ์ตูนภาพหนึ่ง ขอเรียกภาพนี้ว่า ‘มนุษย์จมูกงวง’ และลายเส้นรูปนี้ ถูกเขียนขึ้นมานานแล้ว ซึ่งได้จินตนาการถึงวันที่โลกแปรปรวนทางอากาศ วันที่โลกร้อน หรือวันที่โลกจะถูด้วยมลพิษต่างๆ... ดูเหมือนโลกเราค่อยๆ มีอุณหภูมิสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

น้องๆ ครับ โลกร้อนไม่ใช่แค่อากาศร้อนขึ้น! ปัจจุบันก๊าซ

เรือนกระจกของโลกมีปริมาณมากขึ้น ส่งผลให้รังสีที่ส่งมาจากดวงอาทิตย์ สะท้อนผ่านก๊าซเรือนกระจกออกไปไม่ได้ ทำให้อุณหภูมิของโลกเพิ่มสูงขึ้น หรือที่เรียกว่า ‘ปรากฏการณ์เรือนกระจก’ ซึ่งก๊าซเรือนกระจกส่วนใหญ่มาจากฝีมือมนุษย์ ได้แก่

(1) ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ที่มีปริมาณมากที่สุด ส่วนใหญ่มาจากการใช้เชื้อเพลิงทั้งในรถยนต์ และโรงงานอุตสาหกรรม

(2) ก๊าซมีเทน เกิดจากการย่อยสลายซากสิ่งมีชีวิต พื้นที่ที่มีน้ำขังอย่างนาข้าวที่มีการย่อยสลาย การเลี้ยงสัตว์ก็จะมีก๊าสมีเทนปล่อยสู่บรรยากาศ

(3) ก๊าซไนตรัสออกไซด์ เกิดจากการเผาขยะ เผาถ่านหิน การใช้ปุ๋ยในโตรเจน

สภาวะโลกร้อนได้ส่งผลกระทบไปทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยของเราก็ได้รับผลกระทบอย่างเห็นได้ชัด ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้น พื้นที่ชายฝั่งถูกน้ำทะเลกัดเซาะ ซึ่งในอนาคตผืนแผ่นดินของโลกจะค่อยๆ หดหายไปไหนทะเล และยังพบว่าธารน้ำแข็งขั้วโลกละลายตัวลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น... “โลกเราแย่แล้วครับ !!!”

น้องๆ ครับ สภาวะโลกร้อนจะรุนแรงแล้ว แต่ก็ยังไม่สายเกินไปที่น้องๆ ทุกคนจะร่วมมือกันแก้ปัญหานี้ได้ เช่น 1. ปลุกป่าทดแทน 2. ใช้น้ำอย่างประหยัด 3. ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด 4. ลดการใช้ถุงพลาสติก 5. ใช้ถุงผ้า 6. ลดการใช้โฟม 7. ใช้ขวดแก้วแทนขวดพลาสติก 8. ใช้กระดาษอย่างรู้คุณค่า 9. ใช้ดินสอ-ปากกาอย่างรู้คุณค่า 10. ปิดโทรทัศน์ พัดลม คอมพิวเตอร์ เมื่อไม่ใช้งาน... สำหรับน้องๆ เด็กๆ ช่วยกันเพียงเท่านี้ก็สามารถช่วยลดภาวะโลกร้อนได้ ครับผม ☺

คราวหนึ่งกษัตริย์ฟาโรห์เกิดความปั่นป่วนพระทัย ต้องการพบผู้ที่จะมาทำนายและแก้ไข
พระสวีน... โยเซฟ ถูกเลือกให้มาทำนายและหาทางแก้ไขความฝันของกษัตริย์ฟาโรห์ เรื่องราว
สนุกมากๆ น้องๆ สามารถติดตามอ่านได้ใน “พระคัมภีร์” หนังสือ ปฐมกาล 41:1-49

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง
ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

A

B

Chapter 9

Unequal marriage status

Tom: “Basil, to my bewilderment, you’ve married Bet, a poor farmer girl, not beautiful with little education. How is it that you have been living with her for more than twenty years with three bright children? Dick and Harry said they were in great astonishment because there’s a vast difference between life-status, education and social position.”

Basil: “Oh yes, friends, don’t be surprised. You must be aware of one fact; a wife is also a friend. All of you have forgotten one thing and that is very important. Here it is: It is true that there should be a certain amount of equality in friendship. Exceptions to this may be found. A friend should bear a friend’s infirmities. Friendship multiplies joys and divides grief. It gives courage for life’s battle and by its kindly performance makes life brighter and better.”

Tom: “Dick and Harry, do you agree with me that Basil is exactly like H. Rigault who said: - LIFE IS A WORK OF ART AND ONLY A DEXTEROUS HAND WOULD KNOW HOW TO FASHION IT. (La vie est un ouvrage d’art qu’il faut savoir façonner d’une main habile.)

บทที่ 9

ความรักที่ต่างฐานะกัน

ทอม “เบซิล ผมงงจริงๆ นะ มันเป็นไปได้อย่างไรที่คุณแต่งงานกับเบ็ตซึ่งเป็นลูกชานาจนๆ ทั้งไม่สวย ความรู้ก็น้อยกว่าสี่สิบปี แถมยังมีบุตรที่ฉลาดหลักแหลมอีกสามคน คุณดึกกับคุณแฮร์รี่เขาทั้งสองๆ เพราะฐานะทางการเงิน ทางการศึกษา และทางสังคมต่างกันราวฟ้ากับดิน”

เบซิล “อ้อ อย่าแปลกใจเลยเพื่อนเอ๋ย คุณทุกคนควรคำนึงถึงความจริงที่ว่า ภรรยาก็คือ “เพื่อน” ด้วยนะ คุณไม่ควรลืมสิ่งสำคัญที่นักปราชญ์ท่านหนึ่งได้เขียนไว้ว่า ‘จริงอยู่ที่มิตรภาพควรมีฐานะเท่าเทียมกัน แต่ก็มีข้อยกเว้นอยู่บ้าง เพื่อนที่ดีก็ควรที่จะอดทนต่อความบกพร่องของเพื่อน มิตรภาพนั้นนอกจากจะเป็นสิ่งที่เพิ่มพูนความสุข ยังช่วยให้เราพร้อมทุกข์ร่วมสุขกันได้ มิตรภาพช่วยเป็นกำลังใจในชีวิตที่ต้องต่อสู้และด้วยเหตุนี้ยังช่วยให้ชีวิตสดใสยิ่งขึ้น’ ”

ทอม “คุณดึกและคุณแฮร์รี่ คุณเห็นด้วยกับผมไหมว่าคุณเบซิลนี้ช่างเหมือนคุณเฮซริโกลท์ผู้ซึ่งเขียนว่า ‘ชีวิตคืองานศิลปะที่ต้องปั้นโดยช่างที่มีฝีมือชั้นยอด’ ”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

LA
UNION
ASSOCIATES
THAIL
CO., LTD.
Since 1989

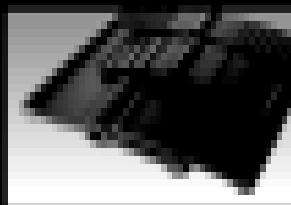
บริการติดตั้งงานระบบกันซึมในทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

SI - Survey, quotation, specification service,
roof inspection and training บริการสำรวจ
ตรวจเช็ค และ ให้คำแนะนำ และบริการตรวจ
งานด้วยเครื่องมือเฉพาะ งานคุณภาพสูง
- Waterproofing system for all types of structure

- Chemical Construction for concrete structure
สำหรับงานคอนกรีตเสริมแรง โครงสร้างอาคาร
- Industrial Flooring สำหรับพื้นและผิว
ภายในโรงงาน เพื่อความแข็งแรงทนทาน ลดการ
สึกกร่อน การสะสมสิ่งสกปรก การทำความสะอาด
- Chemical Resistance สำหรับงานป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

- Waterproofing System สำหรับทุกชนิดของ
อาคารและโครงสร้าง

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Epoxy, cement, Acrylic
- Joint Sealing หรือรอยต่อต่างๆ สำหรับ
งานโครงสร้างคอนกรีตเสริมแรง
- PU & Epoxy Injection สำหรับซ่อมแซมโครงสร้าง
คอนกรีตที่ร้าวและแตกของโครงสร้างคอนกรีต
- Ceramic Coating สำหรับพื้นผิวทนความร้อน
สำหรับงานอุตสาหกรรม เช่น เตาเผา ฯลฯ
- PVI Waterstop สำหรับป้องกันน้ำซึม
through

บริษัทยูเนียน แอสโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1048, 1049 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

โทรศัพท์ 02-249-0170 โทรสาร 02-249-0832

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

กราบเรียน คุณพ่อ ป.ณ.สาธุ ที่เคารพอย่างสูง

1. ขอเรียนถามดังนี้ค่ะ คือเวลาเราเดินรูป 14 ภาคที่บ้าน เรามีวิธีเดินแบบไหนคะ ในเมื่อที่บ้านเราไม่มีแผ่นหิน 14 ภาคเหมือนในวัด และจำเป็นใหม่ที่จะต้องคุกเข่า ลูกขึ้นยืน ตามแบบที่เราทำในวัด

ปกติดิฉันจะสวดภาวนาที่บ้านจะขัดสมาธิบนเตียงนอน สวดสายประจำเพราะคุกเข่าแล้ววิ้งแวกมากเกินไป จึงสงสัยว่าถ้าจะสวดการเดินรูป 14 ภาค จะอนุญาตให้นั่งขัดสมาธิบนเตียง หรือบนพื้นบ้านธรรมดาแล้วสวดเดินรูปได้ไหม สวดโดยไม่ต้องลุกขึ้นเลย สวดไปเรื่อยๆ ถ้าคุณพ่อเห็นว่ามီးอะไรน่าตักเตือน ตำนานี้ก็ทำได้ ดิฉันต้องการทราบข้อบกพร่องของตนเอง

ตอบ 1 หากเรามีสมาธิเวลาสวดเฉพาะนั่งขัดสมาธิบนเตียงนอนก็สวดภาวนาในท่านี้แบบนี้ไปเถอะครับ ไม่ผิดอะไร แต่การเดินรูป 14 ภาค จุดประสงค์ดั้งเดิมเขามีไว้สำหรับคนที่เดินทางไปแสวงบุญที่แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ (กรุงเยรูซาเล็ม) ไม่ได้ก็จัดภาพประจำสถานที่ต่างๆ จำลองหนทางที่พระเยซูเจ้าทรงแบกไม้กางเขนไปตามถนนกรุงเยรูซาเล็ม จนถึงเนินเขากัลวาริโอ นอกกำแพงเมือง นั่นคือผู้เดินรูป 14 ภาคก็ได้ทำคล้ายๆ กับผู้แสวงบุญ คือมีอาการเคลื่อนไหว เดินทาง แต่ระยะทางสั้นหน่อย หรืออาจเหลือเพียงการคุกเข่า ลูกขึ้นยืน และหันไปตามภาพสถานที่ต่างๆ ทั้ง 14 ภาค นั่งขัดสมาธิเดินรูป 14 ภาค ก็จะไม่ตรงจุดประสงค์ของการติดตามไปตลอดหนทางกางเขน แต่ก็ไม่ได้ผิด ไม่บาป ไม่เช่นนั้นผู้พิการเดินไม่ได้ คนเจ็บป่วยก็คงจะไม่สามารถร่วมทรมานกับพระเยซูเจ้าได้ และโดยแท้จริงความเจ็บป่วย ความพิการ เขาก็ได้ร่วมมหาทรมานกับพระเยซูเจ้าเรียบร้อยแล้ว ส่วนคนที่ไม่เจ็บไข้ได้ป่วยอื่นๆ ก็เดินรูป 14 ภาค ให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของเราก็ได้บุญกุศลครับ

2. พ่อคะ ในหนังสือ ปีเอตา มีคำภาวนามากมายที่น่าสนใจ แม้จะดูโบราณ แต่ก็ดูดี ทำไมไม่คัดลอกทยอยมาลงคอลัมน์ “ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิต” บ้างละ จะได้เบางานลงไปบ้าง ไม่ทราบว่ามีความเห็นใดๆ อีกหรือเปล่า

อ้อ! ในพระวรสารพระธรรมใหม่ มีอะไรหลายอย่างที่อ่านไม่เข้าใจสำหรับฆราวาส เช่น สิ่งใดเป็นของศิขาร์จงถวายให้ศิขาร์ สิ่งใดเป็นของพระเจ้า จงถวายให้พระเจ้า (แต่ตอนนี้หากอธิบายได้แล้ว)

ตอบ 2 ว่าไงครับ คุณพ่ออนุชา ไชยเดช? ส่วนบทพระวรสารที่อ้างมานั้น พระเยซูเจ้าทรงตอบพวกที่มาจับผิดพระองค์ เพราะเขามองที่ผู้ใหญ่ทางศาสนา และเจ้าหน้าที่ บ้านเมือง หวังจะให้พระเยซูเจ้าอัปยศ คำตอบ คือตอบแบบหนึ่ง ก็ผิดต่อบ้านเมือง ตอบอีกทางหนึ่งก็ผิดต่อความรู้สึกทางศาสนา แต่พระเยซูเจ้า ทรงพระปรีชาสามารถ

คำตอบของพระองค์คำนี้เป็นสิ่งที่เรียกว่า เหนือความคาดหมายของเขา เอาเรื่องพระองค์ไม่ได้ทั้งทางบ้านเมือง และทางศาสนา แลมน้ำแตกกลับไปอีกต่างหาก (มธ 22:21-22)

3. ดิฉันเห็นว่ามีคนจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสมาเรียนกับคุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม จึงคิดว่าถ้าจะเป็นคอลัมน์แปลพระคัมภีร์แต่ละตอน แปลให้ลึกล้ำ น่าจะดีกว่า คุณพ่อเอง แม้เป็นพระสงฆ์ที่ไม่ได้ทำหน้าที่ทางนี้โดยตรง แต่ก็สอนเข้าใจดี ทำไมไม่ทำงานชิ้นนี้กันสักทีละละ เห็นว่ามีบางครั้งคุณพ่อต้องพยายามคิดว่าจะเขียนอะไรดี และเป็นปัญหามากๆ น่าเบื่อ จึงขอแนะนำเรื่องนี้ที่อยากได้มานานแล้ว หวังว่าคงผ่านการพิจารณาสักทีนะละ

ขอบคุณมากค่ะ ขอพระอวยพรทุกวันเลยละ

ระลึกถึงในคำภาวนา

ปกป้อง

ตอบ 3 เท่าที่เห็นคุณพ่อเขาทำงานให้อุดมสันต์ คุณท่านจะไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับว่าจะเอาอะไรมาเขียน เพราะมีบทความสม่ำเสมอมากคนหนึ่งในงานเขียน และไม่เคยเห็นท่านมีอาการ “น่าเบื่อ” อย่างที่คุณว่าเลย

คุณพูดเหมือนคิดไปเอง และขัดแย้งกับพวกเราที่ทำงานที่อุดมสันต์ได้ รู้จักท่านอย่างมากเลย ทุกวันนี้ท่านก็เขียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่ไม่ยากจนเกินไปก็นำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง อยู่แล้วในหน้า 5 ของ “อุดมสาร” รายสัปดาห์ การเขียนเชิงลึกคุณพ่อบอกว่าจะใช้พื้นที่หน้ากระดาษมาก และจะทำให้หนังสือมีบทความหนักเกินไป แต่ก็อาจจะเขียนบ้างก็ได้ในอนาคต

ประจัญ

ในวันนั้น...ที่ริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดน
ทรงพบพระบิดาผู้ทรงเรียกพระองค์ว่า บุตรสุดที่รัก
ในวันนี้... ณ ดินแดนกันดารว่างร้าง
ทรงพบเจาซาตาน...ศัตรูผู้ขั้ดสู้ ลวงล่อพระองค์จากทางพระบิดา
ทรงยืนอยู่บนทางแยกแห่งการตัดสินใจเลือก
...ทางพระบิดาแห่งการพลีตน
หรือทางซาตานแห่งการเอาตัวเองรอด

การประจัญแม่น้ำหาวดหวัน และหาวดกลัว
แต่...ในการประจัญ มนุษย์อาจพบเจอตนเอง
...ว่าเขาเป็นใคร และเป็นของใคร
ศัตรูก่อตัวเป็นผู้นำพาความชัดเจนของชีวิตและการเดินทาง
ต่อหน้าศัตรูผู้ขั้ดสู้...ฉันพบเจอความจริง
...ว่าต่อสู้เพื่ออะไร และปกป้องสิ่งใด

เมื่อพระเยซูก้าวออกจากดินแดนแห่งการประจัญ
...ซาตานผู้พ่ายแพ้ยังไม่ตาย
เขาปรากฏตัวอีกครั้งอย่างแยบยลในศิษย์ที่ชื่อเปโตร
“เจ้าซาตาน ถอยไปข้างหลัง เจ้าไม่ได้คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์” (มก 8:33)
คำล่อลวงของซาตานในคราวของเปโตร
ร้องเรียกให้พระองค์ทิ้งหนทางกางเขน
...และย่างเท้าเดินบนเส้นทางแห่งความสุข ทรัพย์สิน และเกียรติอำนาจ
การประจัญของซาตาน...ผู้ขั้ดสู้
ได้ก่อเกิดเป็น โอกาสแห่งการลุกขึ้นอีกครั้งบนเส้นทางเลือกพระเจ้า
วันเวลาแห่งการประจัญ จึงแปรเปลี่ยนเป็นวันเวลาแห่งความรัก และความสัตย์ซื่อ